



ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

ปริญญา

รัฐศาสตร์

รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่
The Upgrading of Tharongchang Tambon Administrative Organization
Amphoe Phunphin Changwat Surat Thani to Sub-district Municipality:
A Study of the Opinion of People, Administrators and Staffs

นามผู้วิจัย นางสาวนันทพร ใจชื่น

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรนนท์ กลิ่นทপুরะ, ร.ด.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์สุพัตรา จุณณะปิยะ, M.A.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์วัชรินทร์ ชาญศิลป์, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่

The Upgrading of Tharongchang Tambon Administrative Organization
Amphoe Phunphin Changwat Surat Thani to Sub-district Municipality:
A Study of the Opinion of People, Administrators and Staffs

โดย

นางสาวนันทพร ใจชื่น

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นันทพร ใจชื่น 2557: การยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรนนท์ กลั่นทพฺระ, ร.ด. 182 หน้า

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย ผู้ศึกษาวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 คือ ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 372 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและกลุ่มที่ 2 คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง จำนวน 24 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 นำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาวิจัย พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ และรายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลส่วนของอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลพบว่า มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Nuntasorn Jaichuen 2014: The Upgrading of Tharongchang Tambon Administrative Organization Amphoe Phunphin Changwat Surat Thani to Sub-district Municipality: A Study of the Opinion of People, Administrators and Staffs. Master of Arts (Political Science), Major Field: Political Science, Department of Political Science and Public Administration. Thesis Advisor: Assistant Professor Oranun Gluntapura, Ph.D. 182 pages.

The objectives of the research were to study the opinions of people, administrators and staffs of the upgrading of Tharongchang Tambon Administrative Organization Amphoe Phunphin Changwat Surat Thanito Sub-district Municipality, to compare the opinion levels by personal factors and to study the relation between knowledge and understanding of people about the upgrading Tambon Administrative Organization to Sub-district Municipality and the opinions of the upgrading of Tharongchang Tambon Administrative Organization Amphoe Phunphin Changwat Surat Thani to Sub-district Municipality. Two separated samples collected were from 372 persons based on questionnaires and 24 officers based on in-depth interviews. The data collected by questionnaires analyzed via a computer program in finding percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA and Pearson product moment correlation coefficient were at the significance levels of .05 and .01. The data collected by in-depth interviews used descriptive analysis.

The research findings were as follow: the opinions of people, administrators and staffs of the upgrading of Tharongchang Tambon Administrative Organization Amphoe Phunphin Changwat Surat Thani to Sub-district Municipality were at high level. The hypothesis testing revealed that gender and income per month had no effect to the opinion levels of the upgrading of Tharongchang Tambon Administrative Organization Amphoe Phunphin Changwat Surat Thani to Sub-district Municipality. For age, education and occupation had effect to the opinion levels. However, knowledge and understanding of people had relationship with the opinions of the upgrading of Tharongchang Tambon Administrative Organization Amphoe Phunphin Changwat Surat Thani to Sub-district Municipality.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรนนท์ กลั่นทพุระ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์สุพัตรา จุณณะปิยะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้สละเวลาอันมีค่ายิ่ง ให้คำแนะนำและกรุณาให้แนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการศึกษาวิจัยฉบับนี้จนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณประชาชนในพื้นที่ตำบลท่าโรงช้าง คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำหรับความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์

ขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตมหาบัณฑิตภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาปกครอง รุ่นที่ 27 ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการศึกษา ขอขอบคุณ นางสาวชวิกานต์ บัวแย้ม, นางสาวนริศรา เนตรเถื่อน, นายชวดล ใจชื่อสมบูรณ์ ที่ช่วยเหลือในการค้นคว้าเอกสารต่างๆ นางสาวธัญชนก ใจชื่น, นางสาวภัทร การพร้อม ที่ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลภาคสนาม เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณคุณสมพรและคุณประพากรณ์ ใจชื่น บิดามารดาของข้าพเจ้า เป็นอย่างยิ่ง ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านมาโดยตลอด จนกระทั่งวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดี

นันทพร ใจชื่น

พฤษภาคม 2557

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น	7
การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล	35
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	41
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	46
ข้อมูลทั่วไปของตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง	
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	51
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	58
สมมติฐานการวิจัย	60
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	61
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	72
ผลการวิจัย	72
ข้อวิจารณ์	98
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	108
สรุปผลการวิจัย	108
ข้อเสนอแนะ	115
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	119
ภาคผนวก	125
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	126
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ใช้ในการวิจัย	134
ภาคผนวก ค ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก	136
ภาคผนวก ง การทดสอบค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบสอบถาม	171
ภาคผนวก จ คะแนนของกลุ่มย่อย	177
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	182

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ปัจจัยต่างๆ ซึ่งวิเคราะห์ตามผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	57
2	กลุ่มตัวอย่างประชากรในตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามหมู่บ้าน	63
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	73
4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	75
5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	77
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน เป็นรายชื่อ	77
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เป็นรายชื่อ	80
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารงานบุคคล เป็นรายชื่อ	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นรายชื่อ	83
10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการยอมรับของประชาชนเป็นรายชื่อ	84
11	การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลระหว่างเพศชายและเพศหญิง	93
12	วิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลของประชาชนที่มีอายุต่างกัน	93
13	การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ	94
14	วิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลของประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	94
15	การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา	95
16	วิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลของประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามอาชีพ	96
18	วิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลของประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	97
19	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	114
ตารางผนวกที่		
1	แสดงผลคะแนนรายชื่อของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	172
2	แสดงสัดส่วนของคำตอบจากผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	174
3	ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	175
4	จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	178
5	จำนวนและร้อยละของคะแนนความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	179

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง	55
2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	59



บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดรูปแบบหนึ่งและถือว่าเป็นรูปแบบการปกครองที่รัฐบาลให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองหรือดูแลท้องถิ่นของตนเองได้มากขึ้น การปกครองท้องถิ่นไทยเกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. 2440 ในรูปแบบสุขาภิบาลต่อมาประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดินจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เข้าสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยจึงได้มีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลขึ้นเป็นครั้งแรก พ.ศ. 2476 ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล และได้ยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลจำนวน 117 แห่งโดยได้มีการตราพระราชบัญญัติเทศบาลจนกระทั่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ได้ยกเลิกการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบสุขาภิบาลทั้งหมดตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 (สุธางค์ สีเนหา, 2552: 2)

การจัดตั้งเทศบาลแบ่งรูปแบบออกเป็นเทศบาลนคร เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ได้มีการพัฒนาเรื่อยมา ตามนโยบายกระจายอำนาจของรัฐที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาตรา 78 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ความว่า “รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เองพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขและสาธารณสุขการตลอดทั้งโครงสร้าง พื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น”

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ องค์กรการบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา) องค์กรบริหารส่วนตำบลนั้น เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กที่สุดของไทยจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยกำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลนั้นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและหากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทสามารถจัดตั้งเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลได้ ต่อมามีการแก้ไขพระราชบัญญัติใน พ.ศ. 2546 โดยประกาศให้ยุบสภาตำบลทั้งหมด ปัจจุบันจึงคงเหลือแต่เพียงองค์กรบริหารส่วนตำบลที่เป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กสุดเท่านั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จากกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 2 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2538 ปัจจุบันมีประชากรตามทะเบียนราษฎรทั้งสิ้น 5,385 คน (สำนักงานทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2556: 2) พื้นที่ 61.44 ตารางกิโลเมตรหรือ 38,400 ไร่ มีความหนาแน่นเฉลี่ย 87.65 คนต่อตารางกิโลเมตร ครอบคลุม 5 หมู่บ้าน โรงงานอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จำนวน 15 โรง (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง, 2555: 14-21) และรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน 19,067,577.35 บาท (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง, 2556: 1) เห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีจำนวนประชากรในพื้นที่ไม่ถึงเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติเทศบาลได้กำหนดไว้ เนื่องจากประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นประชากรแฝง ผู้ซึ่งเข้ามาอาศัยและประกอบอาชีพอยู่ในเขตตำบลทำให้เกิดการคัดสรรการลงทุนต่างๆ มากมาย การขยายตัวทางเศรษฐกิจเจริญเติบโตมากขึ้น จึงเกิดปัญหาในการบริหารงานหลายๆ ด้าน เช่น จำนวนงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความต้องการที่จะยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเพื่อมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล และจะได้รับการจัดสรรงบประมาณหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่เพิ่มมากขึ้นส่งผลให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครบถ้วน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยเห็นประเด็นที่น่าสนใจว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างจะสามารถยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้หรือไม่ ทั้งทางด้านรายได้โดยตรงตามปีงบประมาณ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) ด้านจำนวนประชากร ด้านความเห็นชอบของประชาชนในท้องถิ่น หรือแม้แต่ความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเอง สำหรับในด้านความเห็นของประชาชนนั้นถือว่าเป็นขั้นตอนหนึ่งของการยกฐานะ ซึ่งการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ประชาชนต้องมีความเห็นชอบจึงจะสามารถดำเนินการได้ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2548: 71) ในข้อเท็จจริง ไม่ปรากฏแน่ชัดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีการดำเนินการดังกล่าวแล้วหรือไม่ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างเป็นเทศบาลตำบลอันเป็นขั้นตอนหนึ่งตามพระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ.2496 นอกจากนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลก็มีความสำคัญอีกประการหนึ่งต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเพื่อทราบถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อมีการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้ว อีกทั้งผลการวิจัยยังสามารถเป็นแนวทางให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นเป็นเทศบาลตำบล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่
 - 2.1 เพศ
 - 2.2 อายุ
 - 2.3 ระดับการศึกษา
 - 2.4 อาชีพ
 - 2.5 รายได้ต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่รูปแบบการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีและประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 5 หมู่บ้าน มีประชากรรวมทั้งสิ้น 5,385 คน(สำนักงานทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2556: 2) กับกลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 14 คน เจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการองค์การบริหาร

ส่วนตำบล จำนวน 5 คน กำนันและผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 5 คน ระยะเวลาที่ทำการวิจัยระหว่างเดือน มีนาคม-เมษายน พ.ศ. 2557

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งอื่นๆในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล
2. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถนำผลวิจัยมาวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล
3. ผลวิจัยจะเป็นประโยชน์แก่ คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ ในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของคำศัพท์หรือข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ความคิดเห็นของประชาชน หมายถึง การแสดงทัศนะหรือความเข้าใจ ความรู้สึกต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในด้านต่างๆ ได้แก่

1. ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการบริหารงานจากองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล
2. ด้านงบประมาณ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการบริหารด้านเงินรายได้ หรืองบประมาณในการดำเนินงานเมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล
3. ด้านการบริหารงานบุคคลหมายถึง ความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านความสามารถ จำนวนบุคลากรที่มีอยู่จะสามารถรับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น มีความรู้ความสามารถเพียงพอ ตลอดจนได้รับสวัสดิการต่างๆ เมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

4. ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ในด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเมื่อยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

5. ด้านการยอมรับของประชาชน หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ในด้านการยอมรับเมื่อยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะเป็นเทศบาล หมายถึง การปรับสถานภาพองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง เป็นเทศบาลตำบลท่าโรงช้างตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 และพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรหนึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง

เทศบาลตำบล หมายถึง ท้องถิ่นซึ่งได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 และหรือท้องถิ่นที่ได้ประกาศให้เป็นเทศบาลตำบลตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย

ประชาชน หมายถึง ประชาชนตามบัญชีรายชื่อ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง

คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ หมายถึง กลุ่มนายกององค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนราชการ และกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะของประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่

1. เพศ หมายถึง สถานภาพโดยกำเนิดของประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

2. อายุ หมายถึง ระยะเวลาที่ประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างผู้ตอบแบบสอบถาม ดำรงชีวิตอยู่นับเวลาเป็นปีตั้งแต่เกิดจนถึงเวลาที่ตอบแบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 1) ต่ำกว่า 20 ปี 2) ระหว่าง 21-30 ปี 3) ระหว่าง 31-40 ปี 4) ระหว่าง 41-50 ปี 5) ระหว่าง 51-60 ปี และ 6) 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุดปัจจุบันของประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 1) ไม่ได้รับการศึกษา 2) ประถมศึกษา 3) มัธยมศึกษา 4) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 5) ปริญญาตรี และ 6) สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ หมายถึง งานที่ทำเพื่อให้มีรายได้ของประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 1) รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ 2) เกษตรกร 3) ค้าขาย 4) มีธุรกิจของตนเอง 5) รับจ้าง 6) ไม่ได้ประกอบอาชีพ เช่น แม่บ้าน นักเรียน นิสิต นักศึกษา และ 7) อื่นๆ

5. รายได้ต่อเดือน หมายถึง เงินที่ได้รับจากการประกอบอาชีพโดยเฉลี่ยต่อเดือนของประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท 2) 5,001-10,000 บาท 3) 10,001-20,000 บาท และ 4) มากกว่า 20,001 บาท

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจดจำข้อเท็จจริงต่างๆ เกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งความรู้ความเข้าใจมีที่มาจากการรับรู้ข่าวสารพัฒนาขึ้นเป็นความรู้ และนำไปสู่ความเข้าใจ ความสามารถนำไปใช้โดยการวิเคราะห์และประเมินผล ความรู้ความเข้าใจจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่กันไป

การวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของประชาชน คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการวิจัยเรื่อง การยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้วิจัยได้ทำการตรวจเอกสารที่เป็นแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
 - 1.1 องค์การบริหารส่วนตำบล
 - 1.2 เทศบาลตำบล
2. การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล
3. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
4. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
5. ข้อมูลทั่วไปของตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

คำนิยามหรือความหมายของคำว่า การปกครองท้องถิ่นนั้นได้มีนักวิชาการให้คำนิยามไว้มากมาย ซึ่งผลงานทางวิชาการหลังทศวรรษ 1990 มีแนวโน้มที่จะมองท้องถิ่นในกระแสการปฏิรูปมากขึ้น ผู้วิจัยได้อาณิยามหรือความหมายดังกล่าวมาพิจารณา ดังต่อไปนี้

วิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ (2543: 415) การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ระบบการปกครองที่เป็นผลเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดมีองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้

ธเนศวร์ เจริญเมือง (2550: 27) การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระบบการบริหารและจัดการกิจการสาธารณะและทรัพยากรต่างๆ ของท้องถิ่นหนึ่งภายในรัฐหนึ่ง เป็นท้องถิ่นที่มีขอบเขตชัดเจนภายในรัฐนั้นมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างด้านอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดโดยกฎหมายทั่วไปและหรือกฎหมายพิเศษ

บัญญัติ พุ่มพันธ์ (2551: 7) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองท้องถิ่นที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจให้กับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองตนเองร่วมกันโดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นเข้ามาทำหน้าที่ในการปกครองท้องถิ่น ดำเนินการตามเจตนารมณ์ ความต้องการ และปัญหาของท้องถิ่นเป็นสำคัญแต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (2555: 4-5) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองระดับที่ต่ำกว่ารัฐหรือประเทศ และองค์การส่วนท้องถิ่นที่มีองค์การตัดสินใจและบริหารภายในพื้นที่อันจำกัดของตนเองอาจเกิดโดยรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายระดับสูงของรัฐบาลกลางหรือกฎหมายลำดับรองและทำหน้าที่ทางการบริหารและนิติบัญญัติ

โกวิทย์ พวงงาม (2555: 24) ได้สรุปสาระสำคัญของหลักการปกครองท้องถิ่นไว้ ดังนี้

1. อาจมีรูปแบบหน่วยการปกครองท้องถิ่นหลายรูปแบบ ตามความแตกต่างของความเจริญประชากร หรือขนาดของพื้นที่
2. ต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม
3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการปกครองตนเอง โดยสิทธินี้แบ่งเป็น 2 ประการ คือ
 - 3.1 สิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับต่างๆขององค์กรปกครองท้องถิ่น
 - 3.2 สิทธิในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจที่มีอยู่

4. เมืองค์กรที่จำเป็นในการบริหารแบบปกครองตนเอง คือ เมืองค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น

Byrne (1994: 2-3) อธิบายว่า คุณลักษณะที่ทำให้การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการบริหารภาครัฐที่แตกต่างจากการบริหารอื่นมี 6 ประการ ได้แก่

1. การปกครองส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้ง (Elected) แม้บางเขตอาจมีขนาดเล็กพอที่จะประชุมประชาชนได้ทั้งหมด แต่ส่วนใหญ่ประกอบด้วยตัวแทนที่มาจากเลือกตั้ง และก่อตั้งเป็นสภาท้องถิ่น จากนั้นจึงเลือกเจ้าหน้าที่ประจำ

2. มีวัตถุประสงค์หลายอย่าง (Multi-Purpose) ทุกท้องถิ่นมีงานที่ต้องทำหลายอย่างและให้บริการหลายด้าน แต่ละแห่งอาจรับผิดชอบต่อการบริการของโรงเรียน บ้านผู้สูงอายุ และศูนย์ฝึกคนพิการ บริการดับเพลิง สร้างและบำรุงถนน จัดการจราจร ควบคุมสภาพแวดล้อม โดยการควบคุมการก่อสร้างและพัฒนาที่ดิน

3. มีการปฏิบัติการในท้องถิ่น (Local Scale) การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความรับผิดชอบเฉพาะพื้นที่ของตน

4. การปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงสร้างที่กำหนดไว้ค่อนข้างชัดเจน (A Quite Clearly Defined Structure) ซึ่งอาจจะมีโครงสร้างการปกครองชั้นเดียวหรือหลายชั้น

5. เป็นการปกครองลำดับรอง (Subordinated) จากการปกครองระดับชาติซึ่งมีรัฐสภาและเป็นผลมาจากพระราชบัญญัติที่ออกโดยรัฐสภาหรือรัฐธรรมนูญ ดังนั้น อำนาจหน้าที่ทั้งหมดของการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงขึ้นอยู่กับกฎหมาย หากการปกครองส่วนท้องถิ่นกระทำนอกเหนือกฎหมาย ก็จะถูกลงโทษเหมือนวิธีที่เอกชนถูกกระทำ และ

6. มีระบบภาษีท้องถิ่น (Local Tax System) สามารถเก็บภาษีท้องถิ่นต่อผู้อยู่อาศัยหรือเก็บภาษีธุรกิจในพื้นที่ได้

Wilson and Game (1994: 28) นิยามว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการกระจายอำนาจทางการเมืองตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ซึ่งมีสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง สร้างขึ้นโดยรัฐสภา

มีอิสระบางส่วน เพื่อให้บริการหลายอย่าง ทั้งทางตรงและทางอ้อม และได้เงินทุนบางส่วนจากภาษีอากรของท้องถิ่น

Dollery and Wallis (2001: 1-2) อธิบายว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการอธิบายถึงการปกครองที่มาจาก การเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยในระดับที่ต่ำกว่ารัฐบาลกลาง ซึ่งมีเขตการปกครองในพื้นที่ที่จำกัด รวมถึงการอธิบายการปกครองที่มีลำดับชั้นทั้งในรัฐเดี่ยวและรัฐรวมอย่างอื่นที่มีลักษณะแตกต่างออกไป

ลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นมีลักษณะสำคัญหลายประการ ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้คำนิยามต่างๆ เช่น ดังต่อไปนี้

อมร รักษาสัตย์ (2544: 354) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญการปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. เป็นการจัดระเบียบการปกครองของชุมชนที่มีอาณาเขตแน่นอน แต่ไม่มีอำนาจอธิปไตยหรือเป็นอิสระไปจากรัฐ หมายความว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกำหนดอาณาเขตปกครองที่แน่นอนเพื่อทราบถึงพื้นที่ปกครองที่รับผิดชอบและป้องกันการงานซ้ำซ้อนพื้นที่กับหน่วยปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ว่า “ไม่มีอำนาจอธิปไตยหรือเป็นอิสระไปจากรัฐ” นั้น ก็เพราะแม้ว่าการปกครองท้องถิ่นจะมีอาณาเขตปกครองที่แน่นอน มีจำนวนประชากรที่มีความหนาแน่นพอสมควร อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ปกครอง รวมทั้งมีองค์นิติบัญญัติและบริหารเพื่อดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่นเองก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมบางอย่างซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐได้ เช่น การป้องกันประเทศ การต่างประเทศ และนโยบาย โดยเฉพาะการเงินการคลังของชาติ เป็นต้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การปกครองส่วนท้องถิ่นแม้จะมีอำนาจอิสระในการปกครองและแก้ปัญหาของท้องถิ่นด้วยตนเอง แต่ก็ยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐ

2. มีฐานะเป็นนิติบุคคล กล่าวคือ มีสิทธิตามกฎหมายที่จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและจัดตั้งองค์กรที่จำเป็น เพื่อจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมท้องถิ่นด้วยตนเอง โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากหน่วยงานภายนอก เช่น เทศบาลก็ออกเป็นเทศบัญญัติ สุขาภิบาลตราเป็นข้อบังคับ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกเป็นข้อบัญญัติจังหวัด เป็นต้น

3. มีความเป็นอิสระในด้านต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่น โดยเฉพาะในด้านการคลังท้องถิ่น (Local Finance) คือ จัดหารายได้เพื่อนำมาใช้จ่ายในท้องถิ่น การบริหารงานบุคคล

ของท้องถิ่น (Local Personal Administration) และการตัดสินใจโดยทั่วๆ ไปในกิจกรรมของท้องถิ่น (Local Decision Making)

4. ปราศจากการควบคุมจากภายนอก แต่อาจอยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง หรือตัวแทนของรัฐบาลกลาง แต่ทั้งนี้ต้องเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประเทศชาติเท่านั้น

ปธาน สุวรรณมงคล (2547: 4-5) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. เป็นนิติบุคคล นิติบุคคลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยอำนาจของกฎหมาย การเป็นนิติบุคคลจึงเป็นการแสดงถึงฐานะทางกฎหมาย สำหรับการปกครองท้องถิ่นถือเป็นนิติบุคคลในกฎหมายมหาชน โดยมีกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายนั้นๆ และสามารถก่อพันธะทางกฎหมาย เช่น ทำสัญญา การก่อหนี้ เป็นต้น

2. มีอำนาจหน้าที่เฉพาะ จะมีการดำเนินการตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นกาลเฉพาะให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบนั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นการระบุหน้าที่ไว้โดยชัดเจน หรืออาจเป็นการระบุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถริเริ่มทำกิจการใดๆ ที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติห้ามไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎหมายของแต่ละประเทศ

3. ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้ง โดยทั่วไปสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหาร หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นจะมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน โดยสมาชิกสภาท้องถิ่นจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ส่วนผู้บริหาร หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นอาจมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน หรืออาจมาจากการเลือกตั้งทางอ้อม โดยสภาเป็นผู้เลือกผู้บริหารหรือคณะบริหารท้องถิ่นก็ได้ตามที่กฎหมายกำหนด

4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นเรื่องที่สำคัญ ทั้งนี้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

5. มีความเป็นอิสระในการบริหารงานอย่างเพียงพอ สาระสำคัญประการหนึ่งของการปกครองท้องถิ่น คือ ต้องมีความเป็นอิสระในการบริหารงานอย่างเพียงพอเพื่อให้สามารถดำเนินงานในขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตามนโยบายและเป้าหมายที่กำหนด ความเป็นอิสระในการบริหารงานในที่นี้หมายถึง อำนาจในการตัดสินใจดำเนินการในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมาย โดยที่รัฐบาลกลางควรมีหน้าที่เพียงสนับสนุน ส่งเสริม และกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าการควบคุมอย่างใกล้ชิด

6. มีอำนาจในการจัดหารายได้และใช้รายจ่ายได้อย่างอิสระตามสมควร การปกครองท้องถิ่นที่จะบังเกิดผลดีต่อท้องถิ่นโดยรวม ต้องมีอำนาจในการจัดหารายได้ภายในท้องถิ่นของตนอย่างเพียงพอต่อการบริหารงาน กล่าวคือ มีแหล่งรายได้ที่ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บเองได้นอกเหนือจากรายได้ของท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

7. มีการกำกับดูแลจากรัฐ การปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของรัฐ และจัดตั้งโดยรัฐมีกฎหมายรองรับ มีข้อบังคับที่เป็นอิสระเด็ดขาดจากรัฐ ดังนั้น การกำกับดูแลจึงเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จำเป็น เพื่อให้การใช้อำนาจของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและประเทศชาติโดยรวมอย่างแท้จริง ทั้งนี้ การกำกับดูแลของรัฐต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่ขัดกับหลักความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชน

วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

โกวิท พวงงาม (2555: 27) ได้กล่าวเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ทั้งทางด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ
2. เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง
3. เพื่อให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารอบอบประชาชนโดยแก่ประชาชน

หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

โดยทั่วไปหน้าที่ความรับผิดชอบของท้องถิ่นควรเป็นงานหลักที่ผูกพันกับชีวิตจิตใจของคนในท้องถิ่นนั้นเป็นสาระสำคัญ ซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของท้องถิ่นไว้ดังต่อไปนี้

Wilson and Game (2011: 6-7) ได้รวบรวมเอาไว้ว่าท้องถิ่นมีหน้าที่สำคัญเกี่ยวกับชุมชน 6 ด้าน ได้แก่

1. สร้างชุมชน (Building Community) ประกอบด้วย
 - 1.1 การออกแบบสำรวจ ได้แก่ งานออกแบบ การสำรวจ
 - 1.2 การก่อสร้าง ได้แก่ งานก่อสร้าง ควบคุมการก่อสร้าง งานไฟฟ้า ประปา
 - 1.3 การเคหะ ได้แก่ งานดูแลคนไร้บ้าน การบริหารที่พักราคาถูก
 - 1.4 การบำรุงรักษา ได้แก่ การดูแล ทำความสะอาด งานกล้องวงจรปิด และ
 - 1.5 การเงิน ได้แก่ งานทำบัญชีการเงิน และงานเก็บภาษี
2. ดูแลรักษาชุมชน (Caring for Community) ประกอบด้วย
 - 2.1 การดูแลเด็กและวัยรุ่น ได้แก่ งานดูแลผู้ติดยาเสพติด งานการศึกษานอกสถานที่
 - 2.2 การดูแลผู้สูงอายุ ได้แก่ งานสถานพยาบาล งานดูแลผู้สูงอายุ
 - 2.3 สุขภาพ ได้แก่ งานดูแลผู้ป่วยทางจิต งานรักษาผู้ป่วย
 - 2.4 สังคมสงเคราะห์ ได้แก่ งานสงเคราะห์ผู้อยู่อาศัย งานรับบุตรบุญธรรม
 - 2.5 งานสังคมสงเคราะห์อื่น เช่น งานดูแลคนพิการ และการจัดหางาน
3. ให้การศึกษาชุมชน (Educating Community) ประกอบด้วยโรงเรียนและการสอนก่อนวัยเรียน ได้แก่
 - 3.1 งานรับเลี้ยงเด็ก
 - 3.2 การให้คำปรึกษาการเลี้ยงเด็กและ
 - 3.3 การสอนเด็กพิการ

4. ให้ความบันเทิงชุมชน (Entertaining Community) ประกอบด้วย

4.1 การอำนวยความสะดวก ได้แก่ งานอุปกรณ์กีฬา ที่จอดรถ ศูนย์อาหาร

4.2 การปฏิบัติระดับล่าง ได้แก่ งานดูแลสระน้ำ การสอนการออกกำลังกาย การดูแล
พิพิธภัณฑ์

4.3 การพักผ่อนและกีฬา ได้แก่ งานโบราณคดี งานพัฒนาการกีฬา และการท่องเที่ยว

5. ปกป้องชุมชน (Protecting Community) ประกอบด้วย

5.1 ดูแลสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ ได้แก่ ดูแลสุนัขจรจัด สถานะป่าปกิจ ต้นไม้

5.2 ควบคุมสิ่งแวดล้อม ได้แก่ งานควบคุมแมลง งานควบคุมโรคติดต่อ

5.3 กำหนดมาตรฐานการค้า ได้แก่ งานตลาด มาตรฐานการค้า

5.4 การบำรุงรักษาทางหลวง ได้แก่ งานวิศวกรรมจราจร งานตรวจสอบความสว่างของ
ถนน

5.5 การจัดการของเสีย ได้แก่ จัดเก็บขยะ การนำขยะมาใช้ใหม่

5.6 การวางแผนและออกใบอนุญาต ได้แก่ งานควบคุมการพัฒนา การวางแผนการขนส่ง

5.7 การบริหารฉุกเฉิน ได้แก่ งานดับเพลิง งานออกตรวจสถานที่เกิดอาชญากรรม

6. สนับสนุนชุมชน (supporting community) ประกอบด้วย

6.1 การบริหารและกฎหมาย ได้แก่ คณะกรรมการบริหาร งานทะเบียน งานนายความ

6.2 การพัฒนา ได้แก่ งานฟื้นฟูความเสียหาย งานลงทุนภายในท้องถิ่น

6.3 การเงิน ได้แก่ งานจัดเก็บรายได้ งานตรวจสอบการฉ้อโกง

6.4 การปฏิบัติระดับล่าง ได้แก่ งานต้อนรับ แพลนเอกสาร บริการและให้คำปรึกษาแก่ผู้มาติดต่อ

6.5 เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ งานออกแบบกราฟิก งานดูแลเว็บไซต์

6.6 การตลาด ได้แก่ งานติดต่อทางอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์และการประชาสัมพันธ์

6.7 นโยบาย งานวิจัยและประเมินผล ได้แก่ งานกำหนดนโยบาย งานพัฒนา การมีส่วนร่วม

นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2552: 158-160) รัฐธรรมนูญได้บัญญัติถึงอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้หลายประการในหมวด 14 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. อำนาจหน้าที่โดยทั่วไป เป็นไปตามมาตรา 283 กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะโดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานโดยอิสระ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้จัดทำบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์การเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

1.2 ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจเพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่และจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ รวมทั้งกำหนดระบบตรวจสอบและประเมินผล โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิโดยมีจำนวนเท่ากันเป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

1.3 ให้มีกฎหมายรายได้ท้องถิ่นเพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษีแต่ละชนิด

การจัดสรรทรัพยากรในภาครัฐ การมีรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่ายตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงระดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น สถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ

1.4 ในกรณีที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว คณะกรรมการตามข้อ 1.2 จะต้องนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปี เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และการจัดสรรรายได้ที่ได้กระทำไปแล้ว โดยต้องคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ

2. อำนาจหน้าที่เฉพาะด้าน รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 กำหนดไว้ 2 กรณีด้วยกัน คือ

2.1 หน้าที่และสิทธิในการจัดการท้องถิ่น เป็นไปตามมาตรา 289 แห่งรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น มีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติ โดยการจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นด้วย

2.2 อำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นไปตามมาตรา 290 แห่งรัฐธรรมนูญ ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายบัญญัติโดยกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ คือ การจัดการการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่อาจมีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนในพื้นที่ของตน การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใดนอกเขตพื้นที่ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขอนามัยของประชาชนในพื้นที่และการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ดังนั้น หน้าที่ของการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสรุปแล้ว คือ การดูแลท้องถิ่นหรือชุมชนในทุกๆ ด้าน ที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้เพื่อประชาชนในท้องถิ่นนั่นเอง

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของไทยในปัจจุบัน เป็นไปตามระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งประกอบด้วยการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่อยู่ในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีลักษณะเป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

โดยใช้หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้กับประชาชนโดยตรง การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน มีอยู่ 2 ระบบ คือ (โกวิทย์ พวงงาม, 2555: 139)

1. ระบบทั่วไปที่ใช้แก่ท้องถิ่นทั่วไป ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ 3 รูปแบบ คือ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. ระบบพิเศษที่ใช้เฉพาะท้องถิ่นบางแห่ง ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ กรุงเทพฯ และเมืองพัทยา

สำหรับการวิจัยนี้ เป็นการศึกษาการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ผู้วิจัยจึงกล่าวรายละเอียดเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลเท่านั้น

องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล และราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงสองหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสามคน

หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้ง (มาตรา 45)

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา 46)

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายนโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 48-49) นอกจากนั้น สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง(มาตรา 57)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่ง (มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน) ดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ไม่เกินสองคน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การ

บริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ (มาตรา 58)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (มาตรา 59)

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควบคุม และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล รองจากนายกองค์การ

บริหารส่วนตำบลรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย (มาตรา 60)

โกวิท พวงงาม (2555: 265) กล่าวว่า โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลนอกจากมีสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ก็ยังมีฝ่ายประจำที่เป็นกลไกช่วยบริหารและดำเนินการ นั่นคือมีพนักงานส่วนตำบล (ตามพระราชกฤษฎีกา) และอาจแบ่งการบริหารออกเป็น

1. สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ส่วนต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น

พนักงานส่วนตำบล คือ บุคลากรหลักที่ทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบลถือเป็นข้าราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล จัดเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น นอกจากนั้นจะเป็นลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีทั้งลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของกระทรวงมหาดไทยในการมีลูกจ้าง

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีสาระสำคัญดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้(มาตรา 66-67)

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ (มาตรา 68)

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กล่าวข้างต้นนั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมหรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใดๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่การดำเนินกิจการใดๆ จะต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าวให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย (มาตรา 69)

การปฏิบัติงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนการพัฒนากองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด (มาตรา 69/1)

องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบลเว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ และอาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อใช้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท (มาตรา 70-71) องค์การบริหารส่วนตำบลอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิมและสามารถทำกิจการนอกอาณาเขตหรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการร่วมกันได้ (มาตรา 72-73)

นอกจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ที่ได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้แล้ว พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 ในมาตรา 16 ยังได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอีกด้วย ดังต่อไปนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

20. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่นๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

รายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีที่มาดังนี้ (มาตรา 74-84)

1. ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมรวมถึงผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์

2. ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้จัดสรรให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

3. องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติต้องการการบริหารส่วนตำบลเพื่อเก็บภาษีอากร และค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากรและค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือทุกประเภท ดังต่อไปนี้

3.1 ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลกฎหมายรัษฎากรซึ่งสถานประกอบการตั้งอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

3.2 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราซึ่งร้านขายสุราตั้งอยู่ใน องค์การบริหารส่วนตำบล

3.3 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนันซึ่งสถานที่ เล่นการพนันอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

4. ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล เงินอากรประทานบัตร ใบอนุญาตและ อาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ค่าภาคหลวง ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

5. ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วย ปิโตรเลียม

6. เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติในองค์การบริหารส่วนตำบล

7. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยกำหนดเป็น อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

8. องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

8.1 รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.2 รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.3 รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.4 ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

8.5 เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้

8.6 รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้

8.7 เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

8.8 รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี

รายจ่าย ขององค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีดังนี้(มาตรา 85)

1. เงินเดือน

2. ค่าจ้าง

3. เงินค่าตอบแทนอื่นๆ

4. ค่าใช้สอย

5. ค่าวัสดุ

6. ค่าครุภัณฑ์

7. ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นๆ

8. ค่าสาธารณูปโภค

9. เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น

10. รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทย กำหนดไว้

การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ นายอำเภอมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวนตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใดๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบก็ได้ เมื่อนายอำเภอเห็นว่านายกององค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดปฏิบัติภารกิจในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสียหายแก่ราชการ และนายอำเภอได้ชี้แจงแนะนำ ตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่จะรอข้ามมิได้ ให้นายอำเภอมีอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติราชการของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ตามที่เห็นสมควรแล้วให้รีบรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสิบห้าวันเพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและให้แสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย เมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือถือว่ามี การยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นใหม่ภายในสี่สิบห้าวันหากปรากฏว่านายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติภารกิจไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ให้นายอำเภอดำเนินการสอบสวนโดยเร็วหากผลการสอบสวนพบว่ามีพฤติการณ์เช่นนั้นจริง ให้นายอำเภอ เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมด้วยก็ได้ คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด(มาตรา 90-92)

เทศบาลตำบล

เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป มีฐานะเป็นนิติบุคคล เทศบาลตำบลเป็นประเภทของเทศบาลที่เล็กที่สุด ถัดมาเป็นเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร การแบ่งประเภทของเทศบาลนั้นจะแบ่งตามจำนวนประชากร ความหนาแน่นโดยเฉลี่ยของจำนวนประชากรต่อพื้นที่ และรายได้ของท้องถิ่นนั้นๆ

โครงสร้างของเทศบาล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13)พ.ศ. 2552 ได้แบ่งโครงสร้างของเทศบาลออกเป็น 2 ส่วน คือ สภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี (มาตรา 14) สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ประจำในเทศบาล จะมีโครงสร้างทางเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่งเรียกว่า พนักงานเทศบาล

สภาเทศบาล

สภาเทศบาลตำบล ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล (มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน) จำนวน 12 คน

สมาชิกสภาเทศบาลอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระหรือมีการยุบสภา ให้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลขึ้นแทนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาเทศบาลผู้เข้ามาแทนให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระของผู้ซึ่งตนแทน ให้สภาเทศบาลมีประธานสภาคนหนึ่ง และรองประธานสภาคนหนึ่ง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากสมาชิกสภาเทศบาลตามมติของสภาเทศบาล และดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาเทศบาลประธานสภาเทศบาลมีหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาเทศบาลให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาเทศบาล (มาตรา 15-16)

นายกเทศมนตรี

นายกเทศมนตรี หรือคณะเทศมนตรี คือ ฝ่ายบริหารของเทศบาลตำบลทำหน้าที่ด้านการบริหารเทศบาล มีนายกเทศมนตรีคนหนึ่ง (มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน) มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายได้ไม่เกิน 2 คน (มาตรา 48)

นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาล ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และนโยบาย
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล

3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี
4. วางระเบียบเพื่อให้งานของเทศบาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติและกฎหมายอื่น

นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลได้ ในกรณีเทศบาลตำบลให้แต่งตั้งได้จำนวนรวมกันไม่เกินสองคน นอกจากนี้ นายกเทศมนตรียังมีอำนาจในการควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาลอีกด้วย

พนักงานเทศบาล

โกวิท พวงงาม (2555: 199-201) ได้กล่าวถึงพนักงานเทศบาลไว้ว่า พนักงานเทศบาล เป็นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของเทศบาลที่ปฏิบัติงานอันเป็นภารกิจประจำสำนักงานหรืออาจนอกสำนักงานก็ได้ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างใกล้ชิด เพราะหน้าที่ของเทศบาลนั้นต้องติดต่อและให้บริการแก่ประชาชนตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งในเรื่องด้านการทะเบียน การสาธารณสุข โภค การศึกษา การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งนับว่าเป็นภาระหน้าที่ที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมาก ซึ่งต่างกับคณะเทศมนตรีรับผิดชอบและภารกิจในลักษณะของการทำอะไร ส่วนการทำอย่างไร ก็จะเป็นหน้าที่ของพนักงานเทศบาลโดยมีปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบจำนวนของพนักงานเทศบาลจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณและคุณภาพของงาน ส่วนการบรรจุแต่งตั้ง การให้ความดีความชอบ ตลอดจนการออกจากตำแหน่งเป็นไปตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 เป็นสำคัญ

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 ได้กำหนดให้เทศบาลมีปลัดเทศบาลคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาลรองจากนายกเทศมนตรี และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของเทศบาลให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมาย

การแบ่งส่วนราชการของเทศบาล

ปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดส่วนราชการของเทศบาล พ.ศ. 2541 ในการบริหารงานของเทศบาลจะแบ่งส่วนราชการได้ดังต่อไปนี้

1. สำนักปลัดเทศบาล
2. กองการประปา หรือฝ่ายการประปา
3. กองการแพทย์ หรือฝ่ายการแพทย์
4. สำนักการศึกษา หรือกองการศึกษา จัดแบ่งส่วนงานภายใน ดังนี้
 - 4.1 ฝ่ายบริหารทั่วไป หรืองานธุรการ
 - 4.2 สอนหรือฝ่ายบริหารการศึกษา
 - 4.3 ส่วนส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หรือฝ่ายพัฒนาการศึกษา
5. สำนักการคลัง กองคลัง หรือฝ่ายคลัง จัดแบ่งส่วนงานภายใน ดังนี้
 - 5.1 ฝ่ายบริหารทั่วไป หรืองานธุรการ
 - 5.2 สอนบริหารงานคลัง หรือฝ่ายบริหารงานคลัง
 - 5.3 ส่วนพัฒนารายได้ หรือฝ่ายพัฒนารายได้
 - 5.4 ส่วนแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน หรือฝ่ายแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
6. สำนักการช่าง กองช่าง หรือฝ่ายช่าง จัดแบ่งส่วนงานภายใน ดังนี้
 - 6.1 ฝ่ายบริหารทั่วไป หรืองานธุรการ
 - 6.2 ส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง หรือฝ่ายควบคุมอาคารและผังเมือง

6.3 ส่วนควบคุมการก่อสร้าง หรือฝ่ายควบคุมการก่อสร้าง

6.4 ส่วนโยธา หรือฝ่ายโยธา

6.5 ส่วนช่างสุขาภิบาล

7. กองช่างสุขาภิบาล หรือฝ่ายช่างสุขาภิบาล

8. กองวิชาการและแผนงาน หรือฝ่ายวิชาการและแผนงาน

9. กองสวัสดิการสังคม หรือฝ่ายสวัสดิการสังคม

10. สำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหรือฝ่ายสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม จัดแบ่งส่วนงานภายใน ดังนี้

10.1 ฝ่ายบริหารงานทั่วไป หรืองานธุรการ

10.2 ส่วนส่งเสริมสุขภาพ หรือฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ

10.3 ส่วนอนามัยและสิ่งแวดล้อม หรือฝ่ายอนามัยและสิ่งแวดล้อม

10.4 ส่วนบริการสาธารณสุข หรือฝ่ายบริการสาธารณสุข

11. หน่วยงานตรวจสอบภายใน (ขึ้นตรงต่อปลัดเทศบาล)

12. แขนง

อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล โดยแบ่งออกเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในเขตเทศบาล หน้าที่ที่อาจทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล การทำการนอกเขตเทศบาลและการทำการร่วมกับบุคคลอื่น และสหการ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

หน้าที่ต้องปฏิบัติ เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้ (มาตรา 50)

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
3. รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ จัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

หน้าที่เลือกปฏิบัติ เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้ (มาตรา 51)

1. ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
3. ให้มีตลาดท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

4. ให้มีสุสาน และฌาปนสถาน
5. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
6. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
8. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
9. เทศพาณิชย์

นอกจากนั้น เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 (มาตรา 16) เช่นเดียวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กล่าวไปข้างต้น และเทศบาลยังมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลอีกด้วย

การทำกรนอกเขตเทศบาลและการทำกรร่วมกับบุคคลอื่น เทศบาลอาจทำกิจการนอกเขตเมื่อจำเป็นต้องทำและเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ในเขตของตน โดยได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สภาจังหวัด หรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (มาตรา 57/2) เทศบาลอาจทำกรร่วมกับบุคคลอื่น โดยก่อตั้งบริษัทจำกัดหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เมื่อบริษัทจำกัดนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค เทศบาลจะต้องถือหุ้นเป็นมูลค่าเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุนที่บริษัทนั้นจดทะเบียนไว้ (กรณีที่มีหลายเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลหรือสุขาภิบาลถือหุ้นอยู่ในบริษัทเดียวกัน ให้นับหุ้นที่ถือหุ้นนั้นรวมกัน) และต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย การเปลี่ยนแปลงจำนวนหุ้นที่เทศบาลถืออยู่ในบริษัทจำกัด ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเช่นกัน กรณีนี้ ไม่ใช่บังคับหากบริษัทจำกัดที่เทศบาลร่วมก่อตั้งหรือถือหุ้นนั้น ไม่มีเอกชนถือหุ้นอยู่ด้วย (มาตรา 57/3)

สหการ หรือ กิจการที่อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตั้งแต่สองแห่งขึ้นไป ที่จะร่วมกันทำเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง ก็ให้จัดตั้งเป็นองค์การ มีสภาพเป็นทบวงการเมือง และมีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้แทนของเทศบาลที่เกี่ยวข้องอยู่ด้วย การจัดตั้งสหการจะทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งจะกำหนดชื่อ อำนาจหน้าที่ และระเบียบการดำเนินงานไว้ (มาตรา 58)

การคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 ได้กล่าวถึง การคลังและทรัพย์สินของเทศบาลตำบล (มาตรา 66-67) สรุปได้ดังนี้

เทศบาลอาจมีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ทรัพย์สินของเทศบาล การสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์ พันธบัตร หรือเงินกู้ เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่างๆ (กระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากสภาเทศบาล และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้ และรายได้อื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด

รายจ่ายของเทศบาล ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง เงินตอบแทนอื่นๆ ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นๆ เงินอุดหนุน และรายจ่ายอื่นตามข้อผูกพันหรือที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

การควบคุมเทศบาลตำบล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 ได้กล่าวถึง การควบคุมเทศบาล (มาตรา 71-75) สรุปได้ดังนี้

ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้น ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ชี้แจง แนะนำ ตักเตือนเทศบาล และตรวจสอบกิจการเรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใดๆ จากเทศบาลมาตรวจ ตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้ นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ชี้แจง แนะนำ ตักเตือนเทศบาลตำบล และตรวจสอบกิจการเรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใดๆ จากเทศบาลมาตรวจ ตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจง หรือสอบสวนก็ได้

เมื่อนายอำเภอ ในกรณีแห่งเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีแห่งเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร เห็นว่า นายกเทศมนตรี หรือรองนายกเทศมนตรีผู้ใดปฏิบัติการของเทศบาลไปในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่เทศบาลหรือเสียหายแก่ราชการ และนายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตามนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติของนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีนั้นไว้

ก่อนได้ แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรับรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่มีคำสั่ง เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยวินิจฉัยสั่งการตามสมควร กรณีที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธาน สภาเทศบาล ปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติ ตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ ศักดิ์ศรี ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยพร้อมด้วยหลักฐาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาลหรือรองประธานสภาเทศบาลพ้นจากตำแหน่งก็ได้ คำสั่ง ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาล หรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ผู้ว่าราชการจังหวัดจะรายงานเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อยุบสภาเทศบาลก็ได้เมื่อมีกรณีที่กล่าวไปข้างต้นหรือกรณีอื่นตามที่กำหนด ไว้ในพระราชบัญญัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจยุบสภาเทศบาลและให้แสดงเหตุผล ไว้ในคำสั่งด้วยและหากมีการยุบสภาเทศบาลหรือถือว่ามีสภาเทศบาลตามพระราชบัญญัติ เทศบาล ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลขึ้นใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา เทศบาลภายในสี่สิบห้าวัน

หากจำเป็นที่จะให้เทศบาลใดอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยโดยตรง ก็ให้ ทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้เทศบาลอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทย บรรดาอำนาจและหน้าที่ของนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดอันเกี่ยวกับเทศบาลนั้นให้เปลี่ยนเป็น อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มอบหมาย

การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

การจัดตั้งและขั้นตอนการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล มีกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครอง ตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น หน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 282 ภายใต้บังคับ มาตรา 1)

2. สามารถจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลได้โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นเทศบาลให้พ้นจากสภาพแห่งองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ให้มีประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาลเป็นต้นไปบรรดาขบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง ให้โอนไปเป็นของเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นนั้น และบรรดาข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้วให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่ (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 มาตรา 42)

3. เมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาลให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้นๆ เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมืองหรือเทศบาลนครให้เทศบาลเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติและกฎหมาย

เทศบาลตำบล ไตแก ท้องถิ่นซึ่งมีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้นให้ระบุชื่อและเขตเทศบาลไว้ด้วย (พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 มาตรา 7 และ 9)

4. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0890.2/ว3156 ลงวันที่ 20 กันยายน 2547 เรื่อง แนวทางปฏิบัติการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2555: 3) ได้กล่าวถึงเหตุผลของการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลไว้ว่าปัจจุบันการปกครองท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เหมาะสมที่จะรองรับการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อลดการกระจุกตัวของเมือง กระจายความเจริญ สร้างความเท่าเทียมให้กับพื้นที่ชนบทได้รับโอกาสในการพัฒนามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นประกอบกับการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลมีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะได้ครอบคลุมมากกว่าสมควรจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอยู่เดิมทั้งหมดขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

หลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาล

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดตั้งท้องถิ่นใดขึ้นเป็นเทศบาลมี 3 ประการ ได้แก่ (ชวงค์ ฉายะบุตร, 2539: 92)

1. จำนวนของประชากรในท้องถิ่นนั้น
2. ความเจริญทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากการจัดเก็บรายได้ตามที่กฎหมายกำหนด และงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินกิจการของท้องถิ่น
3. ความสำคัญทางการเมืองของท้องถิ่น โดยพิจารณาถึงศักยภาพของท้องถิ่นนั้นว่าจะสามารถพัฒนาความเจริญได้รวดเร็วมากน้อยเพียงใด

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลตำบลไว้กว้างๆ ดังนี้

1. มีรายได้จริงโดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมา ตั้งแต่ 12,000,000 บาทขึ้นไป
2. มีประชากรตั้งแต่ 7,000 คนขึ้นไป มีความหนาแน่นของประชากร ตั้งแต่ 1,500 คนต่อหนึ่งตารางกิโลเมตรขึ้นไป(ปัจจุบันบางกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประชากรไม่ถึง 7,000 คน สามารถยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้ จากการประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยกระทรวงมหาดไทย ได้แก่ เทศบาลตำบลเขานินพันธ์ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี, เทศบาลตำบลบ้านหลวง อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ และเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ เป็นต้น)
3. ได้รับความเห็นชอบจากราษฎรในท้องถิ่นนั้น

ขั้นตอนการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2554: 11) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ไว้ว่า

1. องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องรายงานขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลผ่านความเห็นชอบของอำเภอและจังหวัดตามลำดับกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ต้องมีข้อมูลถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตามนัยมาตรา 7 มาตรา 9 และมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2469 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 13)

พ.ศ. 2552 และหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0890.2/ว3156 ลงวันที่ 20 กันยายน 2547 พร้อมทั้งส่งเอกสารประกอบการพิจารณาขอยกฐานะ ดังนี้

1.1 แบบสำรวจข้อมูลการขอจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลซึ่งได้รับความเห็นชอบจากอำเภอและจังหวัด ตามลำดับ

1.2 รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลได้

1.3 คำบรรยายแนวเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่ขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลตามข้อเท็จจริงโดยปัจจุบัน ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงแนวเขตตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การกำหนดเขตตำบลในท้องที่อำเภอ.....จังหวัด.....อันเป็นที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

1.4 แผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล โดยต้องตรวจสอบชื่อสถานที่ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่างๆ ในกรอบแผนที่ให้ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ โดยจะต้องให้นายอำเภอแห่งท้องที่ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนโยธาขององค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นข้างเคียงที่มีแนวเขตติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นทั้งหมด เป็นผู้ลงนามรับรองแนวเขตตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.1/ ว 2067 ลงวันที่ 10 กันยายน 2541 และหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0313.1/ ว 1048 ลงวันที่ 30 เมษายน 2545

1.5 แบบสำรวจความเห็น/รายงานการประชุมของประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นการแสดงเจตนารมณ์ของประชาชนในพื้นที่

1.6 กรณีที่ประสงค์จะจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลและพร้อมไปกับการเปลี่ยนชื่อ ซึ่งจะขอใช้ชื่อไม่ตรงกับชื่อเดิม ให้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่มาประกอบด้วยโดยถือปฏิบัติตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0204/ ว 695 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2520 มาใช้โดยอนุโลม

เอกสารตามทุกข้อข้างต้นจะต้องจัดส่งให้กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จำนวน

30 ชุด

2. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตรวจสอบพิจารณาหลักฐานเอกสารตามข้อ 1 ประกอบ ข้อกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการขอจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล ให้ครบถ้วนถูกต้อง

3. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยพร้อมแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีบัญชา กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลขอเปลี่ยนชื่อให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการขอเปลี่ยนแปลงชื่อจังหวัด อำเภอ และตำบล หมู่บ้าน หรือสถานที่ราชการอื่นๆ ของกระทรวงมหาดไทยตรวจสอบพิจารณาก่อน เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบจึงเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ตรวจสอบพิจารณา

4. คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย จะกำหนดการประชุมตรวจสอบพิจารณาร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยและแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย โดยเชิญผู้แทนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมชี้แจงด้วย แล้วจึงแจ้งผลให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ ดังนี้

กรณีที่ 1 หากมีรายละเอียดที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติม ถูกต้องสมบูรณ์ตามความเห็นของที่ประชุมแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อรับไปแก้ไขและดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ประชุมเสียก่อน แล้วจึงนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ อีกครั้งหนึ่ง

กรณีที่ 2 หากที่ประชุมเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยและแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยตามที่เสนอ จะแจ้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบมติที่ประชุม และให้พิจารณาดำเนินการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาต่อไป

5. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งเทศบาลตำบลเพื่อให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยลงนามประกาศกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งเทศบาลตำบล

6. เมื่อประกาศกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ความเปลี่ยนแปลงภายหลังการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

1. ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน

เทศบาลตำบลมีจำนวนคณะผู้บริหารเพิ่มขึ้น โดยมีนายกเทศมนตรี 1 คน รองนายกเทศมนตรี 2 คน เลขานุการนายก 1 คน และที่ปรึกษานายกเทศมนตรี 1 คน รวมทั้งหมดจำนวน 5 คน (เพิ่มขึ้นจากรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน)

ภายหลังการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจำนวนสมาชิกสภาอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลง ซึ่งแต่เดิมรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลมีสมาชิกสภาเป็นตัวแทนจากหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 2 คน เช่น ตำบลท่าโรงช้าง ประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 10 คน เป็นต้น (หากหมู่บ้านนั้นมีเพียงหมู่บ้านเดียวให้มีสมาชิกสภาได้ 6 คน และหากมีสองหมู่บ้านให้มีสมาชิกสภาได้ หมู่บ้านละ 3 คน) แต่สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนั้นมีจำนวน 12 คน มาจากการเลือกตั้งในพื้นที่แบ่งออกเป็น 2 เขต เขตละ 6 คน

สามารถบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการขุดดินถมดิน ตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ได้เลย ไม่ต้องผ่านการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก่อน

2. ด้านงบประมาณ

มีรายได้เงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น สามารถได้รับเงินอุดหนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด รายได้จากพันธบัตรหรือเงินกู้ และเทศบาลตำบลสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงิน มาพัฒนาพื้นที่ได้

ประชาชนสามารถลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ได้ไม่เกิน 1 ไร่ จากรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งสามารถลดหย่อนได้ไม่เกิน 5 ไร่

การจ่ายเงินอุดหนุนและเงินเพื่อการลงทุนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุมัติ

3. ด้านการบริหารบุคลากร

พนักงานเทศบาลมีหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน โดยกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดส่วนราชการของเทศบาลในการบริหารงานออกเป็นฝ่ายต่างๆ และระบุหน่วยงานภายในของแต่ละฝ่ายเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตรงกับความรู้ความสามารถในทุกตำแหน่ง

เทศบาลตำบลมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแล และมีนายอำเภอเป็นผู้ช่วยควบคุมดูแล เทศบาลตำบลในอำเภอนั้นๆต่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีนายอำเภอเป็นผู้กำกับดูแล

4. ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึงและเพียงพอต่อจำนวนประชากร ส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการให้บริการด้านงานทะเบียนราษฎร เช่น รับแจ้งการเกิด การตาย การย้ายที่อยู่ การขอเลขที่บ้าน การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลหรือคณะบุคคลโดยเฉพาะ และขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและทัศนคติส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

ความหมายของความคิดเห็น

จากการตรวจสอบเอกสาร มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้หลายท่าน ดังนี้

นพมาศ ชีระเวคิน (2542: 99) ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริงพูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนออกไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ

ลักขณา สิริวัฒน์ (2544: 69) อธิบายความหมายของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยมีความรู้สึกเป็นองค์ประกอบทางอารมณ์จิตสำนึกเป็นองค์ประกอบทางด้านปัญญา และท่าทีที่เป็นองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม

สุพัตรา สุภาพ (2545: 132) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยเฉพาะการพูดหรือการเขียนซึ่งในการแสดงออกนี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และพฤติกรรมระหว่างบุคคลก่อนที่จะมีการตัดสินใจแสดงออกซึ่งการแสดงออกนี้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นก็ได้

พจนานุกรมศัพท์รัฐศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2552: 189) ได้บัญญัติคำว่า Opinion ตามความหมายในภาษาไทย หมายถึง ความคิดเห็น ความเห็น มติ: ศัพท์ที่มีความหมายกว้าง แต่ในทางศาลได้แก่ความเห็นประกอบการพิจารณาและพิพากษาคดีของศาล เพื่ออธิบายเหตุผลในการตัดสินคดีที่มีข้อโต้แย้งกัน ตามปรกติศาลจะยกเหตุผลมาประกอบการตัดสินของศาลโดยสรุปมีบางประเทศเท่านั้นที่ผู้พิพากษาศาลาการแต่ละคนมีโอกาสแสดงเหตุผลของตนโดยละเอียด เช่น ศาลสูงสุดสหรัฐและศาลรัฐธรรมนูญ

Freeman (1995: 609) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความพร้อมทางด้านจิตใจที่จะตอบสนองต่อบุคคล สถานการณ์ วัตถุและความคิดเห็นโดยมีลักษณะที่คงที่แน่นอน ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ และมีรูปแบบการตอบสนองอย่างเดียวกัน

Hurlock (1995: 145-148) ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่ได้อยู่บนความแน่นอนหรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจบุคคลจะแสดงออกโดยมีข้ออ้าง หรือการแสดงเหตุผลสนับสนุน หรือปกป้องความคิดเห็นนั้น ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริงขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละคน เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงานสภาพแวดล้อม และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ การแสดงความคิดเห็นอาจจะได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

Anonymous (1996: 12-15) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น มีหลายความหมาย ได้แก่

1. ความเชื่อ ทศนคติ การพิจารณา หรือการวินิจฉัย หรือการประเมินผลอย่างมีรูปแบบในใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ
2. ความเชื่อที่มีน้ำหนักมากกว่าความรู้สึกในใจและมีน้ำหนักน้อยกว่าความรู้สึกที่แท้จริงหรือมุมมองที่เกิดขึ้นทั่วไป
3. การแสดงออกถึงการพิจารณาหรือคำแนะนำอย่างมีรูปแบบโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญหรือการแสดงออก เช่น การตัดสินใจ การพิจารณาคดี หรือการวินิจฉัยอย่างมีรูปแบบด้วยเหตุผล กฎหมายหรือหลักเกณฑ์ที่ขึ้นอยู่กับตัดสินใจที่มีกฎหมายรองรับ

Good (2006: 17) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ไว้หลายความหมาย ได้แก่

1. ความหมายทั่วไป หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น ข้อพิจารณา ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์อย่างแน่นอนและยังขาดน้ำหนักทางเหตุผลหรือการวิเคราะห์ หรือกล่าวกว้างๆ ได้ว่ามีความเป็นไปได้มากกว่าความรู้
2. ความหมายเฉพาะ หมายถึง การพิจารณาหรือการวินิจฉัยอย่างมีแบบแผนจากแหล่งข้อมูลหรือบุคคลที่เชื่อถือได้
3. ความคิดเห็นสาธารณะ (Public Opinion) หมายถึง การพิจารณาหรือข้อวินิจฉัยรวมๆ ของกลุ่มคนในสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ หรือข้อเท็จจริง

จากความหมายของความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่สะท้อนถึงความรู้สึกหรือจิตสำนึกโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์หรือความเชื่อของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่แสดงออกนั้น

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล (2547: 29-30) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นแบ่งเป็น 2 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยจากตัวบุคคลเอง ได้แก่ คุณสมบัติเฉพาะตัวตนของคนๆ นั้น เช่น สติปัญญา การศึกษา ประสบการณ์ที่เป็นมาของคนๆ นั้น รวมถึงตลอดถึงความเชื่อ ค่านิยมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว
2. ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ความคิดเห็นต่างๆ ของทุกคนอาจเกิดจากการพบปะสังสรรค์คบหาสมาคมและอิทธิพลของกลุ่ม นอกจากนั้นการได้รับการสัมผัสจากสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เอกสารต่างๆ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็นของบุคคลที่จะได้รับข้อมูล ข่าวสารของแต่ละบุคคล

Oskamp (1977: 119-133 อังใน อัครศิริ ลาปีอี, 2553: 32-33) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and physiological factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ว่าจะอายุได้เท่าไรก็ตาม โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือบุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเองทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้อาหารเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์ โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆ จะได้รับการ อบรมสั่งสอนทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่ม

5. สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

การวัดความคิดเห็น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540: 106-123) กล่าวว่า การวัดทัศนคติและความคิดเห็นจะต้องใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งหมายถึง ข้อความจำนวนหนึ่งที่ใช้วัดความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างลึกซึ้ง ใช้วัดข้อมูลทางด้านจิตอารมณ์ มีเทคนิคและวิธีการวัดซึ่งเป็นที่นิยมทั่วไป 2 วิธี คือ

1. การวัดทัศนคติและความคิดเห็นโดยใช้วิธีช่วงปรากฏเท่านั้น วิธีนี้สร้างขึ้นโดย Thurstone มีขั้นตอนในการสร้าง คือ ขั้นแรกต้องสร้างข้อความที่แทนความรู้สึกของกลุ่มบุคคลให้ได้ข้อความ

มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิดู แล้วให้ความเห็นข้อความที่สร้างขึ้นนี้โดยเรียงลำดับความเห็นด้วยอย่างมากที่สุดไปจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างมาก แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

2. การวัดทัศนคติโดยใช้วิธีลิเคิท (Likert Method or Sumated Rating) วิธีนี้สร้างขึ้นโดย Renis Likert โดยการสร้างข้อความขึ้นหลายๆ ข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษา การตอบแบบสอบถามนี้มีข้อให้เลือก 5 ข้อ คือ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก ทั้งด้านบวกและด้านลบในจำนวนที่ใกล้เคียงกันประมาณ 18-20 คำถาม การให้คะแนนขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความว่าเป็นทางบวกหรือทางลบ การให้คะแนนอาจให้ตั้งแต่ 0-4 หรือจาก 1-5 การตีความหมายของคะแนนไม่แตกต่างกัน

นอกจากการวัดดังกล่าวข้างต้น ยังมีการวัดแบบของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) การหาความเชื่อมั่นแบบวิธีนี้เป็นที่นิยมมาก เพราะมีข้อดีที่ว่าสอบครั้งเดียวกับกลุ่มตัวอย่างทดลอง เครื่องมือกลุ่มเดียว แล้วหาความเชื่อมั่นได้ ข้อตกลงเบื้องต้นของวิธีนี้ คือ เครื่องมือชุดนั้นต้องวัดลักษณะเดียวกัน และมีการให้คะแนนที่เป็น Dichotomous คือตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน การหาความเชื่อมั่นวิธีนี้เป็นการหาความคงตัวภายใน (Internal Consistency)

สุพัตรา จุณณะปิยะ (2551: 50) ได้กล่าวถึง ลิเคิทสเกล (Likert Scale) ว่าเป็นวิธีการวัดทัศนคติที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดวิธีหนึ่ง เพราะความง่ายของการวัด เริ่มต้นด้วยการรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ต้องการศึกษา ข้อความแต่ละข้อความจะมีทางเลือกได้ 5 ทาง ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้คะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับ สำหรับคำถามเชิงบวก (เป็นไปในทางเดียวกันกับเรื่องที่ต้องการวัด) และ 1 2 3 4 5 ตามลำดับ สำหรับข้อความเชิงลบ (เป็นไปในทางตรงข้ามกับเรื่องที่ต้องการวัด)

ปัจจุบันได้มีการนำลิเคิทสเกลมาปรับเป็น เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยใช้คะแนน 5 4 3 2 1 สำหรับข้อความเชิงบวก และ 1 2 3 4 5 สำหรับข้อความเชิงลบเช่นกัน

วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2555: 172) ได้กล่าวถึงลิเคิท (Likert) ว่า ได้คิดวิธีการนี้ในปี ค.ศ. 1932 เพื่อใช้สร้างแบบวัดเจตคติ (Attitude) เป็นการสร้างข้อความขึ้นจำนวนหนึ่งเพื่อวัดทัศนคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากนั้นนำผลที่ได้จากข้อความทั้งหมดมารวมกันเพื่อประเมินเจตคติของผู้ตอบแบบวัดนั้น ทำให้เรียกวิธีการนี้ว่า “Summated Rating”

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้

จากการตรวจสอบเอกสาร มีผู้ให้ความหมายของความรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้

เอกริทธิ์ แก้วประดิษฐ์ (2545: 147) กล่าวว่า ความรู้เป็นความสามารถในการจำได้ ระลึกถึงได้ และจะเกิดเป็นความรู้ติดตัวบุคคล โดยวัดได้จากการจดจำ หรือการท่องจำได้

โสภณ ปาน (2545: 32-33) ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง การเรียน และการแสวงหา โดยได้แยกความรู้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้ที่สามารถอธิบายให้คนทั่วไปรู้ได้โดยอาศัยตรรกะ และพยานหลักฐาน และความรู้เฉพาะตัวบุคคล ซึ่งยากที่จะอธิบายให้ใครเข้าใจได้ เว้นแต่บางคน หรือบางกลุ่ม เช่น ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา เป็นต้น

สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2548: 4) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด หรือลายลักษณ์อักษรได้ เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ บางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดออกมาได้ โดยผ่านวิธีการต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี หรือคู่มือต่างๆ บางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

เกศินี จุฑาวิจิตร (2548: 98) ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่จะรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวต่างๆ ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและความรู้ทั่วไปในระดับกว้าง ความรู้นั้นถือได้ว่าเป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง ความคิด ความหยั่งรู้ หยั่งเห็น ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงความรู้เข้ากับเหตุการณ์ต่างๆ

บดินทร์ วิจารณ์ (2549: 243) กล่าวว่า ความรู้ ประกอบด้วย สาระ หลักการ และประสบการณ์ ซึ่งสามารถชี้แนะแนวทางในการดำเนินการ การบริหารงาน การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

ที่มาของความรู้

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ (2543: 47-48) ได้กล่าวว่า ความรู้ในทางปรัชญาสามารถแบ่งที่มาได้เป็น 5 สำนักใหญ่ คือ

1. ความรู้ที่แท้จริงต้องมีเหตุมีผล ทุกคนมีเหตุมีผล และสามารถเข้าถึงความรู้ได้โดยตนเอง เหตุผลเท่านั้นที่จะใช้พิสูจน์ความรู้ได้ครบถ้วนสมบูรณ์
2. ความรู้ที่แท้จริงต้องเกิดมาจากประสบการณ์ของประสาทสัมผัสเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ความรู้ทุกอย่าง แบบที่จิตใจได้รับย้อมมาจากภายนอกทั้งสิ้น
3. ความรู้ที่แท้จริงต้องนำมาปฏิบัติได้ ความคิดที่จะเอาไปใช้ ใช้ไม่ได้ ไม่มีความหมาย ความคิดไม่ถึงเป็นความรู้
4. ความรู้ที่แท้จริง คือ ความรู้ที่เกิดขึ้นในใจมนุษย์เอง โดยทันทีทันใด เป็นประสาทสัมผัสสมโนภาพ มีความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ชัดเจน ไม่ต้องอาศัยเหตุผลทางตรรกะ
5. ความรู้ที่แท้จริง เกิดจากความสงสัย

ความหมายของความเข้าใจ

Bloom (1957: 89-95 อ้างใน จักรกริช ใจดี, 2542: 8-9) ให้ความหมายของความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความจากสื่อความหมายต่างๆ และสิ่งต่างๆ ที่ได้พบเห็น รับรู้ ซึ่งก็คือพฤติกรรมด้านความเข้าใจ เป็นพฤติกรรมที่สามารถดัดแปลงแก้ไขสิ่งยากมาเป็นสิ่งง่าย สิ่งซับซ้อนให้เป็นสิ่งธรรมดา ความเข้าใจจึงแตกต่างจากความจำ แต่จะมีความเข้าใจต้องมีพื้นฐานมาจากการเรียนรู้ความรู้และความจำก่อนเช่น นิสิต นักศึกษาที่ได้เรียนวิชาการแล้ว สามารถสรุปมาอธิบายได้โดยใช้การแปลความ ตีความ และขยายความจากวิชาที่เรียนมาได้เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น Bloom ได้แยกความเข้าใจออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) เป็นความสามารถในการจับใจความให้ถูกต้องกับสิ่งที่สื่อความหมาย หรือความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง หรือจากการสื่อสารรูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่งเช่น แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย แปลคำสุภาษิต แปลตารางหรือเครื่องหมายต่างๆ แปลข้อความหรือเนื้อความให้อยู่ในภาษาที่รู้เรื่องกันได้อย่างดี

2. การตีความ (Interpretation) เป็นความสามารถในการอธิบาย หรือแปลความหมายหลายๆ อันมาเรียงเรียง โดยจัดระเบียบ สรุปเนื้อความใหม่ โดยยึดเนื้อหาเดิมเป็นหลักไม่ต้องอาศัยหลักเกณฑ์อื่นใดมาใช้

3. การขยายความ (Extrapolation) เป็นความสามารถที่ขยายเนื้อหาข้อมูลที่ได้รับรู้มาให้มากขึ้น หรือเป็นความสามารถในการทำนาย หรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าได้อย่างดี โดยอาศัยข้อมูลอ้างอิง หรือแนวโน้มที่เกิดจากข้อมูลเดิม

ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

จักรกริช ใจดี (2542: 8-9) ได้กล่าวถึงความหมายของความรู้ความเข้าใจว่าหมายถึง การรับรู้ในสิ่งที่ได้มาจากการศึกษาและสิ่งแวดล้อมในสังคม เมื่อมีแหล่งให้ความรู้ แหล่งข่าว การรับรู้และความเข้าใจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบุคคลและแหล่งความรู้ที่ได้รับมา

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าความรู้ความเข้าใจหมายถึง การจดจำ การระลึกประสบการณ์หรือความสามารถที่เกิดขึ้นจากการศึกษาเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล ความรู้เป็นพื้นฐานของความเข้าใจผู้ที่มีความรู้จะสามารถอธิบายสิ่งต่างๆ โดยใช้การแปลความ ตีความ และขยายความเพื่อให้สามารถเข้าใจยิ่งขึ้นได้

การวัดระดับความรู้ความเข้าใจ

สุมาลี จันทร์ชลอ (2542: 54-69) ได้สร้างวิธีการวัดความรู้ความเข้าใจ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดความสามารถในแต่ละชั้น ดังนี้

1. วิธีการวัดระดับของความรู้ความจำ เป็นการวัดความสามารถขั้นต่ำสุด การถามเพื่อวัดสิ่งเกี่ยวข้องกับการให้ระลึกถึง (Recall) ทั้งในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงและทั่วไป คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ได้แก่

1.1 ข้อคำถามวัดความจำเนื้อเรื่อง

1.2 ข้อคำถามวัดความจำวิธีการดำเนินการ

1.3 ข้อคำถามวัดความจำ ความรู้รวบยอด

2. วิธีการวัดระดับความเข้าใจ เป็นการวัดความสามารถที่สูงกว่าความรู้ความจำ แต่ผู้ตอบยังคงมีความรู้ความจำ เป็นพื้นฐานมาก่อนจึงจะมีความเข้าใจ คำถามจะไม่ถามตรงจากตำรา หรือสิ่งที่สอนไว้ แต่โยงความรู้ที่เรียนมาสัมพันธ์กับคำถามและเปลี่ยนเป็นคำตอบใหม่ ภาษาหรือสำนวนใหม่ รูปแบบใหม่ๆ ความสามารถระดับนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ ได้แก่

2.1 ข้อคำถามวัดความสามารถในการแปลความ

2.2 ข้อคำถามวัดความสามารถในการตีความ

2.3 ข้อคำถามวัดความสามารถในการขยายความ

3. วิธีการวัดระดับการนำไปใช้ เป็นการวัดความสามารถในการนำเอาความรู้ ความเข้าใจ มาประยุกต์ใช้ หรือแก้ปัญหาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ใหม่ได้อย่างเหมาะสม คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ได้แก่ ข้อคำถามวัดการนำไปใช้

4. วิธีการวัดระดับวิเคราะห์ เป็นการวัดความสามารถในการแยกแยะหรือแจกแจงรายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อยๆ โดยอาศัยหลักการหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อค้นพบข้อเท็จจริงและคุณสมบัติบางประการ คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ได้แก่

4.1 ข้อคำถามวัดการวิเคราะห์ความสำคัญ

4.2 ข้อคำถามวัดการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

4.3 ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์ความสัมพันธ์

5. วิธีการวัดระดับสังเคราะห์ เป็นการวัดความสามารถในการรวบรวมและผสมผสานรายละเอียดปลีกย่อยของข้อมูล สร้างเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม ความสามารถดังกล่าวเป็นพื้นฐานของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ได้แก่

5.1 ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์ข้อความ

5.2 ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์แผนงาน

5.3 ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์ความสัมพันธ์

6. วิธีการวัดระดับประเมินค่า เป็นการวัดความสามารถในการสรุปคุณค่า หรือตีราคาเกี่ยวกับเรื่องราว ความคิด พฤติกรรมว่าดี-เลว เหมาะ-ไม่เหมาะ เพื่อจุดประสงค์บางประการ คำถามที่ใช้วัดในระดับนี้ได้แก่

6.1 ข้อคำถามวัดการประเมินโดยเกณฑ์ภายใน

6.2 ข้อคำถามวัดการประเมินโดยเกณฑ์ภายนอก

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ (2543: 20) ได้กล่าวถึง การวัดระดับความรู้ นั้น สามารถวัดได้และแบ่งการวัดออกเป็น 6 ระดับ

1. วัดความจำ ถือว่าเป็นการวัดในระดับพื้นฐานที่มีความสำคัญ หากความจำไม่ดีจะทำให้การพัฒนาในด้านต่างๆ เป็นไปได้ยาก

2. วัดความเข้าใจ เป็นการวัดในระดับที่ 2 คือ ความกระจ่างในสิ่งที่ทำได้แล้ว เช่น ทราบว่าการคูณ คือ การบวกทางลัดนั่นเอง หรือการทราบและเข้าใจคำนิยาม คำศัพท์ต่างๆ

3. วัดการนำไปประยุกต์ใช้ เป็นการวัดในระดับที่ 3 คือ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป การพลิกแพลงนำความรู้ไปแก้ปัญหา

4. การวัดความสามารถในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบความสามารถในการแยกแยะสิ่งต่างๆ เช่น การแยกแยะวารณต์คันหนึ่ง ประกอบด้วยอะไรบ้าง แต่ละองค์ประกอบนั้นทำหน้าที่อะไร เป็นต้น

5. การวัดความสามารถทางการวิเคราะห์ คือ การทดสอบความสามารถในการใช้จินตนาการปะติดปะต่อเรื่องราวต่างๆ การสังเคราะห์นี้ยากยิ่งกว่าการวิเคราะห์

6. การวัดความสามารถทางการประเมินผล คือ การประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ว่าเป็นเช่นใด การประเมินนี้ ต้องใช้ความสามารถในการจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ และการสังเคราะห์มารวมกันจึงจะสามารถประเมินสิ่งต่างๆ ได้ การวัดความสามารถทางการประเมินนี้ ถือว่าเป็นการทดสอบระดับสูงสุด

ข้อมูลทั่วไปของตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง (2555: 14-17) ได้กล่าวถึงข้อมูลทั่วไปของตำบลท่าโรงช้าง และข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างไว้ ดังนี้

สภาพทั่วไป

พื้นที่ตำบลท่าโรงช้างมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 61.44 ตารางกิโลเมตร หรือ 38,400 ไร่ อาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	จดเขต ตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	จดเขต ตำบลกรูด อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันออก	จดเขต ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันตก	จดเขต ตำบลบางมะเต๋อ อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีที่ทำการถาวรอยู่ที่ เลขที่ 203/1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ใกล้กับโรงพยาบาลท่าโรงช้างและห่างจากที่ว่าการอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประมาณ 18 กิโลเมตร

ประวัติความเป็นมา

ตำบลท่าโรงช้าง ในอดีตมีสภาพเป็นป่าใหญ่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่ามากมาย ชาวบ้านกลุ่มแรกที่มาอาศัยตั้งหลักแหล่งทำมาหากินเป็นพวกพ่อค้าที่ล่องเรือมาตามแม่น้ำพุมดวง (หรือแม่น้ำคีรีรัฐ) เมื่อมาพบที่อันอุดมสมบูรณ์ก็จับจองพื้นที่ทำมาหากิน ประกอบอาชีพทำสวน ทำนา ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ ทำไม้ คล่องช้าง เลี้ยงช้างไว้ลากซุง ผู้มีช้างไว้ครอบครองหลายเชือกแสดงออกถึงผู้มีฐานะทางสังคม บริเวณแม่น้ำพุมดวงในอดีต (หมู่ที่ 3 ในปัจจุบัน) เป็นที่ตั้งที่ว่าการอำเภอท่าโรงช้าง มีโรงฝักตาลงช้างสำหรับ ให้ช้างลงอาบน้ำและซักลากไม้ลงแม่น้ำ เพื่อล่องไปยังตำบลท่าข้าม มีโรงพักตำรวจ และวัดท่าโรงช้างตั้งอยู่เรียงกัน มีการสันนิษฐานว่า “ท่าโรงช้าง” มาจากคำว่า “ท่าลงช้าง” แต่ไม่มีหลักฐานแน่ชัด การคมนาคมของคนในยุคนั้นใช้เรือในการเดินทางติดต่อค้าขาย โดยมีเรือลากเป็นเรือของทางราชการ คือ เรือกลไฟพระราชาราชูร์ หรือเรือท่าขนอน 1 ชาวบ้านเรียกเรือขุนจ้าย เจ้าของเป็นคนจีน

และเรือพรหมประสิทธิ์ของนายเขม พรหมประสิทธิ์ ออกจากท่าเรือท่าขนอน ตำบลท่าขนอน อำเภอคีรีรัฐนิคม มาตามแม่น้ำพุมดวงผ่านที่ว่าการอำเภอท่าโรงช้าง ชาวเรือบอกว่าจะเห็นโรงเลี้ยงช้างเป็นสัญลักษณ์ ใช้เวลาเดินทาง 3 วัน 3 คืน ถึงปลายทางท่าเรือตำบลท่าข้าม อำเภอท่าข้าม ในสมัยนั้น

ปี พ.ศ. 2473 ทางราชการได้ประกาศยุบอำเภอท่าโรงช้าง ไปรวมกับอำเภอท่าข้าม ปี พ.ศ. 2476 มีการรื้อถอนที่ว่าการอำเภอท่าโรงช้างและโรงพักออกไป คงเหลือฐานบ่อน้ำหน้าบ้านพักนายอำเภอ กับต้นมะม่วงใหญ่บริเวณที่ว่าการอำเภอจนปัจจุบัน บุคคลสำคัญที่ผู้คนยังกล่าวถึงคือนายอำเภอเคลื่อนมณีนิล และขุนโรงช้าง ชื่อเดิม ชื่น บุญชิต สำหรับวัดท่าโรงช้างมีพื้นที่กว่าพื้นที่วัดถูกน้ำกัดเซาะจนเหลือน้อยลงเรื่อยๆ ชาวบ้านจึงนิมนต์หลวงพ่อลอยจากวัดท่าโรงช้างไปเป็นเจ้าอาวาสวัดตะเคียนทอง และรื้อวัดท่าโรงช้างนำไม้บางส่วนไปสร้างวัดตะเคียนทองและเปลี่ยนชื่อเป็นวัดนาคาวาส ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านหัวไทรในปัจจุบัน

ปัจจุบันตำบลท่าโรงช้าง เป็นพื้นที่กิ่งชนบทกิ่งอุตสาหกรรม ประกอบด้วยโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ จำนวน 15 โรง ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดสุราษฎร์พาราวัต บริษัท คอนกรีตผสมเสร็จจีซีแพค (ภาคใต้) จำกัด บริษัท วงศ์บัณฑิตปิโตรเลียม จำกัด บริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน) บริษัท นทีชัย จำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุราษฎร์ เอส.อาร์ คอนสตรัคชั่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ.เจ.ซี.รีดดีมีกซ์ด บริษัท กรีนสปอต (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท เสริมสุข จำกัด (มหาชน) บริษัท สุราษฎร์ธานี เบเวอเรจ จำกัด บริษัท ไทยเบฟเวอเรจโลจิสติก จำกัด บริษัท สุราษฎร์บิทูเมน จำกัด บริษัท แพนซีวูด อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด บริษัท ยูโรสยามรับเบอร์ จำกัด และบริษัท กาญจนดิษฐ์อินดัสตรี จำกัด

ประชากร

จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรทั้งสิ้น 5,385 คน (สำนักงานทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2556: 2) เนื่องจากเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จำนวนมาก เป็นเขตเศรษฐกิจ และตั้งอยู่บนจุดยุทธศาสตร์การเดินทางสู่ภาคใต้ตอนล่างและภาคใต้ฝั่งอันดามัน ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้คนเข้ามาอาศัยและประกอบอาชีพภายในพื้นที่ซึ่งล้วนเป็นประชากรแฝงที่ไม่มีการย้ายชื่อหรือแจ้งการย้ายที่อยู่ตามกฎหมายทะเบียนราษฎรจำนวนมาก ผู้คนเหล่านี้อยู่ในลักษณะของประชากรแฝงที่องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่ชัดได้ องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องจัดให้บริการสาธารณะด้านต่างๆ แก่ประชากรตามทะเบียนราษฎรเป็นหลัก ดังนั้นจำนวนประชากรแฝงเหล่านี้จึงเป็นกลุ่มประชากรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาตำบลด้วยเช่นกัน

รายได้

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีรายได้ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) ประจำปี พ.ศ. 2555 จำนวน 18,725,940.99 บาท (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง, 2555: 14-21) และประจำปี พ.ศ. 2556 จำนวน 19,067,577.35 บาท (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง, 2556: 1)

ลักษณะภูมิประเทศ

ทิศเหนือ ทิศตะวันออก ทิศใต้ เป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง

ทิศตะวันตก เป็นที่ราบสูง

จำนวนหมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านในเขตตำบลท่าโรงช้าง มีทั้งหมด 5 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งเขียด

หมู่ที่ 2 บ้านหาดผก

หมู่ที่ 3 บ้านท่าโรงช้าง

หมู่ที่ 4 บ้านหัวไทร

หมู่ที่ 5 บ้านควนไทร

ด้านการประกอบอาชีพ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีการประกอบอาชีพดังนี้

- | | |
|------------------------------------|-----------|
| 1. อาชีพทางการเกษตร | ร้อยละ 80 |
| 2. อาชีพรับจ้าง | ร้อยละ 10 |
| 3. อาชีพค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว | ร้อยละ 10 |

โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่นิติบัญญัติ และควบคุมฝ่ายบริหาร ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยราษฎร ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง จำนวน 10 คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาหนึ่งคน และรองประธานสภาหนึ่งคน ซึ่งนายอำเภอ แต่งตั้งจากสมาชิกสภาตำบล ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2. นายองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี สามารถแต่งตั้งรองนายองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน และเลขานุการนายองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน(องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง, 2555: 17)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมพงษ์ พึ่งทวีวงศ์ (2543) ได้ศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลในจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 25 เทศบาล พบว่า คณะผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นในด้านการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานอยู่ในระดับที่ไม่รุนแรงมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการบริหารงานเทศบาลตำบลมีลักษณะคล้ายคลึงกับการบริหารงานสุขาภิบาลเดิมและยังเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคจะคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้นได้ เมื่อคณะผู้บริหารเทศบาลได้ศึกษาระเบียบกฎหมายที่ใช้ในการปฏิบัติงานและได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมแนวทางในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองรวมทั้งกระจายอำนาจในด้านการเงินและการคลังให้กับเทศบาลมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เทศบาลสามารถเลี้ยงตนเองได้ สภาทนายความของคณะผู้บริหาร ได้แก่ เพศ อายุ อายุราชการ ตำแหน่ง และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานแตกต่างกัน

ยุพารมณ์ รักษาคุณ (2546) ศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอหาดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในท้องถิ่นยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควายเป็นเทศบาลตำบล เนื่องจากความไม่แน่ใจในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลที่มาของภาษีและงบประมาณ ระบบการเลือกตั้งและวิสัยทัศน์ในการทำงานและความโปร่งใสในการบริหารงาน โดยมีสาเหตุมาจากการที่ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล เสนอให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการยกฐานะให้ชัดเจน รวมทั้งให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการยกฐานะ

สุธรรม วงศ์แก้ว (2549) ศึกษาความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยางกับขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ศึกษาความพร้อม ความคิดเห็นของประชาชน ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาความพร้อมจนนำไปสู่การยกฐานะโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การยกฐานะ พบว่า ยังไม่ผ่านเกณฑ์ในข้อความหนาแน่นของประชากร 1,500 คน ต่อ 1 ตารางกิโลเมตร

นอกจากนี้ยังไม่ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แนวทางปรับปรุง เสนอให้มีการจัดทำแผนเพื่อเตรียมความพร้อม ต้องนำเสนอหน่วยงานระดับสูงที่เกี่ยวข้องต้องใช้รูปแบบวิธีการดำเนินงานใหม่เข้ามาจัดทำโครงการจัดตั้งเทศบาล โดยอาจแบ่งพื้นที่บางส่วนเพื่อยกฐานะตามเกณฑ์

ฐิติมา ฉัตรนิตติ, พรชัย ไวยอนันต์ และ พัทธกาญจน์ เชื้อสกุล (2551) ได้ศึกษาความคิดเห็นประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลในด้านโครงสร้างนั้นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่หากรวมทุกด้านประชาชนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ กลุ่มคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่มีระดับความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย การที่ระดับความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเนื่องจากยังขาดความรู้ความเข้าใจ ข้อดี ข้อเสีย ตลอดจนประโยชน์ที่ตนจะได้รับ นอกจากนี้ปัญหาและอุปสรรคอื่นที่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ไม่สามารถยกฐานะได้คือปัญหาด้านบุคลากรและสถานที่ที่ยังไม่มีความพร้อมให้บริการประชาชน

สุธางค์ สีเนหา (2552) ได้ศึกษาความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล พบว่า ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลและพิจารณาความเห็นชอบในการยกฐานะและปฏิบัติงานและบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาลเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาลมีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเวียงตาลทั้งในด้านงบประมาณ จำนวนประชากร สภาพเศรษฐกิจ สังคมและที่ตั้งอย่างไรก็ดีการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาลอาจมีปัญหาคอขวดอยู่บ้างในด้านจำนวนบุคลากรซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นและปัญหาด้านการทับซ้อนของพื้นที่คาบเกี่ยวกับตำบลใกล้เคียงทำให้เกิดปัญหาด้านการแบ่งเขตและจำนวนประชากร ตลอดจนการได้รับการจัดสรรภาษีจากรัฐแต่อย่างไรก็ดีล้วนเห็นว่าการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลดีมากกว่าผลเสียอย่างแน่นอน

ตารางที่ 1 ปัจจัยต่างๆ ซึ่งวิเคราะห์ตามผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยต่างๆ	ผลงานวิจัย
1. เพศ	สมพงษ์ ฟุ้งทวีวงศ์ (2542), ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546), สุธรรม วงศ์แก้ว (2549), ฐิติมา ฉัตรนิตติ และคณะ (2551) และ สุธางค์ สีเนหา (2552)
2. อายุ	สมพงษ์ ฟุ้งทวีวงศ์ (2542), ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546), สุธรรม วงศ์แก้ว (2549), ฐิติมา ฉัตรนิตติ และคณะ (2551) และ สุธางค์ สีเนหา (2552)
3. ระดับการศึกษา	สมพงษ์ ฟุ้งทวีวงศ์ (2542), ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546), สุธรรม วงศ์แก้ว (2549), ฐิติมา ฉัตรนิตติ และคณะ (2551) และ สุธางค์ สีเนหา (2552)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัจจัยต่างๆ	ผลงานวิจัย
4. อาชีพ	ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546), สุธรรม วงศ์แก้ว (2549) และ จิตติมา ฉัตรนิตติ และคณะ (2551)
5. รายได้ต่อเดือน	ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546) และ จิตติมา ฉัตรนิตติ และคณะ (2551)
6. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546)
7. ความคิดเห็นในการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	สมพงษ์ ฟุ้งทวิวงษ์ (2542), ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546), สุธรรม วงศ์แก้ว (2549), จิตติมา ฉัตรนิตติ และคณะ (2551) และ สุชางค์ สีเนหา (2552)

จากการตรวจสอบเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมากำหนดตัวแปร กรอบแนวคิด และสมมติฐาน ดังนี้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 ระดับการศึกษา
 - 1.4 อาชีพ
 - 1.5 รายได้ต่อเดือน

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

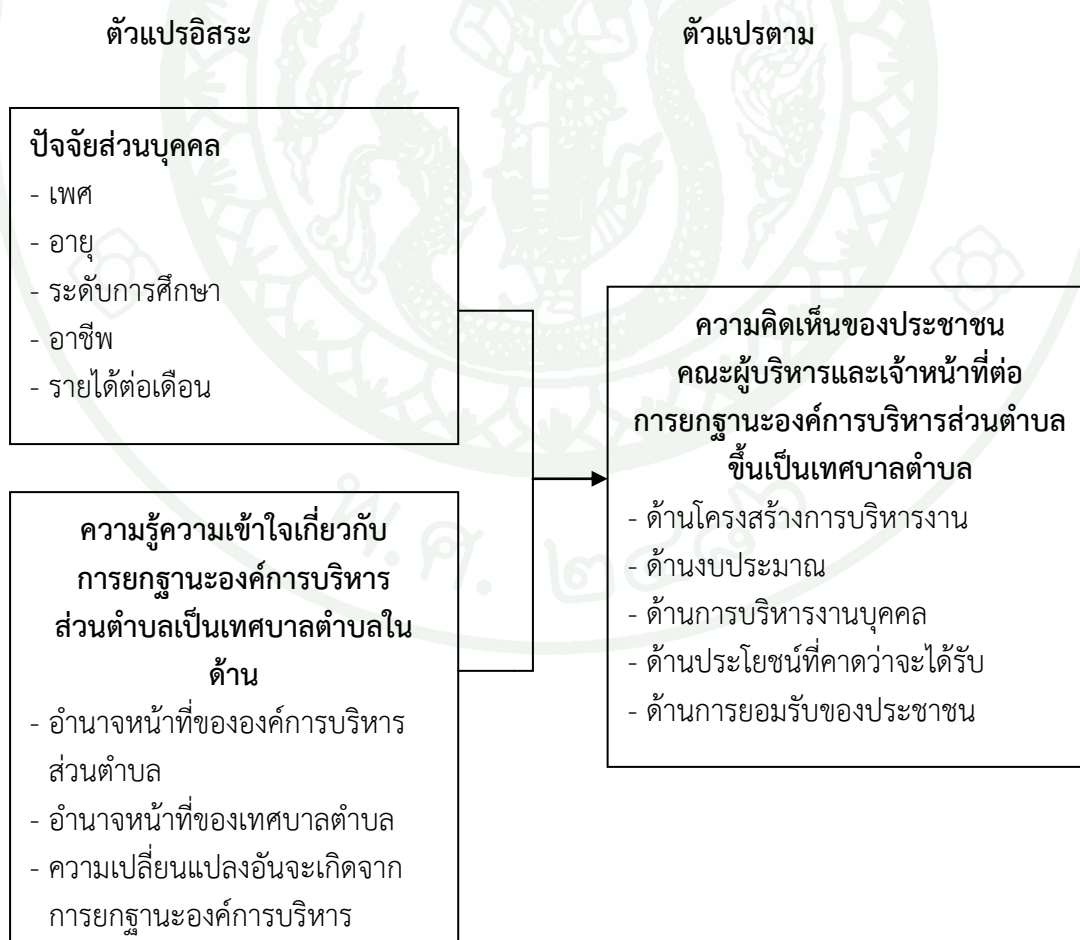
สำหรับตัวแปรย่อยของตัวแปรอิสระ (ปัจจัยส่วนบุคคลและความรู้ความเข้าใจ) นั้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Oskamp (1977) และ Bloom (1957) มาปรับใช้

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเทศบาลตำบล

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Anonymous (1996) และ Good (2006) มาปรับใช้

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีปัจจัยด้านบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

1.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

1.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

1.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

1.4 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

1.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

2. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือ การตรวจสอบแบบวัดและให้คะแนน การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 5,385 คน จำแนกตามหมู่บ้านได้ดังนี้ (สำนักงานทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2556: 2)

หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งเอียด จำนวน 1,036 คน

หมู่ที่ 2 บ้านหาดผก จำนวน 752 คน

หมู่ที่ 3 บ้านท่าโรงช้าง จำนวน 1,786 คน

หมู่ที่ 4 บ้านหัวไทร จำนวน 739 คน

หมู่ที่ 5 บ้านควนไทร จำนวน 1,072 คน

กลุ่มที่ 2 คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง จำนวน 24 คน ประกอบด้วย กลุ่มคณะผู้บริหาร จำนวน 4 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 10 คน กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ จำนวน 5 คน และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 5 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง, 2555: 14)

การสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ สำหรับประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ทำการเลือกขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ด้วยวิธีการของ Yamane (1973: 726) โดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้มีค่าเท่ากับ .05

สามารถแทนค่าได้ดังนี้

$$n = \frac{5,385}{1 + (5,385 \times 0.05^2)}$$

$$n = 372.342$$

ดังนั้น จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 372 คน

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากรในแต่ละหมู่บ้าน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ดังนี้ (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551: 119)

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ดังนั้น การสุ่มตัวอย่างจากประชากรในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามหมู่บ้านทั้ง 5 หมู่บ้าน ดังนี้

ตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างประชากรในตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านทุ่งเอียด	1,036	72
2	บ้านหาดผก	752	52
3	บ้านท่าโรงช้าง	1,786	123
4	บ้านหัวไทร	739	51
5	บ้านควนไทร	1,072	74
รวม		5,385	372

ขั้นที่ 3 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากจากการเขียนหมายเลขของประชากรลงในสลาก ม้วนลงในภาชนะคละให้ทั่วแล้วหยิบขึ้นมาจนได้จำนวนตามต้องการ และนำแบบสอบถามไปสอบถามประชากรตามหมายเลขของรายชื่อประชากรในจำนวนที่ได้ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

สำหรับคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากผู้ที่มีความรู้หน้าที่ในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง (Key Informant) ซึ่งแบ่งออกเป็น

1. กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 14 คน ประกอบด้วย
 - 1.1 นายกองค้การบริหารส่วนตำบล
 - 1.2 รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล (2 คน)
 - 1.3 เลขานุการนายกองค้การบริหารส่วนตำบล
 - 1.4 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (10 คน)

2. กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

2.1 หัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 ผู้อำนวยการส่วนโยธา

2.3 ผู้อำนวยการส่วนการคลัง

2.4 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

2.5 รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

3. กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

3.1 กำนัน

3.2 ผู้ใหญ่บ้าน (4 คน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และใช้แบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแนวคำถาม (Interview Guide) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้นำทฤษฎี แนวคิด และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มาสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ประกอบด้วย 1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

2) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล 3) ความรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงอันจะเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

เกณฑ์การให้คะแนน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวหรือให้เติมข้อความโดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ประกอบด้วย 1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล 2) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล 3) ความรู้เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงอันจะเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ซึ่งมีทั้งข้อความที่ตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยทำการรวบรวมคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่าง การแปลผลข้อมูลในภาพรวมและรายข้อใช้การอิงเกณฑ์ โดยแบ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{1 - 0}{3} = 0.33$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับความรู้ความเข้าใจได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 0.33 หมายถึง ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.34 - 0.67 หมายถึง ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.68 - 1.00 หมายถึง ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลระดับมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นเทศบาลตำบล ลักษณะแบบสอบถามเป็นการนำมาตรวัดของ Likert (อ้างใน สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551: 50) มาปรับใช้ เป็นข้อความเชิงบวกทั้งหมด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก ให้ 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย ให้ 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยทำการรวบรวมคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่าง การแปลผลข้อมูลในภาพรวมและรายชื่อใช้การอิงเกณฑ์ โดยแบ่งความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00–2.33 หมายถึง ประชาชนมีความเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34–3.67 หมายถึง ประชาชนมีความเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.68–5.00 หมายถึง ประชาชนมีความเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลระดับมาก

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีลักษณะเป็นแนวคำถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ใน 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านการบริหารงานบุคคล
4. ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
5. ด้านการยอมรับของประชาชน

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาสำหรับการวิจัยไปทดสอบความตรงและความเชื่อมั่น ดังนี้

1. การหาความถูกต้อง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้อง หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการต่อไป

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่อาศัยในเขตพื้นที่ตำบลกรูด อำเภอพนนัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน แบ่งเป็น (วัลลภ รัฐฉัตรานนท์, 2555: 191)

2.1 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจใช้วิธีการของ Kuder-Richardson สูตร KR 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.7688

2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นด้วยวิธีการของ Cronbach's Alpha ได้ค่าแอลฟาหรือความเชื่อมั่นเท่ากับ .9410

สำหรับแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินว่าแนวคำถามนั้นมีความชัดเจนและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปปรับปรุงแก้ไขโดยมีผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรนนท์ กลันทปุระ คุณวุฒิ ปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและปริญญาเอก รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำ ภาควิชารัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)

2. รองศาสตราจารย์สุพัทธราจุนณะปิยะ คุณวุฒิ ปริญญาตรีสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปริญญาโทสังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (M.A.) University of Santo Tomas ประเทศฟิลิปปินส์ ปัจจุบัน

ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)

3. รองศาสตราจารย์สมเกียรติ วันทะนะ คุณวุฒิ ปริญญาตรีรัฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับการพัฒนา สถาบันศึกษาสังคม กรุงเทพ ประเทศเนเธอร์แลนด์ และปริญญาเอก สาขาการเมืองและประวัติศาสตร์ (Ph.D.) Monash University ประเทศออสเตรเลีย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย

1. ศึกษาข้อมูลเอกสารที่เป็นทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวความคิดในการศึกษา
2. เลือกพื้นที่ในการวิจัยได้แก่ พื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. จัดทำหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ประชาชนตอบแบบสอบถามและขอความร่วมมือคณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการให้สัมภาษณ์จากคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ปรับแก้ไขแล้วไปแจกประชาชนจำนวน 372 คน และสัมภาษณ์คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่จำนวน 24 คน ระหว่างวันที่ 13 มีนาคม-30 เมษายน พ.ศ. 2557

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปมาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาประมวลและเสนอผลในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน
2. ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ใช้อธิบายความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลและความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล
3. การทดสอบค่าที (t-test) ใช้ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรอิสระที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ
4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ใช้ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรอิสระที่จำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการยกฐานะองค์กรบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลกับความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

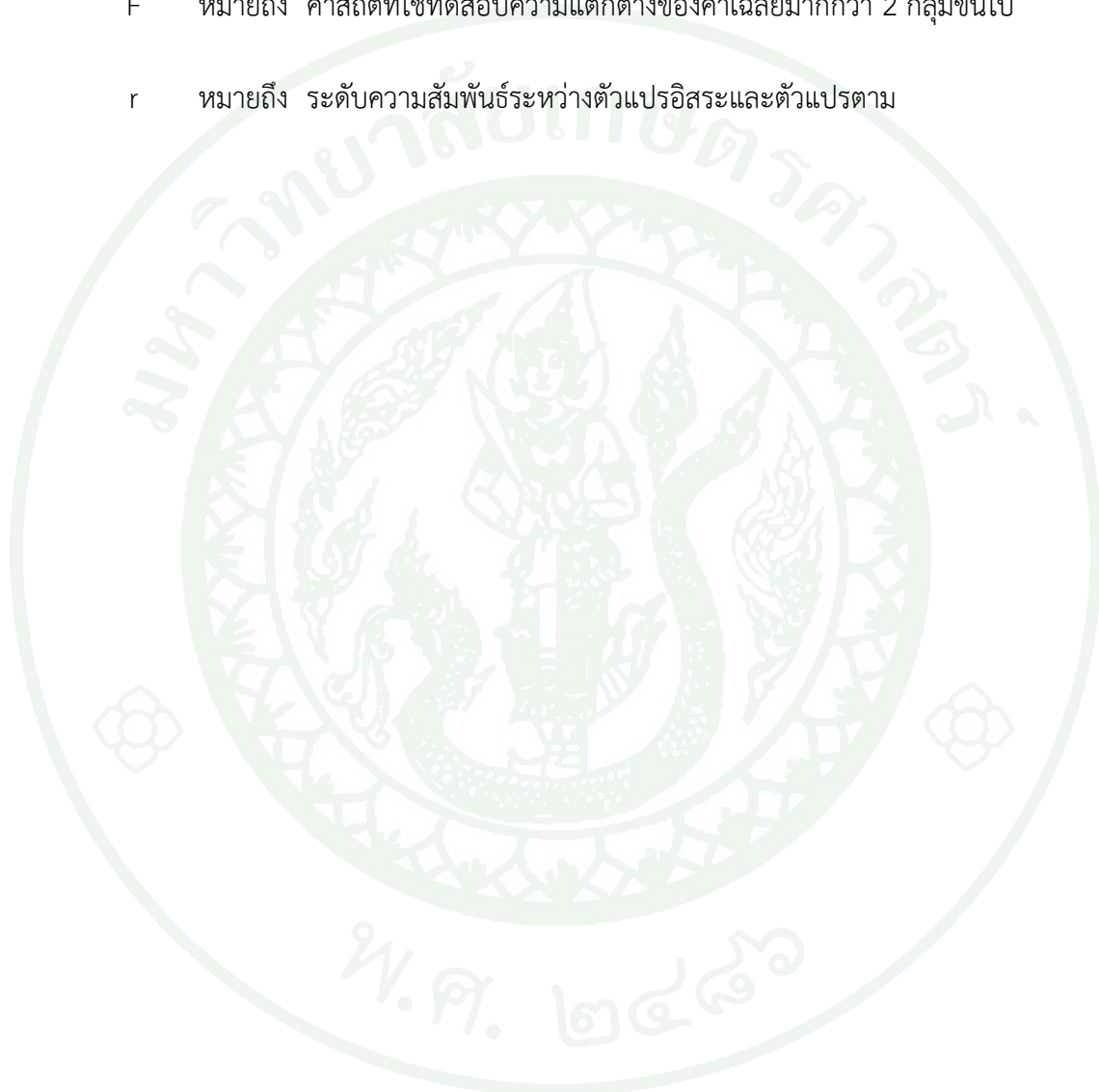
สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ .05

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- n หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)
- S.D. หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

- df หมายถึง ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
- t หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรอิสระที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม
- F หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป
- r หมายถึง ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม



บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 372 ชุดคิดเป็นร้อยละ 100 และสัมภาษณ์เชิงลึกคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง จำนวน 24 คน

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

3.1 ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม

3.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

(n = 372)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	159	42.7
หญิง	213	57.3
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	42	11.3
ระหว่าง 21 – 30 ปี	83	22.3
ระหว่าง 31 – 40 ปี	89	23.9
ระหว่าง 41 – 50 ปี	77	20.7
ระหว่าง 51 – 60 ปี	61	16.4
61 ปี ขึ้นไป	20	5.4
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	7	1.9
ประถมศึกษา	107	28.8
มัธยมศึกษา	124	33.3
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	45	12.1
ปริญญาตรี	80	21.5
สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.4
อาชีพ		
รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	18	4.8
เกษตรกร	127	34.1
ค้าขาย	38	10.2
มีธุรกิจของตนเอง	56	15.1
รับจ้าง	61	16.4
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	59	15.9
อื่นๆ	13	3.5
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	42	11.3
5,001 – 10,000 บาท	102	27.4
10,001 – 20,000 บาท	141	37.9
มากกว่า 20,001 บาท	87	23.4

ตารางที่ 3 สามารถอธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 372 ราย ได้ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 57.3 และเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 42.7

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.9 รองลงมามีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.3 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 5.4

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่ การศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.8 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการศึกษา มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.9

อาชีพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 16.4 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่นๆ มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.5

รายได้ต่อเดือนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001–20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 5,001–10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.4 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.3

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ผู้วิจัยได้กำหนดให้แบ่งคำถามออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนที่ 2 อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล และส่วนที่ 3 ความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีคำถามทั้งหมด 15 ข้อ โดยประมวลผลคำตอบได้ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

(n =372)

ข้อความ	ตอบ ถูกต้อง	ตอบ ผิด	\bar{X}	S.D.	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล					
1. องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล	296 (79.6)	76 (20.4)	.80	.40	มาก
2. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 2 คน	341 (91.7)	31 (8.3)	.92	.28	มาก
3. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน	331 (89)	41 (11)	.89	.31	มาก
4. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี	226 (60.8)	146 (39.2)	.61	.49	ปานกลาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถกำหนดนโยบายในการบริหารงานเองได้	236 (63.4)	136 (36.6)	.63	.48	ปานกลาง
อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล					
6. เทศบาลตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล	216 (58.1)	156 (41.9)	.58	.49	ปานกลาง
7. การแบ่งประเภทของเทศบาลแบ่งตามความหนาแน่นโดยเฉลี่ยของจำนวนประชากรต่อพื้นที่ และรายได้ของท้องถิ่นนั้นๆ	314 (84.4)	58 (15.6)	.84	.36	มาก
8. สมาชิกสภาเทศบาลตำบล มีจำนวน 12 คน	308 (82.8)	64 (17.2)	.83	.38	มาก
9. ฝ่ายบริหารของเทศบาล คือ คณะเทศมนตรีโดยมีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้า	330 (88.7)	42 (11.3)	.89	.32	มาก
*10. เทศบาลตำบลมีอาจอนุญาตให้มีโรงฆ่าสัตว์ได้	248 (66.7)	124 (33.3)	.67	.47	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n =372)

ข้อความ	ตอบ ถูกต้อง	ตอบ ผิด	\bar{X}	S.D.	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
ความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล					
11. เทศบาลตำบลมีภาระหน้าที่การทำงาน มากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล	340 (91.4)	32 (8.6)	.91	.28	มาก
12. เจ้าหน้าที่/พนักงานมีการระบุหน้าที่ การปฏิบัติงานอย่างชัดเจน	326 (87.6)	46 (12.4)	.88	.33	มาก
*13. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันจะหมดอำนาจหน้าที่	176 (47.3)	196 (52.7)	.47	.50	ปานกลาง
14. เทศบาลตำบลสามารถมีรายได้จาก พันธบัตร หรือเงินกู้	224 (60.2)	148 (39.8)	.60	.49	ปานกลาง
15. ได้รับงบประมาณอุดหนุนจากภาครัฐ และองค์การบริหารส่วนจังหวัด	313 (84.1)	59 (15.9)	.84	.37	มาก
รวม			.76	.40	มาก

* ข้อความที่ตอบว่า “ไม่ใช่”

ตารางที่ 4 พิจารณาโดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม .76 พิจารณาเป็นรายข้อกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจว่า สภาพองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 2 คน (ข้อ 2) มากที่สุด ค่าเฉลี่ย .92 รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีภาระหน้าที่การทำงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ย .91 ส่วนเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบลและสารวัตรกำนันจะหมดอำนาจหน้าที่ (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ย .47

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

3.1 ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จากข้อมูลของเชิงปริมาณในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน ด้านงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคล ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและด้านการยอมรับของประชาชนดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน	3.74	0.86	มาก
ด้านงบประมาณ	3.61	0.93	ปานกลาง
ด้านการบริหารงานบุคคล	3.72	0.94	มาก
ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3.89	0.92	มาก
ด้านการยอมรับของประชาชน	3.85	0.98	มาก
รวม	3.76	0.92	มาก

ตารางที่ 5 พิจารณาโดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.89 รองลงมาคือ ด้านการยอมรับของประชาชน ค่าเฉลี่ย 3.85 และน้อยที่สุดคือ ด้านงบประมาณ ค่าเฉลี่ย 3.61

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน เป็นรายชื่อ

(n = 372)

ข้อความ	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
ด้านโครงสร้างทางการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าโรงช้าง								
1. ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะทั้งเทศบาลและ อบต.ต่างเป็นองค์กร อิสระ	66 (17.7)	138 (37.1)	134 (36.0)	25 (6.7)	9 (2.4)	3.61	.94	ปาน กลาง
2. มีจำนวนคณะผู้บริหาร เพิ่มขึ้น	58 (15.6)	164 (44.1)	131 (35.2)	11 (3.0)	8 (2.2)	3.68	.85	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n = 372)

ข้อความ	เห็น ด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
3. คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี เช่นเดียวกับ อบต.	104 (28.0)	161 (43.3)	96 (25.8)	11 (3.0)	0 (0.0)	3.96	.81	มาก
4. สมาชิกสภาเทศบาล ตำบลมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต ไม่ได้เป็นตัวแทนโดยตรงของประชาชน เช่นเดียวกับสมาชิกสภาอบต. ที่มาจากการเลือกตั้งตัวแทนของทุกหมู่บ้าน ทำให้การเข้าถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชน อาจจะลดลง	67 (18.0)	163 (43.8)	123 (33.1)	14 (3.8)	5 (1.3)	3.73	.85	มาก
5. อบต. ไม่เหมาะสมจะรองรับการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ	46 (12.4)	115 (30.9)	169 (45.4)	38 (10.2)	4 (1.1)	3.43	.87	ปาน กลาง
6. เป็นการกระจายความเจริญ ลดการกระจุกตัวของเมืองสร้าง ความเท่าเทียมให้กับพื้นที่ชนบท	78 (21.0)	147 (39.5)	126 (33.9)	19 (5.1)	2 (0.5)	3.76	.85	มาก
7. เปิดโอกาสให้มีการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐานมากขึ้น	105 (28.2)	151 (40.6)	107 (28.8)	7 (1.9)	2 (0.5)	3.94	.83	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n = 372)

ข้อความ	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็น
	ด้วย มากที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
8. แม้คุณสมบัติของ อบต.ทำโรงฆ่า ด้าน จำนวนประชากร(ตาม บัญชีรายชื่อ) จะไม่ถึง เกณฑ์ตามที่กระทรวง มหาดไทยกำหนดแต่ก็ ควรได้รับการยกฐานะ ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	93 (25.0)	156 (41.9)	100 (26.9)	15 (4.0)	8 (2.2)	3.84	.92	มาก
รวม						3.74	.87	มาก

ตารางที่ 6 พิจารณาโดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงฆ่า ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านโครงสร้างทางการบริหารงานในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.74 พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี เช่นเดียวกับ องค์การบริหารส่วนตำบล (ข้อ 3) ค่าเฉลี่ย 3.96 มากที่สุด รองลงมาคือ เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานมากขึ้น (ข้อ 7) ค่าเฉลี่ย 3.94 และน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เหมาะสมจะรองรับการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ (ข้อ 5) ค่าเฉลี่ย 3.43

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เป็นรายชื่อ

(n = 372)

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านงบประมาณ								
9. สามารถมีรายได้จากพันธบัตรหรือเงินกู้ ซึ่ง อบต. ไม่สามารถทำได้	51 (13.7)	155 (41.7)	125 (33.6)	20 (5.4)	21 (5.6)	3.52	.98	ปานกลาง
10. ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น เพราะมีภาระงานที่มากกว่า อบต.	73 (19.6)	169 (45.4)	107 (28.8)	12 (3.2)	11 (3.0)	3.76	.91	มาก
11. ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐและอบจ. ต่างจาก อบต. ที่ได้รับการอุดหนุนจากภาครัฐเพียงอย่างเดียว	68 (18.3)	146 (39.2)	134 (36.0)	17 (4.6)	7 (1.9)	3.67	.90	มาก
12. มีการจัดเก็บภาษีในอัตราเดียวกันกับอบต.	55 (14.8)	134 (36.0)	154 (41.4)	20 (5.4)	9 (2.4)	3.56	.90	ปานกลาง
13. สามารถกู้เงินจากสถาบันทางการเงิน ซึ่ง อบต. ไม่สามารถทำได้	60 (16.1)	111 (29.8)	157 (42.2)	33 (8.9)	11 (3.0)	3.47	.96	ปานกลาง
14. มีรายจ่ายเพิ่มขึ้นจากจำนวนลูกจ้าง/บุคลากรที่มากขึ้นกว่า อบต.	70 (18.8)	143 (38.4)	132 (35.5)	17 (4.6)	10 (2.7)	3.66	.93	ปานกลาง
รวม						3.61	.93	ปานกลาง

ตารางที่ 7 พิจารณาโดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.61 พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น เพราะมีภาระงานที่มากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล (ข้อ 10) ค่าเฉลี่ย 3.76 รองลงมาคือ ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการอุดหนุนจากภาครัฐเพียงอย่างเดียว (ข้อ 11) ค่าเฉลี่ย 3.67 และน้อยที่สุด คือสามารถกู้เงินจากสถาบันทางการเงิน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถกระทำได้ (ข้อ 13) ค่าเฉลี่ย 3.47

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารงานบุคคล เป็นรายข้อ

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
(n = 372)								
ด้านการบริหารงานบุคคล								
15. บุคลากรเดิมมีความพร้อมและสามารถในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ภายหลังการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	87 (23.4)	144 (38.7)	113 (30.4)	16 (4.3)	12 (3.2)	3.75	0.96	มาก
16. การบริหารงานของเทศบาลตำบลมีปลัดเทศบาลเป็นผู้บังคับบัญชารองจากนายกเทศมนตรี เช่นเดียวกับ อบต.	73 (19.6)	156 (41.9)	119 (32.0)	17 (4.6)	7 (1.9)	3.73	0.90	มาก
17. เทศบาลตำบลมีการแบ่งหน่วยงานย่อยภายในของแต่ ละฝ่ายซึ่งอบต.ไม่มี ทำให้มีหน้าที่การปฏิบัติงานที่ชัดเจน	75 (20.2)	143 (38.4)	126 (33.9)	19 (5.1)	9 (2.4)	3.69	0.93	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n = 372)

ข้อความ	เห็น ด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
18. เทศบาลตำบลมี การคัดเลือกพนักงาน ตามคุณวุฒิทำให้ได้ บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถตรงกับ ตำแหน่งงานมากกว่า อบต.	77 (20.7)	145 (39.0)	124 (33.3)	15 (4.0)	11 (3.0)	3.69	0.95	มาก
19. มีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้กำกับดูแล และ มีนายอำเภอเป็น ผู้ช่วยทำให้มีการ ตรวจสอบเป็นขั้นตอน มากขึ้น ต่างจาก อบต. ที่มีนายอำเภอ เป็นผู้กำกับดูแลเพียง คนเดียว	93 (25.0)	119 (32.0)	133 (35.8)	21 (5.6)	6 (1.6)	3.74	0.95	มาก
รวม						3.72	.94	มาก

ตารางที่ 8 พิจารณาโดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารงานบุคคลในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72 พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในเรื่องบุคลากรเดิมมีความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องภายหลังการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล (ข้อ 15) ค่าเฉลี่ย 3.75 รองลงมาคือ มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแล และมีนายอำเภอเป็นผู้ช่วยทำให้มีการตรวจสอบเป็นขั้นตอนมากขึ้น ต่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีนายอำเภอเป็นผู้กำกับดูแลเพียงคนเดียว (ข้อ 19) ค่าเฉลี่ย 3.74 และน้อยที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการแบ่งหน่วยงานย่อยภายในของแต่ละฝ่าย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มี ทำให้มีหน้าที่การปฏิบัติงานที่ชัดเจน (ข้อ 17) และ เทศบาลตำบลมีการคัดเลือกพนักงานตามคุณวุฒิทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับตำแหน่งงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล (ข้อ 18) ค่าเฉลี่ย 3.69 เท่ากัน

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นรายชื่อ

(n = 372)

ข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ								
20. เทศบาลตำบลสามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเรื่องงานทะเบียนราษฎร์ต่างๆ	139 (37.4)	141 (37.9)	69 (18.5)	13 (3.5)	10 (2.7)	4.04	0.97	มาก
21. ทำให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว	104 (28.0)	186 (50.0)	63 (16.9)	9 (2.4)	10 (2.7)	3.98	0.89	มาก
22. มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ	92 (24.7)	173 (46.5)	80 (21.5)	17 (4.6)	10 (2.7)	3.86	0.93	มาก
23. ทำให้มีเงินอุดหนุนที่เพียงพอในการดูแลท้องถิ่น	81 (21.8)	201 (54.0)	70 (18.8)	11 (3.0)	9 (2.4)	3.90	0.86	มาก
24. ส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจ	95 (25.5)	156 (41.9)	100 (26.9)	13 (3.5)	8 (2.2)	3.85	0.92	มาก
25. ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น	75 (20.2)	150 (40.3)	113 (30.4)	25 (6.7)	9 (2.4)	3.69	0.94	มาก
26. การให้บริการสาธารณะครอบคลุมมากกว่า อบต.	92 (24.7)	164 (44.1)	93 (25.0)	15 (4.0)	8 (2.2)	3.85	0.91	มาก
รวม						3.89	.92	มาก

ตารางที่ 9 พิจารณาโดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.89 พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องเทศบาลตำบลสามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเรื่องงานทะเบียนราษฎรต่างๆ (ข้อ 20) ค่าเฉลี่ย 4.04 รองลงมาคือ ทำให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว (ข้อ 21) ค่าเฉลี่ย 3.98 และน้อยที่สุด คือประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น (ข้อ 25) ค่าเฉลี่ย 3.69

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการยอมรับของประชาชน เป็นรายข้อ

(n = 372)

ข้อความ	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
	ด้วย มากที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
ด้านการยอมรับของประชาชน								
27. อบต.ท่าโรงช้างมีพื้นที่มากพอที่จะยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	126 (33.9)	132 (35.5)	92 (24.7)	16 (4.3)	6 (1.6)	3.96	0.95	มาก
28. ประชาชนในพื้นที่ อบต.ท่าโรงช้าง มีความรู้ความเข้าใจในการยกฐานะอบต.ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	95 (25.5)	129 (34.7)	99 (26.6)	39 (10.5)	10 (2.7)	3.70	1.05	มาก
29. แม้ว่าประชาชนจะได้รับการลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่จาก 5 ไร่ เป็น 1 ไร่ แต่ประชาชนส่วนใหญ่ก็ยังต้องการให้มีการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล	86 (23.1)	142 (38.2)	116 (31.2)	24 (6.5)	4 (1.1)	3.76	0.92	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

(n = 372)

ข้อความ	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	เห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	ด้วย มากที่สุด	ด้วย มาก	ด้วย ปาน กลาง	ด้วย น้อย	ด้วย น้อย ที่สุด			
30. อบต. ทำโรงช้าง มีศักยภาพในการ ให้บริการ จึงสมควร ได้รับการจัดตั้งเป็น เทศบาลตำบล	139 (37.4)	118 (31.7)	91 (24.5)	18 (4.8)	6 (1.6)	3.98	0.98	มาก
รวม						3.85	.98	มาก

ตารางที่ 10 พิจารณาโดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการยอมรับของประชาชนในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.85 พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีศักยภาพในการให้บริการ จึงสมควรได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล (ข้อ 30) ค่าเฉลี่ย 3.98 รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีพื้นที่มากพอที่จะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล (ข้อ 27) ค่าเฉลี่ย 3.96 และน้อยที่สุด คือ ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความรู้ความเข้าใจในการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล (ข้อ 28) ค่าเฉลี่ย 3.70

3.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง จำนวน 24 ราย ผู้วิจัยได้นำผลการสัมภาษณ์มาประมวลและนำเสนอ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างและประเด็นหลัก 5 ด้าน (ตามกรอบแนวคิด) ดังต่อไปนี้

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมด้านโครงสร้างทางการบริหารงานในการยกฐานะขึ้น

เป็นเทศบาลตำบล โดยยอมรับว่าโครงสร้างอาจเพิ่มขึ้นภายหลังการยกฐานะ สำหรับการเปลี่ยนแปลงจำนวนจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลนั้นกลุ่มตัวอย่างแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มคือ กลุ่มที่เห็นด้วยต่อการเปลี่ยนแปลงที่มาของสมาชิก เนื่องจากทำให้จำนวนสมาชิกสภาเพิ่มขึ้น สามารถดูแลประชาชนได้ทั่วถึงมากขึ้น ทำให้การปฏิบัติงานให้องค์กรรวดเร็วขึ้น แก้ไขปัญหาของประชาชนได้ดีขึ้น ส่วนกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยต่อการเปลี่ยนแปลงที่มาของสมาชิกสภา เนื่องจากสมาชิกสภาเทศบาลตำบล มาจากการแบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น 2 เขตทั้งตำบล อาจส่งผลให้ได้สมาชิกสภาซึ่งมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชน ไม่สามารถเข้าถึงและตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ ส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมในด้านโครงสร้างการบริหารงานที่จะรองรับความเปลี่ยนแปลงทางด้านการปรับเปลี่ยนตำแหน่งงานและโครงสร้าง แต่เนื่องจากปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างประกอบด้วยโครงสร้างในการบริหารงานทั้งหมด 3 ส่วน ได้แก่ สำนักงานปลัดฯ ส่วนการคลัง และส่วนโยธา มีสถานที่จำกัด หากมีการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะต้องประกอบด้วยโครงสร้างส่วนอื่นเพิ่มขึ้น ทำให้ต้องมีการขยายสถานที่เพื่อรองรับโครงสร้างที่เพิ่มขึ้นตามฐานะ

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความพร้อมในด้านโครงสร้างการบริหารงานสำหรับด้านการขยายสถานที่ในการปฏิบัติงานนั้นเห็นว่าจะสามารถกระทำภายหลังมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้

โดยรวม กลุ่มของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมด้านโครงสร้างการบริหารงาน ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.2 ด้านงบประมาณ

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมด้านงบประมาณในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เมื่อพิจารณาจากรายได้ในรอบปีที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีรายได้โดยรวมเงินอุดหนุนเป็นจำนวนหนึ่ง ที่สามารถบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นหากมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ทำให้ได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ มีความเห็นว่า เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างตั้งอยู่ในพื้นที่กึ่งชนบทกึ่งอุตสาหกรรม ทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีค่อนข้างมาก เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นในอำเภอเดียวกันจึงมีความพร้อมในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างยิ่ง

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่เห็นว่าถ้าพิจารณาจากรายได้ในปีงบประมาณที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีงบประมาณมากพอ และพร้อมที่จะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

โดยรวม กลุ่มของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมด้านงบประมาณ ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างควรได้รับความรู้เพิ่มเติม ยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ และควรเพิ่มจำนวนบุคลากร ก่อนมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อรองรับหน้าที่อันจะเพิ่มขึ้นเมื่อเป็นเทศบาลตำบล

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ ส่วนใหญ่เห็นว่าหากมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างจะมีความพร้อมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพียงแต่ต้องมีการอบรมหรือเพิ่มเติมในส่วนของความรู้ความเข้าใจเฉพาะตำแหน่งงานที่เพิ่มขึ้นจากการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล เช่น การให้บริการจัดทำทะเบียนราษฎร การทำบัตรประชาชน และเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่บุคลากรเพื่อรองรับการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้น

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีความเห็นว่าบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการปฏิบัติงานภายหลังการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล แต่จะต้องเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อรองรับหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้น

โดยรวม กลุ่มของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ยังขาดความพร้อมด้านการบริหารงานบุคคลในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมด้านการบริหารงานบุคคล ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลโดยจะได้รับ ประโยชน์จากการจัดเก็บภาษี การได้รับเงินอุดหนุนที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนสามารถนำกฎหมายบางมาตรา มาใช้บังคับในพื้นที่ได้รวมทั้งการจัดตั้งสำนักทะเบียนราษฎรเป็นต้น

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ ส่วนใหญ่ให้การยอมรับและเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมที่จะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพราะจะได้รับประโยชน์ จากการกระจายความเจริญ และสามารถแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลย่อมเป็นผลดีต่อประชาชนเอง จึงเห็นด้วยและสนับสนุนการยกฐานะ องค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ในด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นอย่างยิ่ง

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความ พร้อมที่จะรับประโยชน์อันเพิ่มขึ้นจากการเป็นเทศบาลตำบลอย่างยิ่ง เนื่องจากภายหลังการยกฐานะ นั้น ท้องถิ่นจะมีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพมาก ขึ้นเช่นกัน

โดยรวม กลุ่มของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่ม เจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบล ท่าโรงช้าง มีความพร้อมด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่า ประชาชนให้การยอมรับและมีความพร้อมให้การสนับสนุนการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่า โรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพราะประชาชนในพื้นที่ทั้งประชากรจริงและประชากรแฝงต่างต้องการ ให้ท้องถิ่นมีการพัฒนานำความเจริญและความสะดวกสบายมาสู่ชุมชน ซึ่งการยกฐานะขึ้นเป็น เทศบาลตำบลนั้นเป็นขั้นตอนหนึ่งของการพัฒนาท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ ดังนั้นเพื่อประโยชน์ต่อการ ดำเนินชีวิตของประชาชนจึงควรสนับสนุนให้มีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ ส่วนใหญ่เห็นว่าประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างให้การยอมรับและพร้อมสนับสนุนการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จากการทำประชามติใน พ.ศ. 2548 เรื่องความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การ

บริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบลผลปรากฏว่า ประชาชนให้การยอมรับและสนับสนุนกว่า ร้อยละ 80

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่เห็นว่าประชาชนยอมให้การยอมรับและสนับสนุนอย่างแน่นอน เนื่องจากต้องการให้หน่วยงานของภาครัฐมีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนมากขึ้น สามารถอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการให้ประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

โดยรวม กลุ่มของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมด้านการยอมรับของประชาชนในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้าน การแบกรับจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลกระทบต่อการบริหารงานบ้าง แต่องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถแบกรับและแก้ไขปัญหานี้ได้ ประชากรแฝงที่ได้เข้ามาอยู่อาศัยช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจภายในท้องถิ่นให้ดีขึ้น และการเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมทุกขนาด ร้านค้า สถานประกอบการ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีทุกประเภท ช่วยสร้างงาน สร้างอาชีพ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำผลกระทบด้านอื่นๆ เช่น ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อาจมีปัญหาอยู่บ้าง คงไม่มากนัก

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ ส่วนใหญ่เห็นว่า ส่งผลกระทบมากจากการแบกรับจำนวนประชากรแฝงในพื้นที่ การเป็นพื้นที่กึ่งชนบทกึ่งอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนมาก อีกทั้งเป็นเสมือนประตูการเดินทางสู่ภาคใต้ทำให้มีประชากรเข้ามาในพื้นที่เป็นจำนวนมากเช่นกัน ผลกระทบนั้นมีทั้งด้านบวกและด้านลบสำหรับผลกระทบด้านบวกได้แก่ มีเศรษฐกิจดี เกิดการแลกเปลี่ยนซื้อขายจำนวนมาก ประชาชนส่วนใหญ่มีงานทำ ท้องถิ่นพัฒนาอย่างรวดเร็ว สำหรับผลกระทบด้านลบได้แก่ ประชากรที่เข้ามาอาศัยเป็นประชากรแฝงจำนวนมากในอัตราส่วนเกินครึ่งของจำนวนประชากรจริงในพื้นที่ทำให้การจัดสรรทรัพยากรสาธารณสุขในท้องถิ่นไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนประชากรทั้งหมด เกิดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการแย่งงานกันทำ ปัญหาแรงงานต่างด้าว และอุบัติเหตุ เป็นต้น

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลกระทบเป็นอย่างยิ่งการเป็นพื้นที่กิ่งชนบทกิ่งอุตสาหกรรม ทำให้เน้นการพัฒนาด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะมิได้ จะต้องกระทำทั้งสองด้านไปด้วยกัน ภายในพื้นที่ประกอบด้วยประชาชนที่อาศัยอยู่เดิมตั้งแต่บรรพบุรุษ ซึ่งยังประกอบอาชีพทำสวน ปลูกผัก ดำรงชีวิตด้วยความเรียบง่าย ยังมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพเดิม ประชากรแฝงที่เข้ามาในพื้นที่ต้องการความเจริญ มีงานทำ เศรษฐกิจดี ประกอบการค้าหรือธุรกิจ ทำให้การบริหารนโยบายจะต้องเป็นไปทั้งเชิงเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม จึงส่งผลกระทบเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของประชาชนทุกคน นอกจากนั้นยังเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลพิษ ปัญหาด้านแรงงานต่างด้าว ซึ่งพบมากในพื้นที่ตามมา

โดยรวม กลุ่มของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ได้รับผลกระทบในการแบกรับภาระประชากรแฝง หากมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอาจสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ดีขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 3 ภายหลังมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่า ภายหลังจากการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จะทำให้ได้รับงบประมาณที่เพิ่มขึ้น มีบุคลากรเพิ่มขึ้นจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ ส่วนใหญ่เห็นว่าหากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแล้วจะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการมีอำนาจ ภาระงาน บุคลากร และงบประมาณเพิ่มขึ้น ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เพิ่มขึ้นจากการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่เห็นว่าการบริหารจัดการจะสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน เมื่อมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการแบ่งการปฏิบัติงานที่มีหน้าที่ชัดเจน บุคลากรจะมีความกระตือรือร้นในการทำหน้าที่มากขึ้น และไม่ต้องแบกรับภาระนอกเหนือจากหน้าที่ของตนเองมากนัก ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยรวม กลุ่มของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง จะมีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มมากขึ้น หากมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ประเด็นคำถามข้อ 4 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างไม่มีปัญหา/อุปสรรค ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล มีข้อจำกัดเพียงเล็กน้อยในด้านอาคารสถานที่ ซึ่งต้องมีการขยายเพิ่มขึ้น และด้านบุคลากรสำหรับความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อรองรับภาระงานที่เพิ่มขึ้นตามฐานะ

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ ส่วนใหญ่เห็นว่าการจะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ได้นั้น สถานที่เป็นสิ่งสำคัญต่อการปฏิบัติงาน ดังนั้นสถานที่เดิมอันเป็นที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีบริเวณจำกัด ควรมีการจัดตั้งที่ทำการใหม่เสียก่อน ขณะนี้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการที่จะจัดตั้งสถานที่แห่งใหม่เพื่อรองรับการให้บริการประชาชนในเร็วๆ นี้

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหา/อุปสรรค สามารถยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้ทันที หากมีคำสั่งให้ปรับฐานะพร้อมกันโดยทั่วไป

โดยรวม กลุ่มของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างไม่มีปัญหา/อุปสรรค ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีเพียงข้อจำกัดด้านสถานที่คับแคบ ทำให้ปฏิบัติงานไม่สะดวก

ประเด็นคำถามข้อ 5 ความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่เห็นด้วยต่อการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ให้ความเห็นว่าเนื่องจากการยกฐานะนั้นประชาชนจะเป็นผู้ได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นทั้งหมด หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเพียงหน่วยให้ บริการประชาชน จะมีฐานะเป็นอย่างไรมิใช่สิ่งสำคัญ แต่สิ่งที่สำคัญคือการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้มากที่สุด ส่วนกลุ่มที่เห็นด้วยต่อการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามเดิม ให้ความเห็นว่า การเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นสามารถดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึง มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากทุกหมู่บ้านทำให้มีตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง อีกทั้งสามารถบริหารงบประมาณรายรับและรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลอาจมีใช้หนทางเดียวที่จะสามารถพัฒนาท้องถิ่นได้

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ ส่วนใหญ่เห็นว่าการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลโดยทั่วไป เป็นเรื่องที่ดี เพราะเป็นการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพื่อปรับหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มีเพียงผู้ให้สัมภาษณ์ 1 ราย ที่เห็นว่า การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลนั้นจะสามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้แท้จริงหรือ ซึ่งเป็นเรื่องที่ควรศึกษาครั้งต่อไป ถึงผลดีผลเสียของการยกฐานะ และเปรียบเทียบพื้นที่ ก่อน-หลังการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อเป็นแนวทางให้พื้นที่อื่นๆ ที่ยังมีได้มีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้ศึกษาเปรียบเทียบ และตั้งสมมติฐานว่าในพื้นที่ของตนเหมาะสมแก่การเปลี่ยนแปลงฐานะหรือไม่ อย่างไร

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อเป็นการพัฒนาท้องถิ่น สร้างความเจริญ อำนวยความสะดวกสบาย ตอบสนองความต้องการ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่

โดยรวม กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นว่าการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เป็นเรื่องที่ดีและเห็นด้วยต่อการยกฐานะ ส่วนกลุ่มของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งความคิดเห็นออกเป็นกลุ่มที่เห็นด้วยต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล และกลุ่มที่เห็นด้วยต่อการมีฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลตามเดิม

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรสองกลุ่ม(t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่าสองกลุ่ม และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม สำหรับค่านัยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกันปัจจัยด้านบุคคลแบ่งออกเป็น

สมมติฐานที่ 1.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาล ตำบลระหว่างเพศชายและเพศหญิง

(n =372)

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	p
ชาย	159	111.7673	18.75026	-.95	.34
หญิง	213	113.5164	16.62222		

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เพศไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

ตารางที่ 12 วิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลของประชาชน ที่มีอายุต่างกัน

(n =372)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (b)	5	3399.051	679.810	2.241	.050*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม (w)	366	111003.067	303.287		
รวม	371	114402.118			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า อายุมีผลต่อความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD (Least-Significant Difference) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามอายุ

(n =372)

อายุ	\bar{X}	S.D.	อายุ					
			1	2	3	4	5	6
1. ต่ำกว่า 20 ปี	3.82	.613	-	-	-	-	-	*
2. ระหว่าง 21 – 30 ปี	3.75	.619	-	-	-	-	-	*
3. ระหว่าง 31 – 40 ปี	3.81	.504	-	-	-	-	-	*
4. ระหว่าง 41 – 50 ปี	3.81	.538	-	-	-	-	-	*
5. ระหว่าง 51 – 60 ปี	3.77	.612	-	-	-	-	-	*
6. 61ปีขึ้นไป	3.35	.800	*	*	*	*	*	*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 เมื่อแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนทุกช่วงอายุมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลของประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

(n =372)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	5	4055.539	811.108	2.690	.021*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	366	110346.579	301.493		
รวม	371	114402.118			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ระดับการศึกษามีผลต่อความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD (Least-Significant Difference) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 372)

ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับการศึกษา					
			1	2	3	4	5	6
1. ไม่ได้รับการศึกษา	3.40	.464	-	-	-	-	*	-
2. ประถมศึกษา	3.68	.572	-	-	-	-	*	-
3. มัธยมศึกษา	3.73	.051	-	-	-	-	*	-
4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3.76	.117	-	-	-	-	-	-
5. ปริญญาตรี	3.97	.057	*	*	*	-	-	-
6. สูงกว่าปริญญาตรี	3.90	.173	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 เมื่อแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนที่ไม่ได้รับการศึกษา ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าและสูงกว่าปริญญาตรี ไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.4 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 วิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลของประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน

(n =372)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	6	3908.651	651.442	2.152	.047*
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	365	110493.468	302.722		
รวม	371	114402.118			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า อาชีพมีผลต่อความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD (Least-Significant Difference) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามอาชีพ

(n = 372)

อาชีพ	\bar{X}	S.D.	อาชีพ						
			1	2	3	4	5	6	7
1. รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	4.07	.587	-	-	-	-	*	*	-
2. เกษตรกร	3.73	.558	-	-	-	*	-	-	-
3. ค้าขาย	3.73	.497	-	-	-	-	-	-	-
4. มีธุรกิจของตนเอง	3.98	.425	-	*	-	-	*	*	-
5. รับจ้าง	3.67	.677	*	-	-	*	-	-	-
6. ไม่ได้ประกอบอาชีพ เช่น แม่บ้าน นักเรียน นิสิต นักศึกษา	3.68	.687	*	-	-	*	-	-	-
7. อื่นๆ	3.69	.648	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 เมื่อแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนที่รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจเกษตรกรค้าขายมีธุรกิจของตนเองรับจ้างและไม่ได้ประกอบอาชีพ เช่น แม่บ้าน นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มีอาชีพอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 วิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลของประชาชน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

(n =372)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	3	252.938	84.313	.272	.846
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	368	114149.180	310.188		
รวม	371	114402.118			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงซ้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ตารางที่ 19 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลกับความเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงซ้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

(n = 372)

ความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ	ความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงซ้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล		
	r	p	การแปลความหมาย
1. ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	.198	.000**	มีความสัมพันธ์น้อยมาก
2. ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล	.233	.000**	มีความสัมพันธ์น้อยมาก
3. ด้านความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	.156	.003**	มีความสัมพันธ์น้อยมาก
รวม	.269	.000**	มีความสัมพันธ์น้อยมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชน ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับน้อยมากค่าความสัมพันธ์ .269 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล และด้านความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อวิจารณ์

การศึกษาวิจัยเรื่อง การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 372 ราย และด้วยวิธีการสัมภาษณ์ จำนวน 24 ราย ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เห็นด้วยต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมาก โดยมีความเห็นด้วยในด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการยอมรับของประชาชนด้านโครงสร้างทางการบริหารงานด้านการบริหารงานบุคคล และด้านงบประมาณ ตามลำดับ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง สภากองการบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน มากที่สุด แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างดี ให้ความสนใจและเป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่า ทุกหมู่บ้านจะต้องมีตัวแทนของตนเอง หมู่บ้านละ 2 คน เพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546: 29-30) พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเรื่อง สมาชิกมาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คนในระดับดีมาก และประเด็นที่น้อยที่สุดคือ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเรื่องการจัดสรรรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับน้อย โดยอาจเห็นว่าเป็นเรื่องภายในที่สามารถบริหารจัดการเองได้ภายในองค์กร ประชาชนไม่จำเป็นต้องมีส่วนเกี่ยวข้อง

และมีความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการรายได้ของคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ภายในองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ฝ่ายบริหารของเทศบาล คือ คณะเทศมนตรี โดยมีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้ามากที่สุด แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในคณะผู้บริหารของเทศบาลตำบล ในฐานะเป็นตัวแทนของประชาชนในการบริหารจัดการการปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะฝ่ายบริหารนั้นมีที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ผู้ที่ผ่านการเลือกตั้ง ย่อมเป็นบุคคลที่ประชาชนให้ความสนใจ ให้การยอมรับ และตระหนักแล้วว่า จะเป็นบุคคลซึ่งสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการ แก้ไขปัญหาต่างๆ ของประชาชนได้ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่จึงมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ในระดับมาก ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของยุพภรณ์ รักษาคุณ (2546: 30) ซึ่งพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เทศบาลตำบลในระดับน้อยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล และมีข้อมูลข่าวสารของการยกฐานะในจำนวนมาก ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นในจะเกิดขึ้นในท้องถิ่นของตนในอนาคต และประเด็นที่น้อยที่สุด คือเทศบาลตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลแสดงให้เห็นว่า ประชาชนให้ความสนใจในเรื่องฐานะของเทศบาลตำบลไม่มากนัก เทศบาลตำบลเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากรส่วนใหญ่อาจเกิดความสับสนในเรื่องฐานะของเทศบาลตำบล เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงด้านการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเดิมมีฐานะเป็นนิติบุคคล หากมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ฐานะทางนิติบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปด้วยหรือไม่ จึงทำให้เกิดความไม่แน่ใจและทำให้ตอบคำถามในประเด็นนี้ได้้น้อยที่สุดในประเด็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ด้านความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทศบาลมีภาระหน้าที่การทำงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบถึงภาระหน้าที่อันจะเพิ่มขึ้นภายหลังการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ได้แก่ การบริการงานทะเบียนราษฎร บัตรประชาชน แจ่งเกิด/ตาย ย้ายเข้า/ออก งานสาธารณสุข งานด้านการศึกษา เป็นต้น ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของยุพภรณ์ รักษาคุณ (2546: 38) ซึ่งพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เทศบาลตำบลในระดับน้อยมาก และ

ประเด็นที่น้อยที่สุดจากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตร กำนันจะหมดอำนาจหน้าที่ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความไม่แน่ใจทบัญญัติกฎหมาย ซึ่งในปัจจุบันได้มีการยกเลิกให้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันหมดอำนาจหน้าที่ลงเมื่อมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 และ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2552 โดยให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ เว้นแต่ท้องถิ่นใดที่รัฐมนตรีเห็นว่าตำแหน่งดังกล่าวหมดความจำเป็น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และหากมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบลและสารวัตรกำนันจะหมดอำนาจหน้าที่ลงภายในปีนับจากวันที่ได้มีการประกาศยกฐานะ

ความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ด้านโครงสร้างทางการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าโรงช้าง

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านโครงสร้างทางการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าโรงช้าง ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า วาระการดำรงตำแหน่งของฝ่ายบริหารมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่/ภารกิจ ต่างๆ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น เป็นระยะเวลาที่เพียงพอที่จะเห็นผลการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางประชาธิปไตยที่ประชาชนสามารถเลือกตัวแทนของตนเข้ามาดูแลท้องถิ่นการกำหนดระยะเวลาดำรงตำแหน่งที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเป็นกลไกนำไปสู่การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของฐิติมา ฉัตรนิตติและคณะ (2551: 46) พบว่าประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างเป็นเทศบาลตำบลด้านโครงสร้างในระดับเห็นด้วย และประเด็นที่น้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เหมาะสมจะรองรับการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีความพอใจและสนับสนุนการกระจายอำนาจในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้อาจเนื่องจากความไม่แน่ใจในศักยภาพของการกระจายอำนาจในรูปแบบของเทศบาลตำบล ประโยชน์อันจะเกิดภายหลังการยกฐานะ และการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลนั้นยังมีได้มีบทบัญญัติทางกฎหมายบังคับโดยทั่วไป

ด้านงบประมาณ

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านงบประมาณในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่อง ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพิ่มขึ้นมากที่สุด เพราะมีภาระงานที่มากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า การได้รับเงินอุดหนุนที่เพิ่มขึ้นมีความจำเป็นต้องการพัฒนาท้องถิ่น

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จำนวนมาก หากแต่เงินอุดหนุนที่ได้รับ ขึ้นอยู่กับจำนวนของประชากรที่อาศัยอยู่ตามทะเบียนราษฎร์ จากการศึกษาวิจัย พบว่าตำบลท่าโรงช้างเต็มไปด้วยประชากรแฝงจำนวนมาก ฉะนั้นเงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลจึงไม่เพียงพอในการจัดสรรเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนภายในพื้นที่ จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องนี้มากที่สุด ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของสมพงษ์ พงษ์พิวงษ์ (2542: 88) พบว่า ระดับความคิดเห็นของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลอยู่ในระดับเห็นด้วยในประเด็นที่ว่า รัฐบาลควรกระจายอำนาจด้านการเงินและการคลังให้กับเทศบาลมากยิ่งขึ้นเพื่อให้เทศบาลสามารถเลี้ยงตนเองได้ ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546: 49) พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่า การเป็นเทศบาลตำบลจะทำให้มีการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และฐิติมา ฉัตรนิต และคณะ (2551: 52) พบว่า ประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์เป็นเทศบาลตำบล ด้านงบประมาณในระดับเห็นด้วย ประเด็นที่น้อยที่สุด คือสามารถกู้เงินจากสถาบันทางการเงินซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถกระทำได้ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมิได้ให้ความสำคัญในการกู้เงินจากสถาบันทางการเงินมากนัก อาจเห็นว่าการได้รับเงินอุดหนุนที่เพิ่มขึ้นจากภาครัฐและรายได้จากการจัดเก็บภาษีต่างๆ ที่จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลสามารถบริหารจัดการงบประมาณในเทศบาลตำบลได้อย่างเพียงพอ

ด้านการบริหารงานบุคคล

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านการบริหารงานบุคคลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องบุคลากรเดิมมีความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องภายหลังการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า บุคลากรเดิมมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ประชาชนผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจและมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของบุคลากร ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของ ฐิติมา ฉัตรนิต และคณะ (2551: 50) พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์เป็นเทศบาลตำบล ด้านการบริหารงานบุคคลในระดับไม่แน่ใจ และประเด็นที่น้อยที่สุด คือเทศบาลตำบลมีการแบ่งหน่วยงานย่อยภายในของแต่ละฝ่ายซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มี ทำให้มีหน้าที่การปฏิบัติงานที่ชัดเจน และเทศบาลตำบลมีการคัดเลือกพนักงานตามคุณวุฒิทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับตำแหน่งงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติงานของบุคลากรในการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มตัวอย่างได้ดี ทำให้กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในเรื่องการแบ่งหน่วยงานภายในและกระบวนการ

คัดเลือกพนักงานตามคุณวุฒิในระดับที่น้อยที่สุด โดยองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นสามารถแก้ไขปัญหภายในท้องถิ่นได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง

ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่อง เทศบาลตำบลสามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเรื่องงานทะเบียนราษฎรต่างๆ มากที่สุด แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านความสามารถในการจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ ภายหลังจากการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล การเดินทางจากตำบลท่าโรงช้างไปยังที่ว่าการอำเภอพุนพิน เพื่อทำกิจต่างๆ มีระยะทางประมาณ 15-20 กิโลเมตร หากเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะใช้เวลาเดินทางประมาณ 45 นาที การจัดตั้งสำนักทะเบียนภายในตำบลจะช่วยอำนวยความสะดวกให้ประชาชนในพื้นที่สามารถดำเนินการต่างๆ ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วมากขึ้น ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของฐิติมา ฉัตรนิตี และคณะ (2551: 50) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์เป็นเทศบาลตำบล ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในระดับไม่แน่ใจ แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์เป็นเทศบาลตำบล ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในระดับเห็นด้วยและประเด็นที่น้อยที่สุด คือประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงที่มาของฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และฝ่ายบริหารเทศบาลตำบลว่ามีที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นวิธีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเช่นเดิม อาจมิได้ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้นมากนัก

ด้านการยอมรับของประชาชน

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านการยอมรับของประชาชนในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีศักยภาพในการให้บริการจึงสมควรได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มตัวอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการได้ดีมากยิ่งขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของฐิติมา ฉัตรนิตี และคณะ (2551: 58) พบว่า ประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์เป็นเทศบาลตำบลด้านการยอมรับของ

ประชาชนในระดับเห็นด้วยและประเด็นที่น้อยที่สุด คือประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความรู้ความเข้าใจในการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างขาดความรู้ความเข้าใจในการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล และต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยทางองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถให้ความรู้เพิ่มเติมผ่านทางวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ประชาชนภายในพื้นที่มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

ผลการทดสอบสมมติฐานทั้งหมด ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีปัจจัยด้านบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน โดยรวม

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และรายได้ต่อเดือน ไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ เพศและรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เพศไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อธิบายได้ว่า ในปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงล้วนได้รับการ เลี้ยงดู และให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน เพศจึงมิใช่สิ่งที่กำหนดความคิดเพราะความคิดเป็นสิ่งที่สะสมผ่านการเรียนรู้และการไตร่ตรองจากภายในตัวบุคคล ฉะนั้นแล้วอาจทำให้ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมพงษ์ พุ่งทวีวงศ์ (2542) พบว่า เพศไม่มีผลต่อความคิดเห็นทางการบริหารงานของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล, ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546) พบว่า เพศไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลและ สุธรงค์ สีเนหา (2552) พบว่า เพศไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

สมมติฐานที่ 1.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า อายุมีผลต่อความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลสูงที่สุดจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทั้งนี้อธิบายได้ว่าอาจเป็นเพราะประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งยังมิได้ผ่านการglomเกลตาทางการเมืองเทียบเท่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป จากการเรียนรู้และประสบการณ์ทางการเมืองกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ย่อมพบเห็นสิ่งต่างๆ และนำเหตุการณ์ในอดีตมาปรับใช้กับปัจจุบันได้มากกว่า ดังนั้นอาจส่งผลให้ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีค่าน้อยที่สุดจากอายุของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของ สมพงษ์ พุ่งทวีวงศ์ (2542) พบว่า อายุไม่มีผลต่อความคิดเห็นทางการบริหารงานของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล, ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546) พบว่า อายุไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลและ สุธาส์ สีเนหา (2552) พบว่า อายุไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

สมมติฐานที่ 1.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ระดับการศึกษามีผลต่อความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการศึกษาวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลสูงที่สุดจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการศึกษามีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทั้งนี้อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการศึกษาจะมีโอกาสได้รับความรู้จากการค้นคว้า, ผู้เชี่ยวชาญ และสื่อต่างๆ มากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาอีกทั้งสามารถไตร่ตรอง วิจัยนัยเรื่องต่างๆ บนพื้นฐานทางการศึกษาและมีอำนาจการตัดสินใจเป็นของตนเอง ไม่ถูกชักจูงได้ง่าย จึงอาจทำให้ระดับการศึกษาส่งผลต่อระดับความคิดเห็นตามสมมติฐาน ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของสมพงษ์ พุ่งทวีวงศ์ (2542) พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นทางการ

บริหารงานของเทศบาลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล, ยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546) พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลและ สุรางค์ สีเนหา (2552) พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

สมมติฐานที่ 1.4 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า อาชีพมีผลต่อความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลสูงที่สุดจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างมีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นและมีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของภาครัฐและเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจล้วนเป็นบุคลากรของรัฐ มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชน จึงย่อมส่งผลให้มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงที่สุด ต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้าง ที่อาจมีความสนใจด้านการบริหารงานของภาครัฐน้อย เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546) พบว่า อาชีพมีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

สมมติฐานที่ 1.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่า แม้รายได้จะเป็นพื้นฐานฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคลแต่ไม่สามารถนำมาตัดสินระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้ ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้คัดค้านกับผลงานวิจัยของยุพาภรณ์ รักษาคุณ (2546) พบว่า รายได้มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ทำโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการยกฐานะ องค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะ องค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำโดยที่ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องใด อาจสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ ได้ดี จากประสบการณ์ การศึกษาเรียนรู้ ความสนใจ หน้าที่การงานการไตร่ตรอง เหตุผลส่วนบุคคล การรวมกลุ่มๆ การแสดงความคิดเห็นจะเกิดขึ้นภายหลังจากบุคคลรวบรวมความรู้เพื่อทำความเข้าใจและ แสดงออกทางความคิดเห็น ก่อให้เกิดเป็นความสัมพันธ์ระหว่างกัน ดังนั้น ประชาชน มีระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมาก จึงส่งผลให้มี ระดับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมากเช่นกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

โดยรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้าง ขึ้นเป็น เทศบาลตำบล และมีความเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้างมีความพร้อมในการยกฐานะขึ้น เป็นเทศบาลตำบล สามารถอธิบายได้ว่า การยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลนั้นจะส่งผลให้การบริหารงาน ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพมากขึ้น และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ อย่างทั่วถึง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จึงให้การยอมรับและสนับสนุนการยกฐานะ เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน ทุกกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในด้านประโยชน์ที่จะเพิ่มจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้น เป็นเทศบาลตำบล แต่สำหรับด้านความคิดเห็นต่อการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลนั้น กลุ่มตัวอย่าง มิได้เห็นด้วยทุกกลุ่มโดยกลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้แบ่งความคิดเห็น ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เห็นด้วยต่อการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล และกลุ่มที่เห็นด้วยต่อการ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามเดิม ผู้วิจัยพบว่า แม้กลุ่มตัวอย่างจะเห็นถึงประโยชน์ของส่วนรวมที่ จะเกิดขึ้นภายหลังการเปลี่ยนแปลง แต่บางส่วนก็เกิดความไม่แน่ใจและไม่อยากให้มีการเปลี่ยนแปลง อาจสามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ได้รับ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงหากมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมากที่สุด ในด้านที่มาของ สมาชิกสภาฯ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเลือกตั้งจากรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีตัวแทน ของทุกหมู่บ้านในตำบล หมู่บ้านละ 2 คน เป็นรูปแบบเทศบาลตำบล ที่มีการแบ่งเขตการเลือกตั้งภายใน ตำบล ประกอบด้วยสมาชิก 12 คน มาจาก 2 เขต เขตละ 6 คน เห็นได้ว่า ประชาชนไม่จำเป็นจะต้อง เลือกตัวแทนจากในหมู่บ้านเพียงเท่านั้น แต่สามารถเลือกตัวแทนจากผู้สมัครทั้งหมดภายในตำบลได้

ทำให้มีโอกาสเลือกผู้แทนที่ตนเห็นว่าเหมาะสมมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นการแบ่งเขตเลือกตั้งในรูปแบบเทศบาลตำบล อาจส่งผลให้ผู้มีอิทธิพลหรือผู้ที่มีพรรคพวกจำนวนมากในพื้นที่ เกิดความได้เปรียบในการเลือกตั้งมากขึ้นด้วยเหตุนี้จึงส่งผลกระทบต่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ที่มาจาก การเลือกตั้งภายในหมู่บ้านตามรูปแบบเดิม ในการแบกรับความเสี่ยงต่อการเอาชนะการเลือกตั้งในรูปแบบแบ่งเขตของเทศบาลตำบลมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การเมือง นอกจากจะเป็นการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ประชาชนทุกคนได้รับโดยทั่วถึงแล้ว ยังเป็นการจัดสรรผลประโยชน์ทั้งต่อส่วนตนและส่วนรวมอีกด้วย ปัญหาการเมืองที่เกิดขึ้นในปัจจุบันล้วนเกิดจากผู้ที่ต้องการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ดังนั้นประชาชนทุกคนควรพิจารณาเลือกผู้แทนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ทางการเมืองเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมมากที่สุดหากทุกฝ่ายต่างเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ คงไม่มีใครคิดคดค้านหรือขัดแย้ง ซึ่งทำให้เกิดเป็นปัญหาเช่นในปัจจุบัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เป็นการวิจัยภาคสนาม (Field Research) โดยใช้แบบสอบถามและวิธีการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชน รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 372 คน ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ตามลำดับ กลุ่มที่ 2 คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 24 คน ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนทั้งสิ้น 372 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด มีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท มากที่สุด

ความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ด้านความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ผลการศึกษาวิจัย พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมากทั้งสามด้าน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจว่า สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คนมากที่สุด และ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ที่

ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจว่า ฝ่ายบริหารของเทศบาล คือ คณะเทศมนตรี โดยมีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้ามากที่สุด และ เทศบาลตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลน้อยที่สุด

ด้านความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจว่าเทศบาลตำบลมีภาระหน้าที่การทำงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุดและ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันจะหมดอำนาจหน้าที่น้อยที่สุด

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลของกลุ่มตัวอย่างใน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างทางการ

บริหารงานของเทศบาลตำบลท่าโรงช้างด้านงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และด้านการยอมรับของประชาชน โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการยอมรับของประชาชนด้านโครงสร้างทางการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าโรงช้างด้านการบริหารงานบุคคล และด้านงบประมาณน้อยที่สุด ตามลำดับ

ด้านโครงสร้างทางการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าโรงช้างกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านโครงสร้างทางการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าโรงช้างในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับ คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด และองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เหมาะสมจะรองรับการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

ด้านงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านงบประมาณในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับ ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น เพราะมีภาระงานที่มากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด และสามารถกู้เงินจากสถาบันทางการเงินซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถกระทำได้น้อยที่สุด

ด้านการบริหารงานบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านการบริหารงานบุคคลในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับบุคลากรเดิมมีความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องภายหลังการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมากที่สุดและมีความเห็นด้วยน้อยที่สุดกับเทศบาลตำบลมีการแบ่งหน่วยงานย่อยภายในของแต่ละฝ่ายซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มี ทำให้มีหน้าที่การปฏิบัติงานที่ชัดเจน และเทศบาลตำบลมีการคัดเลือกพนักงานตามคุณสมบัติทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับตำแหน่งงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับเทศบาลตำบลสามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเรื่องงานทะเบียนราษฎรต่างๆ มากที่สุด และประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น น้อยที่สุด

ด้านการยอมรับของประชาชน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านการยอมรับของประชาชนในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีศักยภาพในการให้บริการ จึงสมควรได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล มากที่สุด และประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความรู้ความเข้าใจในการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลน้อยที่สุด

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

ความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง จำนวน 24 ราย ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ในประเด็นต่อไปนี้

1. ความพร้อมในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้านโดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมในด้านโครงสร้างการบริหารงาน แม้จะมีผู้ที่ไม่แน่ใจในประสิทธิภาพของการเปลี่ยนแปลงที่มาของสมาชิกสภาอยู่บ้าง แต่โดยรวมแล้วองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.2 ด้านงบประมาณ

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้านโดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมในด้านงบประมาณพิจารณาจากรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน ที่มีจำนวนกว่า 18 ล้านบาท ในรอบปีที่ผ่านมา

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างยังไม่มีความพร้อมด้านบุคลากรเท่าที่ควร กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้านโดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมี

ความพร้อมในด้านการบริหารงานบุคคล หน่วยงานที่เพิ่มขึ้นภายหลังจากการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาล ตำบลนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการรองรับในการปฏิบัติงาน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างบางส่วนจึง เห็นว่าควรมีการสรรหาบุคลากรใหม่ และให้ความรู้บุคลากรเดิมที่ต้องปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นอยู่บ้าง ซึ่งการ ให้ความรู้ในบางส่วนนั้นสามารถกระทำได้ภายหลังจากการยกฐานะแล้ว

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับ หัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามีความพร้อมใน ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเพื่อตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับ หัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามีความพร้อมใน ด้านการยอมรับของประชาชนเนื่องจากการทำประชาคมภายในท้องถิ่นเรื่องการยกฐานะขึ้นเป็น เทศบาลตำบลแล้วเมื่อหลายปีก่อน และผลประโยชน์จากการยกฐานะจะทำให้ประชาชนได้รับ ประโยชน์เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อประชาชนเอง

2. ผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวน ประชากรแฝง

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้า ส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลกระทบต่อ การบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากทรัพยากรในพื้นที่มีอย่างจำกัด การจัดสรรให้ประชากร ที่มีจำนวนมากเกินกว่ากำลังที่สามารถกระทำได้ ส่งผลให้การให้บริการไม่ทั่วถึง หรือมีประสิทธิภาพไม่ เพียงพอ นอกจากนี้ปัญหาอื่นๆ ที่ตามมาจากการมีประชากรแฝงจำนวนมากยังส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนอีกหลายอย่าง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม มลพิษ ปัญหาอาชญากรรม ลักเล็กขโมยน้อย ปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาค่าแรง เป็นต้น

3. ภายหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น จากการได้รับถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณ และบุคลากร ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น

4. ปัญหา/อุปสรรค

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล มีเพียงข้อจำกัดเพียงเล็กน้อยในด้านอาคารสถานที่ ซึ่งต้องมีการขยายเพิ่มขึ้น และด้านบุคลากรสำหรับความต้องการเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อรองรับภาระงานที่เพิ่มขึ้นตามฐานะ

5. ความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อเป็นการพัฒนาท้องถิ่น รองรับบริการกระจายอำนาจจากภาครัฐ และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลแตกต่างกัน โดยรวมพบว่า

ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่ต่างกันมีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ปัจจัยด้านเพศ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

จากการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า ความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยมาก โดยที่ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 19 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ระดับนัยสำคัญ	ผลการทดสอบ	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1. ปัจจัยส่วนบุคคล			
1.1 เพศ	.340		✓
1.2 อายุ	.050*	✓	
1.3 ระดับการศึกษา	.021*	✓	
1.4 อาชีพ	.047*	✓	
1.5 รายได้ต่อเดือน	.846		✓
2. ความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลกับความเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล	.000**	✓	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่องการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาความคิดเห็นของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้วิจัยขอเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ ดังต่อไปนี้

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับมาก โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง สภากองการบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คนมากที่สุด และรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประชาชนให้ความสนใจในการสรรหาผู้เข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากกว่ารายละเอียดในการบริหารงานจึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้อยที่สุด ภาครัฐควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ อธิบายลักษณะของการปฏิบัติงานในหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง รวมทั้งกระตุ้น ส่งเสริม และปลูกฝังให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสม่ำเสมอ โดยตระหนักว่าการเมืองเป็นเรื่องของสิทธิและหน้าที่ของทุกคนที่ควรปฏิบัติ

ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในระดับมาก โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ฝ่ายบริหารของเทศบาลคือ คณะเทศมนตรี โดยมีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้ามากที่สุด และเรื่อง เทศบาลตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลน้อยที่สุด การเข้าดำรงตำแหน่งของฝ่ายบริหารนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งจะต้องผ่านการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่จึงมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี ในส่วนของฐานะทางกฎหมายที่เป็นนิติบุคคลนั้น ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่าเรื่องอื่นๆ อาจเป็นเพราะไม่เข้าใจในความหมายของการเป็นนิติบุคคล และการมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลเช่นเดียวกัน ทำให้ประชาชนเกิดความสับสนว่าภายหลังการยกฐานะ จะเกิดความเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หน่วยงานต่างๆ ควรให้ความรู้กับประชาชนในด้านอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลให้มากขึ้น ทั้งการประชาสัมพันธ์ แนะนำ อบรม เป็นต้น

ด้านความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลในระดับมาก โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทศบาลตำบล มีภาระหน้าที่การทำงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด และเรื่องกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันจะหมดอำนาจหน้าที่น้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน ประชาชนบางส่วนยังไม่ทราบว่า ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 และ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2552 ได้มีการแก้ไขให้ หากมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล อำนาจหน้าที่ของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันยังคงอยู่ อีกทั้งยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามเดิม จนกว่าจะมีคำสั่งเป็นราชกิจจานุเบกษาให้ยกเลิกในท้องถิ่นนั้นๆ เห็นได้ว่า ประชาชนยังขาดความรู้ในด้านความเปลี่ยนแปลงอันจะเกิดจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ดังนั้น หน่วยงานของภาครัฐควรมีการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง เพื่อเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

ความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ด้านโครงสร้างทางการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าโรงช้าง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านโครงสร้างทางการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าโรงช้าง ในระดับมากโดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด และเรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลไม่เหมาะสมจะรองรับการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพน้อยที่สุด อาจเพราะประชาชนเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถรองรับการกระจายอำนาจได้ดี และมีประสิทธิภาพเพียงพอในปัจจุบัน แต่เนื่องจากงานบางส่วน อันได้แก่ งานสาธารณสุข งานทะเบียนราษฎร องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถรองรับภาระงานที่เพิ่มขึ้นได้ ทำให้ต้องมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และรองรับการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรจะมีการทบทวนแผนรองรับการกระจายอำนาจ และประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน

ด้านงบประมาณ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านงบประมาณในระดับปานกลาง โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่อง ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น เพราะมีภาระงานที่มากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด และเรื่องสามารถกู้เงินจากสถาบันทางการเงินซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถกระทำได้น้อยที่สุด ทั้งนี้ประชาชนอาจไม่เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการกู้เงินจากสถาบันทาง

การเงินเพื่อเข้ามาพัฒนาและบริหารจัดการท้องถิ่นให้ดีขึ้น หน่วยงานภาครัฐควรทำความเข้าใจกับประชาชนหากมีความจำเป็นในการกู้เงินจากสถาบันทางการเงิน พร้อมทั้งอธิบายถึงสาเหตุ และเหตุผลที่ชัดเจนแก่ประชาชน

ด้านการบริหารงานบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านการบริหารงานบุคคลในระดับมาก โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องบุคลากรเดิมมีความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องภายหลังการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมากที่สุด และเรื่องเทศบาลตำบลมีการแบ่งหน่วยงานย่อยภายในของแต่ละฝ่ายซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มี ทำให้มีหน้าที่การปฏิบัติงานที่ชัดเจน กับเรื่องเทศบาลตำบลมีการคัดเลือกพนักงานตามคุณสมบัติทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับตำแหน่งงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลน้อยที่สุด อาจเพราะประชาชนไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญของหน่วยงานภายในแต่ละฝ่าย ที่ได้มีการแบ่งหน้าที่โดยละเอียด มีการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และความจำเป็นของการคัดเลือกพนักงานเทศบาลตำบลที่มีคุณสมบัติตรงกับตำแหน่งงาน แม้องค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันจะสามารถตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ แต่อาจเกิดความล่าช้าหรือติดขัดบางประการ ดังนั้นการได้บุคลากรที่มีหน้าที่การปฏิบัติงานตามตำแหน่งชัดเจน มีคุณสมบัติ และมีความรู้ความสามารถตรงกับงานที่ได้รับจะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย และรวดเร็วมากขึ้น ภาครัฐควรปลูกฝังค่านิยมในการทำงานด้วยความรับผิดชอบ ไม่ใช้ระบบเครือญาติ สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและตั้งใจเข้ามาปฏิบัติหน้าที่อย่างแท้จริง

ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในระดับมาก โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่อง เทศบาลตำบลสามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเรื่องงานทะเบียนราษฎรต่างๆ มากที่สุด และเรื่องประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นน้อยที่สุด เนื่องจากประชาชนเห็นว่าการมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเทศบาลตำบล ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมทางการเมืองได้เช่นเดียวกัน คือการเลือกตั้งคณะผู้บริหาร ทำให้ความคิดเห็นด้านประโยชน์ในเรื่องประชาชนจะมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นนั้นมีน้อยที่สุด หน่วยงานต่างๆ ควรกระตุ้นให้ประชาชนออกมามีส่วนร่วมทางการเมืองในกิจกรรมอื่นๆ เช่น การตรวจสอบรายได้-รายจ่าย กระบวนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

ด้านการยอมรับของประชาชน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ด้านการยอมรับของประชาชนในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีศักยภาพในการให้บริการจึงสมควรได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลมากที่สุด และเรื่องประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความรู้ความเข้าใจในการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

น้อยที่สุด ทั้งนี้การแก้ไขปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชน ควรได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐ และอาศัยความร่วมมือจากในท้องถิ่น ได้แก่ โรงเรียน การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองมากขึ้น อีกทั้งต้องปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ภาครัฐควรมีการวิเคราะห์ถึงข้อดี-ข้อเสีย ของการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล และเผยแพร่โดยทั่วไป เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่ประสงค์จะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้ศึกษา และวิเคราะห์ว่าพื้นที่ของตนมีความเหมาะสมในการเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ ก่อนจะมีคำสั่งให้ยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลพร้อมกันทั้งประเทศ เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่/บุคลากรเกิดความสับสน หรือขาดความเชื่อมั่นในประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความเหมาะสมของระดับการยกฐานะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ประสบปัญหาจำนวนประชากรแฝง
2. ควรมีการวิจัยความพึงพอใจของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ภายหลังจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเพื่อทราบถึงความพึงพอใจของประชาชน คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ภายหลังจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีข้อดี ข้อเสียอย่างไร และเพื่อเป็นตัวอย่างแก่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นที่ต้องการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลต่อไป
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น ภายหลังจากการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลเพื่อทราบถึงปัญหา-การแก้ไขปัญหาภายหลังมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล และเพื่อเป็นตัวอย่างแก่องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นที่ต้องการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลต่อไป
4. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบก่อน-หลัง การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีข้อดี ข้อเสีย อย่างไร ควรแก่การยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลโดยทั่วไปหรือไม่ เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นภายหลังมีการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลโดยทั่วไปในอนาคต

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2547. **แนวทางปฏิบัติการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.

_____. 2548. **คู่มือการปฏิบัติงานการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

_____. 2555. **การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.

เกศินี จุฑาวิจิตร. 2548. **การสื่อสารเพื่อพัฒนาท้องถิ่น**. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. 2543. **พื้นฐานรัฐศาสตร์กับเมืองในศตวรรษที่ 21**. นครปฐม: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.

โกวิท พวงงาม. 2555. **การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.

จักรกริช ใจดี. 2542. **ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชวงค์ ฉายะบุตร. 2539. **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิษเนศ พรินต์ติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด.

ฐิติมา ฉัตรนิตติ, พรชัย ไวยอนันต์ และ พชกาญจน์ เชื้อสกุล. 2551. **การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ธเนศวร์ เจริญเมือง. 2550. **การปกครองท้องถิ่นกับการบริหารจัดการท้องถิ่น อีกมิติหนึ่งของอารยธรรมโลก ภาคแรก: จากยุคกรีกถึงยุคทุนนิยมตะวันตก**. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์ คบไฟ.

นพมาศ อีระเวคิน. 2542. **จิตวิทยาสังคมกับชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. 2547. **ความคิดเห็นของคู่ความต่อการระงับข้อพิพาทด้วยการไกล่เกลี่ยของศาลยุติธรรม**. การอบรมหลักสูตร “ผู้บริหารกระทรวงการยุติธรรมระดับสูง (บ.ย.ส.) รุ่นที่ 7, วิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม.

นันทวัฒน์ บรมานันท์. 2552. **การปกครองส่วนท้องถิ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.

บดีนทร์ วิจารณ์. 2549. **การจัดการความรู้ สู่ปัญญาปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

บัญญัติ พุ่มพันธ์. 2551. **คู่มือการเรียนรู้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เฉพาะองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.): อปท.ของเรา: ท้องถิ่นของเรา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.

ปธาน สุวรรณมงคล. 2547. **การปกครองท้องถิ่นไทยในบริบทของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2547. **รวมกฎหมายเกี่ยวกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง พ.ศ. 2546**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.

ยุพาภรณ์ รักษาคุณ. 2546. **ทัศนะของประชาชนต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองควาย อำเภอบางบาล จังหวัดเชียงใหม่**. การศึกษาอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การเมือง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ราชกิจจานุเบกษา. 2496. เล่มที่ 70 ตอนที่ 14, 222-257.

_____. 2537. เล่มที่ 111 ตอนที่ 53 ก, 11-35.

ราชกิจจานุเบกษา. 2542. เล่มที่ 116 ตอนที่ 114 ก, 48-66.

_____. 2550. เล่มที่ 124 ตอนที่ 2 ก, 1-3.

_____. 2550. เล่มที่ 124 ตอนที่ 47 ก, 1-127.

_____. 2552. เล่มที่ 126 ตอนที่ 84 ก, 8-9.

_____. 2552. เล่มที่ 126 ตอนที่ 85 ก, 7-9.

รัตนา ปรีชานุกูล. 2550. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ในการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมือง. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2552. พจนานุกรมศัพท์รัฐศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. 2555. แนวคิดและทฤษฎีการปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.

ลักขณา สิริวัฒน์. 2544. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.

วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. 2555. วิธีและเทคนิคในการวิจัยทางรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: บริษัท โรงพิมพ์ทองกมล จำกัด.

สมพงษ์ ฟุ้งทวีวงศ์. 2543. ความคิดเห็นของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลต่อการบริหารงานของเทศบาล ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลในจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักงานคณะกรรมการระบบพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. 2548. คู่มือการจัดทำแผนการจัดการความรู้: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.

สำนักงานทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2556. แผนพัฒนาตำบล
ประจำปี 2556. สุราษฎร์ธานี: ที่ว่าการอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี.

สำนักพัฒนาระบบ รูปแบบและโครงสร้าง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2554. คู่มือการปฏิบัติงาน:
การจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเปลี่ยนชื่อองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลงเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การรวมและยุบรวม
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การรับรวม และแยกพื้นที่บางส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.
กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.

สุธรรม วงศ์แก้ว. 2549. การศึกษาความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลท่าขอนยางกับขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษา
อิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุวางค์ สีเนหา. 2552. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงตาล อำเภอห้างฉัตร
จังหวัดลำปาง ต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การเมืองและการปกครอง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพัตรา จุณณะปิยะ. 2551. คู่มือการวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

สุพัตรา สุภาพ. 2545. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 22. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุมาลี จันทร์ชโล. 2542. การวัดและประเมินผล. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.

สุริยา หาญไพบูลย์. 2541. ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกองค์การบริหาร
ส่วนตำบล (อบต.): ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

โสภณ ทองปาน. 2545. “การเรียนรู้ในสังคมไทย: กรณีตัวอย่างบัณฑิตศึกษา”. วารสาร
วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ของคนไทย: 32-33.

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง. 2555. แผนพัฒนาตำบลประจำปี (2555-2557).
สุราษฎร์ธานี: องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง.

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง. 2557. **งบแสดงฐานะการเงิน (งบรายรับ-รายจ่ายจริง)** (Online). www.tharongchang.go.th/index.php?options=news_money&mode=&id=&page=4, 29 มิถุนายน 2557.

_____. 2557. **โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง** (Online). www.tharongchang.go.th/index.php?options=board&id=3, 29 มิถุนายน 2557.

อมร รักษาสัตย์. 2544. **การเมืองการปกครองไทย ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ วิ.เจ.พรินต์ติ้ง.

อัศวศิริ ลาปี่อ. 2551. **ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลา ต่อการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. 2545. **เทคโนโลยีการศึกษา: หลักการและแนวคิดสู่ปฏิบัติ**. สงขลา: การผลิตเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ.

Anonymus. 1996. **Merriam-Webster's Collegiate Dictionary**. 10th ed. Massachusetts: Merriam-Webster Incorporated.

Byrne, T. 1994. **Local Government in Britain**. 6th ed. London: Penguin Books.

Dollery, B. and J. Wallis. 2001. **The Political Economy of Local Government: Leadership, Reform and Market Failure**. Massachusetts: Edward Elgar Publishing.

Freeman, L. 1995. **Organization Behavioral**. 7th ed. Singapore: McGraw-Hill.

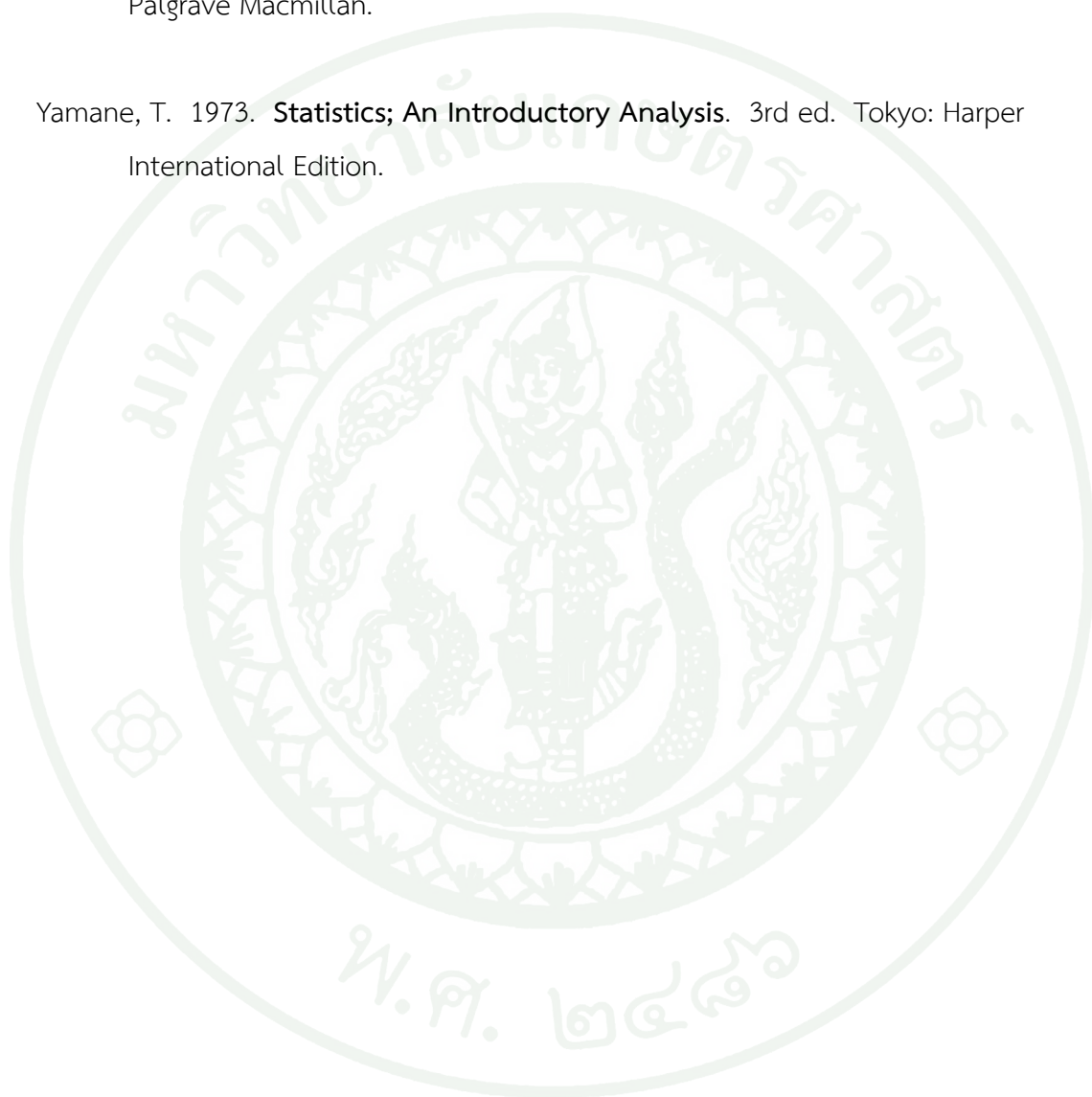
Good, M. L. 2006. **Integrating the Individual and the Organization**. New York: Wiley.

Hurlock, E. 1995. **Developmental Psychology**. New York: McGraw-Hill.

Wilson, D. and C. Game. 1994. **Local Government in the United Kingdom**. London: Macmillan Press.

_____. 2011. **Local Government in the United Kingdom**. 5th ed. London: Palgrave Macmillan.

Yamane, T. 1973. **Statistics; An Introductory Analysis**. 3rd ed. Tokyo: Harper International Edition.





ภาคผนวก



ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม
(สำหรับประชาชน)

เรื่องการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นเป็น
เทศบาลตำบล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ซึ่งข้อมูลจากประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ จึงขอความกรุณาตอบตามความจริง และตอบตามความคิดของท่านเองโดยอิสระ โดยจะเก็บเป็นความลับ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมายถูก ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 20 ปี 2. ระหว่าง 21 – 30 ปี
3. ระหว่าง 31 – 40 ปี 4. ระหว่าง 41 – 50 ปี
5. ระหว่าง 51 – 60 ปี 6. 61ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ไม่ได้รับการศึกษา 2. ประถมศึกษา
3. มัธยมศึกษา 4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
5. ปริญญาตรี 6. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

1. รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ 2. เกษตรกร
 3. ค้าขาย 4. มีธุรกิจของตนเอง
 5. รับจ้าง 6. ไม่ได้ประกอบอาชีพ เช่น แม่บ้าน นักเรียน
 7. อื่นๆ นิสิต นักศึกษา

5. รายได้ต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท 2. 5,001 – 10,000 บาท
 3. 10,001 – 20,000 บาท 4. มากกว่า 20,001 บาท

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ข้อใดตอบ “ใช่” ข้อใดตอบ “ไม่ใช่” โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่อง
 ขวามือของข้อความแต่ละข้อที่ตรงกับความรู้ความเข้าใจของท่าน (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

ความรู้ความเข้าใจด้านต่างๆ	ประเด็นข้อความ	คำตอบ	
		ใช่	ไม่ใช่
อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล	1. องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล		
	2. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 2 คน		
	3. นายกององค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน		
	4. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี		
	5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถกำหนดนโยบายในการบริหารงานเองได้		

ความรู้ความ เข้าใจด้านต่างๆ	ประเด็นข้อความ	คำตอบ	
		ใช่	ไม่ใช่
อำนาจหน้าที่ของ เทศบาลตำบล	6. เทศบาลตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล		
	7. การแบ่งประเภทของเทศบาลแบ่งตามความหนาแน่น โดยเฉลี่ยของจำนวนประชากรต่อพื้นที่ และรายได้ของ ท้องถิ่นนั้นๆ		
	8. สมาชิกสภาเทศบาลตำบล มีจำนวน 12 คน		
	9. ฝ่ายบริหารของเทศบาลคือ คณะเทศมนตรี โดยมี นายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้า		
	10. เทศบาลตำบลมีอำนาจอนุญาตให้มีโรงฆ่าสัตว์ได้		
ความเปลี่ยนแปลง อันเกิดจากการยก ฐานะองค์การ บริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาลตำบล	11. เทศบาลตำบลมีภาระหน้าที่การทำงานมากกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล		
	12. เจ้าหน้าที่/พนักงานมีการระบุหน้าที่การปฏิบัติงาน อย่างชัดเจน		
	13. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตร กำนันจะหมดอำนาจหน้าที่		
	14. เทศบาลตำบลสามารถมีรายได้จากพันธบัตร หรือ เงินกู้		
	15. ได้รับงบประมาณอุดหนุนจากภาครัฐและองค์การ บริหารส่วนจังหวัด		

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

คำชี้แจง เมื่อยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้างเป็นเทศบาลตำบล ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อประเด็นข้อความต่อไปนี้ โปรดใส่เครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

ประเด็นข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านโครงสร้างทางการบริหารงานของเทศบาลตำบลทำโรงช้าง					
1. ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพราะทั้งเทศบาลและ อบต.ต่างเป็นองค์กรอิสระ					
2. มีจำนวนคณะผู้บริหารเพิ่มขึ้น					
3. คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาล มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี เช่นเดียวกับ อบต.					
4. สมาชิกสภาเทศบาลตำบลมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต ไม่ได้เป็นตัวแทนโดยตรงของประชาชนเช่นเดียวกับสมาชิกสภา อบต. ที่มาจากการเลือกตั้งตัวแทนของทุกหมู่บ้าน ทำให้การเข้าถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชนอาจจะลดลง					
5. อบต. ไม่เหมาะสมจะรองรับการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ					
6. เป็นการกระจายความเจริญ ลดการกระจุกตัวของเมือง สร้างความเท่าเทียมให้กับพื้นที่ชนบท					
7. เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานมากขึ้น					
8. แม้คุณสมบัติของ อบต.ทำโรงช้างด้านจำนวนประชากร(ตามบัญชีรายชื่อ) จะไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดแต่ก็ควรได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล					

ประเด็นข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านงบประมาณ					
9. สามารถมีรายได้จากพันธบัตรหรือเงินกู้ ซึ่ง อบต.ไม่สามารถกระทำได้					
10. ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น เพราะ มีภาระงานที่มากกว่า อบต.					
11. ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐและ อบจ. ต่างจาก อบต. ที่ได้รับการอุดหนุน จากภาครัฐเพียงอย่างเดียว					
12. มีการจัดเก็บภาษีในอัตราเดียวกันกับ อบต.					
13. สามารถกู้เงินจากสถาบันทางการเงิน ซึ่ง อบต. ไม่สามารถกระทำได้					
14. มีรายจ่ายเพิ่มขึ้น จากจำนวนลูกจ้าง/ บุคลากร ที่มากขึ้นกว่า อบต.					
ด้านการบริหารงานบุคคล					
15. บุคลากรเดิมมีความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องภายหลัง การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล					
16. การบริหารงานของเทศบาลตำบลมีปลัด เทศบาลเป็นผู้บังคับบัญชารองจาก นายกเทศมนตรีเช่นเดียวกับ อบต.					
17. เทศบาลตำบลมีการแบ่งหน่วยงานย่อย ภายในของแต่ละฝ่ายซึ่ง อบต. ไม่มี ทำให้มี หน้าที่การปฏิบัติงานที่ชัดเจน					
18. เทศบาลตำบลมีการคัดเลือกพนักงานตาม คุณวุฒิทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับตำแหน่งงานมากกว่า อบต.					
19. มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแล และมีนายอำเภอเป็นผู้ช่วยทำให้มีการตรวจสอบ เป็นขั้นตอนมากขึ้นต่างจาก อบต. ที่มี นายอำเภอเป็นผู้กำกับดูแลเพียงคนเดียว					

ประเด็นข้อความ	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ					
20. เทศบาลตำบลสามารถจัดตั้งสำนักทะเบียนท้องถิ่นขึ้นเองได้ ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเรื่องงานทะเบียนราษฎรต่างๆ					
21. ทำให้ท้องถิ่นได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว					
22. มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ					
23. ทำให้มีเงินอุดหนุนที่เพียงพอในการดูแลท้องถิ่น					
24. ส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจ					
25. ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น					
26. การให้บริการสาธารณะครอบคลุมมากกว่า อบต.					
ด้านการยอมรับของประชาชน					
27. อบต.ทำโรงช่างมีพื้นที่มากพอที่จะยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล					
28. ประชาชนในพื้นที่ อบต.ทำโรงช่างมีความรู้ความเข้าใจในการยกฐานะ อบต. เป็นเทศบาลตำบล					
29. แม้ว่าประชาชนจะได้รับการลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่จาก 5 ไร่ เป็น 1 ไร่ แต่ประชาชนส่วนใหญ่ก็ยังต้องการให้มีการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล					
30. อบต. ทำโรงช่างมีศักยภาพในการให้บริการ จึงสมควรได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบล					

ข้อเสนอแนะ.....

ขอบคุณในการเสียสละ และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาว นันทพร ใจชื่น

นิสิตปริญญาโท ภาคปกติ ภาควิชา รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์



แบบสัมภาษณ์
(คณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน)

เรื่องการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นเป็น
เทศบาลตำบล

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

- 1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน
- 1.2 ด้านงบประมาณ
- 1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล
- 1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และ
- 1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการบริการประชาชนจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นคำถาม ข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นคำถาม ข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นคำถาม ข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล



ภาคผนวก ค
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

กลุ่มคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เนื่องจากคณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และบุคลากรให้ความร่วมมือในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางการบริหารงาน และเล็งเห็นถึงประโยชน์ของโครงสร้างทางการบริหารงานเมื่อยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อมพิจารณาจากรายได้ในปีที่ผ่านมา และการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะสามารถทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม เพราะบุคลากรมีความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องมีการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้มากขึ้น

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีความพร้อม เห็นได้ชัดจากงบประมาณที่เพิ่มมากขึ้น จะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์มากขึ้นไปด้วย

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน มีการทำประชาคมเรื่องการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้ว ประชาชนให้การยอมรับเป็นอย่างดี

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ไม่ส่งผลกระทบต่อ เพราะไม่เกิดการแย่งใช้ทรัพยากรใดๆ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น การได้รับเงินสนับสนุนมากขึ้นทำให้สามารถดูแลท้องถิ่นได้ดีกว่าเดิม

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีปัญหา

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลโดยพร้อมเพรียงกันทั้งประเทศเป็นนโยบายที่ดี จะทำให้สามารถสร้างสรรค์หมู่บ้านหรือชุมชนได้ดีและพัฒนาท้องถิ่นได้มากกว่าเดิม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อมในเชิงการบริหารแต่ไม่สมบูรณ์ในการปฏิบัติการโดยขาดความพร้อมทางด้านวัตถุเช่นอาคารสถานที่

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เพราะคณะผู้บริหารมีประสิทธิภาพและสามารถบริหารงบประมาณในองค์กรส่วนท้องถิ่นไปได้ ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลตำบล

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม แต่บุคลากรต่างๆ ต้องได้รับการศึกษาหรือความรู้เพิ่มเติม

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีความพร้อมอย่างยิ่งโดยเฉพาะด้านภาษีจะสามารถจัดเก็บได้เพิ่มขึ้น มีงบประมาณในการบริหารเพิ่มขึ้น ทำให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีขึ้นเช่นกัน

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ประชาชนให้การยอมรับเพราะการยกฐานะเป็นการเพิ่มประโยชน์ให้แก่ประชาชน

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบในด้านอุปโภคบริโภค องค์การบริหารส่วนตำบลต้องเผื่อแผ่ให้กับประชากรแฝงด้วย แต่ทางหน่วยงานไม่ได้ผลตอบแทนจากการช่วยเหลือ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มมากขึ้น เพราะมีส่วนงานต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มี ด้านอาคารสถานที่ไม่เพียงพอ และบุคลากรต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เป็นเรื่องดีที่มีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล อย่างน้อยก็สามารถช่วยอำนวยความสะดวกในเรื่องการติดต่อทะเบียนราษฎรได้แน่นอน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม แต่อาจมีปัญหาด้านสถานที่คับแคบไม่เหมาะสมแก่การขยายโครงสร้าง

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เห็นได้จากรายได้ในการจัดเก็บภาษีที่ผ่านมา และหากยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล คาดว่าจะสามารถจัดเก็บได้เป็นจำนวนมากขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาท้องถิ่น

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม เจ้าหน้าที่/บุคลากรปัจจุบันเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานให้บริการประชาชนเป็นอย่างดี

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลจะสามารถได้รับเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้นเก็บภาษีได้เพิ่ม และสามารถนำกฎหมายบางมาตรามาใช้ได้

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ประชาชนน่าจะให้การยอมรับ เพราะเทศบาลตำบลจะมีงบประมาณเพิ่มขึ้น สามารถช่วยเหลือประชาชนได้มากขึ้น

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบต่อ การดูแลท้องถิ่นในส่วนของประชากรแฝงนั้นไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลแต่ได้ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลต้องให้ความดูแลและแบกรับภาระเหล่านั้นด้วย

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพราะมีจำนวนบุคลากรมากขึ้น สมาชิกสภาเทศบาลเพิ่มขึ้นทำให้สามารถดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึง

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี นอกจากอาคารสถานที่แออัด

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ทำให้ประเทศไทยมีความเป็นสากล
รองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยก
ฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน ขาดความพร้อมด้านสถานที่การเพิ่มโครงสร้างทำให้
มีการบุคลากร สถานที่เดิมคับแคบ ไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงาน

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เนื่องจากสามารถจัดเก็บรายได้จำนวนมาก เมื่อเทียบกับ
องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ในอำเภอเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง นับได้ว่าเป็น
1 ใน 3 ของตำบล ที่มีรายได้จากการจัดเก็บมากที่สุด

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม เจ้าหน้าที่/บุคลากร มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอ
ในการปฏิบัติงาน

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ทำให้มีการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้น เทศบาลตำบลมีอำนาจ
เงินสนับสนุน ที่มากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ต้องรับภาระมากขึ้นด้วย (กระจายคน/งาน/เงิน)

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ผ่านการทำประชาคมและประชาชนมีมติเห็นชอบต่อ
การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาลตำบลแล้ว

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากร
ไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยก
ฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการ
แบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบ ภายในพื้นที่หมู่ที่ 3 และ 5 ของตำบล มีประชากรแฝงจำนวนมาก ทำให้พื้นที่
ประกอบไปด้วยห้องเช่ามากมาย แม้จะมีการประชาสัมพันธ์ให้มีการย้ายทะเบียนราษฎรเข้ามา แต่ผู้ที่
เข้ามาอยู่อาศัยไม่ค่อยให้ความร่วมมือ หากเกิดเหตุการณ์ประปาไม่ไหล ไฟไม่พอ ก็ต้องพึ่งพาหน่วยงาน
ส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องแบกรับภาระส่วนเกินของประชากรแฝงที่มีเป็นจำนวนมากทำให้การปฏิบัติงาน
ไม่คล่องตัวนัก

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพราะเมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้ว อำนาจหน้าที่ของเทศบาลก็กว้างขึ้น มีกรอบที่กว้างขึ้น คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สามารถทำการเพื่อนพัฒนาท้องถิ่นได้มากขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มี ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังมีความพร้อมไม่เต็มที่ การคมนาคมส่วนใหญ่แล้วดูสะดวกสบาย แต่มีบางส่วนที่ยังดูไม่ถึงทั่วถึง ภายในตำบลประชากรมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนแต่การบูรณาการซ่อมแซมยังขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดูแลให้บริการประชาชน และประชากรแฝงที่เข้ามาอยู่อาศัยจำนวนมากเบียดเบียนการใช้ทรัพยากรของประชากรที่อาศัยอยู่จริงตามทะเบียนราษฎรทำให้เกิดปัญหาสาธารณสุขโรค สาธารณูปการบ่อยครั้ง

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เป็นการเหมาะสมที่จะยกฐานะ เพราะโดยรวมองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีความพร้อมหลายประการและผลล้นประโยชน์ต่างๆ ล้นเกินแต่ประชาชน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน ยังขาดความพร้อม เนื่องจากสถานที่ทำการยังคงเช่าปฏิบัติงาน แต่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลก็มีโครงการจะสร้างในอนาคต

1.2 ด้านงบประมาณ มีงบประมาณสะสมเพียงพอแต่หากพิจารณาจากรายจ่ายที่จะเพิ่มขึ้นจำนวนมาก อาจยังไม่เหมาะสมมากนัก

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม เจ้าหน้าที่บุคลากรมีความรู้ความสามารถและสามารถปฏิบัติงานร่วมกับสมาชิกซึ่งเป็นตัวแทนจากท้องถิ่นได้อย่างดี

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีประโยชน์ในหลายๆ ด้าน เช่นรายได้ของหน่วยงานก็จะเพิ่มไปตามการยกฐานะ

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ให้การยอมรับเป็นอย่างดี เนื่องจากเห็นว่าเป็นการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยังคงการบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบ ในพื้นที่ตำบลมีโรงงานจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่มีการจัดจ้างแรงงานต่างด้าวในค่าแรงราคาถูก ทำให้ลดแรงงานของคนไทย เกิดการแย่งงานกันทำ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในหลายๆ ด้าน จากการกระจายอำนาจ เช่น การจัดเก็บรายได้

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มี สถานที่ยังไม่พร้อมและไม่สะดวกในการทำงาน

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

มีทั้งข้อดีข้อเสีย ข้อดี ได้แก่ ด้านฐานะการเงิน ที่จะมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีเพิ่มมากขึ้นเงินอุดหนุนเพิ่มมากขึ้น แต่การมีสมาชิกที่มาจากตัวแทนหมู่บ้านตามรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลตามเดิมนั้น จะทำให้ได้ตัวแทนที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนอย่างแท้จริงมากกว่าการเป็นสมาชิกเทศบาลตำบลที่มาจาก การเลือกตั้งแบบแบ่งเขต

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน ยังไม่พร้อม เพราะต้องมีการปรับตำแหน่งของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงาน

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เนื่องจากชุมชนเป็นเขตที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้จากการเป็นที่ตั้งของโรงงานต่างๆ จำนวนมาก เพียงพอต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ยังไม่พร้อม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ยังต้องมีการอบรมเพิ่มเติมเพื่อรองรับการทำงานที่มีภาระเพิ่มขึ้น มีการเพิ่มจำนวนบุคลากรขึ้น ขยายสถานที่ให้รองรับบุคลากรที่เพิ่มและการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังต้องมีรายจ่ายที่เพิ่มขึ้น

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้รับเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้น มีรายได้จากพันธบัตร กู้เงินได้ มีการจัดตั้งสำนักทะเบียนทำให้ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้มากขึ้น

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ไม่แน่ใจ จะต้องผ่านการทำประชาคมก่อน

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบต่อประชากรแฝงมาใช้ทรัพยากรของคนในท้องถิ่น ปัญหาแย่งงานกันทำ ปัญหาแรงงานต่างด้าว อุบัติเหตุ อาชญากรรมต่าง ๆ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ยังไม่แน่ใจนักเนื่องจากหลายๆ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ยังต้องการกลับมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามเดิม โดยให้เหตุผลว่าสามารถดูแลหน่วยงาน และบริหารงานได้ง่ายกว่าอีกทั้งเทศบาลตำบลนั้นจะต้องมีรายจ่ายจากจำนวนบุคลากรที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มี ได้แก่ สถานที่มีขนาดเล็ก คับแคบ และบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจพอสมควร

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นก็มีการบริหารจัดการที่ดีอยู่แล้ว เป็นหน่วยการปกครองที่มีขนาดเหมาะสมสำหรับพื้นที่ตำบลท่าโรงช้าง การเป็นเทศบาลตำบลนั้น จะมีสมาชิกสภาเทศบาลมีที่มาจากการแบ่งเขตเลือกตั้ง อาจทำให้ไม่เข้าถึงความต้องการที่แท้จริงประชาชนในบางพื้นที่ได้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน ยังขาดความพร้อม ในด้านจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อรองรับโครงสร้างมีขยายมากขึ้น และด้านสถานที่ เนื่องจากมีบริเวณคับแคบ

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม จากการเป็นพื้นที่ในเขตโรงงานอุตสาหกรรม และพื้นที่ทางเศรษฐกิจ ทำให้มีการจัดเก็บรายได้หรืองบประมาณที่เพียงพอ

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อมในบางส่วน แต่ต้องได้รับการอบรม ให้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติม เพิ่มจำนวนบุคลากร เมื่อมีการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีทั้งข้อดีและข้อเสียที่ต้องพิจารณา แต่คาดว่าจะได้รับประโยชน์มากกว่าการเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ให้การยอมรับผ่านการทำประชาคม แต่มีส่วนที่ไม่เห็นด้วยเพียงเล็กน้อย โดยให้เหตุผลว่า การปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่ควรหมดลงภายหลังการยกฐานะ (ระยะเวลาที่ทำประชาคม ยังไม่มีการแก้ไขกฎหมายให้เทศบาลตำบลยังคงไว้ซึ่งตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน)

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบต่อ เช่น ปัญหาการแย่งใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น แย่งงานกันทำกับประชากรในท้องถิ่น ปัญหาที่สำคัญ คือ ปัญหาเสพติด ส่วนใหญ่แล้วมากับประชากรแฝง ซึ่งไม่ทราบถึงที่มาและภูมิฐานะ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ประสิทธิภาพของการบริหารงานเป็นเรื่องของตัวบุคคล หากคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่เป็นบุคคลเดิม อาจจะไม่มีความเปลี่ยนแปลงในด้านการบริหารงานมากนัก

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล อาจจะสามารถปกครองได้ง่ายและเข้าถึงประชาชนได้ดีกว่าเทศบาลตำบล แต่สำหรับประสิทธิภาพการทำงานในภาพรวม เห็นว่าการเป็นเทศบาลตำบลก็จะส่งผลดีในด้านการจัดสรรงบประมาณ เงินอุดหนุน การจัดเก็บภาษี ดังนั้นแล้ว การจะยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ ควรให้ท้องถิ่นพิจารณาตามความเหมาะสมแต่ละพื้นที่

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เนื่องจากโครงสร้างจะขยายใหญ่ขึ้น ทำให้มีการบริหารจัดการที่ดีมากขึ้น

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม และมีปริมาณมากพอในการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลท่าโรงช้าง อีกทั้งภายในตำบลยังเป็นสถานที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมมากมาย ทำให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีค่อนข้างดี

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อมด้านความรู้ความเข้าใจ แต่ต้องมีการเพิ่มปริมาณบุคลากร

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีความพร้อม สามารถอำนวยความสะดวกให้ประชากรในท้องถิ่นได้มากยิ่งขึ้น

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ให้การยอมรับเป็นอย่างดี เนื่องจากการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ผู้ได้รับประโยชน์ก็คือประชาชน

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยังคงการบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบต่อ เพราะประชากรแฝงวางแผนควบคุมได้ลำบาก ไม่ทราบจำนวนแน่ชัดก่อให้เกิดปัญหาทั้งด้านอุปโภค บริโภค สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในชุมชน

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพราะ มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม ระบุหน้าที่ชัดเจนขึ้น อำนาจการบริหารก็มากขึ้นด้วย

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี เพราะทุกด้านเป็นเรื่องเล็กน้อย สามารถแก้ไขปรับปรุงได้

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

ไม่เห็นด้วย เพราะการเป็นองค์กรใหญ่ขึ้นอาจมีการควบคุมที่ลำบาก การปฏิบัติงานจะมีกระบวนการมากมายยิ่งขึ้น ตัวแทนที่แท้จริงของประชาชนอาจลดลงจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต ภายหลังการเป็นเทศบาลตำบล ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เนื่องจากการขยายโครงสร้างจะสามารถทำให้บริการประชาชนได้ดีขึ้น

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อมและมีงบประมาณเพียงพอในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม แต่อาจจะต้องเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อรองรับการทำงานที่มากขึ้น

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีเงินอุดหนุนเพิ่มมากขึ้น สามารถกู้เงินมาพัฒนาท้องถิ่น จะทำให้ประชาชนได้รับการดูแลมากขึ้น

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน จะต้องผ่านการทำประชาคมก่อน

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยก

ฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการ
 แกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบบ้าง เรื่องสาธารณูปโภค ขาดแคลนน้ำประปาเป็นบางช่วง ไม่สามารถทราบจำนวน
 ที่แท้จริงของประชากรได้

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล
 ตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะหากงบประมาณไม่เพียงพอ เทศบาลตำบลยังสามารถกู้เงินเพื่อ
 พัฒนาท้องถิ่นเองได้

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อ
 การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มีในเรื่องของสำนักการปฏิบัติงานที่ไม่เพียงพอ ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ และจำนวนประชากร

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล
 เป็นเทศบาลตำบล

เนื่องจากจะมีการยกฐานะโดยพร้อมกันเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียนใน พ.ศ. 2558
 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างควรเร่งยกฐานะโดยเร็ว เพื่อเป็นการปรับตัวก่อนมีการยกฐานะ
 เป็นเทศบาลตำบลโดยทั่วไป อาจจะได้รับประโยชน์มากกว่ารอให้ยกฐานะโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยก
 ฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เพราะเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง
 ให้การทำงานสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีงบประมาณ
 เลี้ยงตัวเองได้และเพียงพอที่จะจ้างลูกจ้างหรือเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม เพราะเจ้าหน้าที่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานนั้น เป็นผู้มีความรู้ในหน้าที่ต่างๆ พอควรแล้ว สามารถปฏิบัติงานให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้รับประโยชน์แน่นอน เพราะการเป็นเทศบาลตำบล ทำให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นเอกภาพมากขึ้น การกระทำหรือปฏิบัติงานต่างๆ สามารถกระทำได้ทันที รวดเร็ว

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ส่วนใหญ่ให้การยอมรับ เพราะการยกฐานะนั้นทำให้มีความพร้อมในหลายๆ มากขึ้น ชาวบ้านจะได้รับประโยชน์มากขึ้น

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการบริการประชาชนจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบ ในการทำประชาคม/ประชาพิจารณ์เพื่อสำรวจความต้องการหรือปัญหาต่างๆ ของประชาชนไม่สามารถนำประชากรแฝงในพื้นที่มาร่วมประชุมได้ แต่ปัญหาข้างต้นนั้นก็ไม่ใช่ปัญหาใหญ่นัก

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น ทำให้การทำงานคล่องตัวขึ้น บุคลากรมากขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ยังไม่สามารถตอบได้ เนื่องจากต้องมีการทำประชาคมเพื่อทราบความคิดเห็นส่วนใหญ่

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เห็นด้วยต่อการยกฐานะ เพราะปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างถือได้ว่ามีความพร้อมหมดทุกด้านการปรับเป็นเทศบาลตำบลน่าจะสามารถกระทำได้ในเร็วๆ นี้

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เนื่องจากมีแผนการรองรับการขยายตัวของชุมชนอยู่ก่อนแล้ว

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เพราะรายได้จัดเก็บมีเพียงพอที่จะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ยังไม่พร้อม เจ้าหน้าที่บุคลากรควรได้รับการอบรมหรือมีการให้ความรู้ความเข้าใจในทุกๆ ด้านก่อนการยกฐานะ และควรมีการเพิ่มจำนวนพนักงาน/บุคลากรให้พร้อมก่อน

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีความพร้อม เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลถึงเกณฑ์การยกฐานะในทุกด้านแล้วก็ควรขยายอำนาจออกไป เพื่อประโยชน์ของประชาชน

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ประชาชนเห็นด้วยและให้การยอมรับซึ่งสอดคล้องกับแผนการกระจายอำนาจของรัฐ

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงาน แต่ส่งผลกระทบต่อการทำงานกันทำ ระหว่างประชาชนที่อาศัยอยู่จริงและประชาชนแฝงภายในท้องถิ่น

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น ในทุกๆ ด้าน เนื่องจากรายได้ งบประมาณ และโครงสร้างของเทศบาลที่รองรับการปฏิบัติงานมากขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มีปัญหา/อุปสรรคในด้านการวางผังเมือง คูคลองทางระบายน้ำ ยังไม่สะดวกและครอบคลุมในทุกพื้นที่

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เห็นดีกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล โดยหวังว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ดีมากขึ้นกว่ารูปแบบเดิม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว แต่โดยรวมยังไม่ได้ยกฐานะ เนื่องจากเห็นว่ารายจ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการเป็นเทศบาลตำบลนั้นมีจำนวนมากจึงกังวลถึงปัญหาที่อาจจะตามมาภายหลังการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เพราะรายได้จัดเก็บมีเพียงพอที่จะเป็นเทศบาลตำบล

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกเรื่องสำหรับการเป็นเทศบาลตำบล

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมทั้งจะรับประโยชน์ เพราะมีการจัดเก็บที่ละเอียดเป็นขั้นตอนมากขึ้น เช่น การจัดเก็บภาษี

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ให้การยอมรับ เห็นได้จากเคยมีการทำประชาคมไปแล้วประชาชนส่วนใหญ่ลงมติเห็นชอบ

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยก

ฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการ
แบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบ แต่หากยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลควรมีข้อกำหนดสำหรับประชากรแฝงทั้งใน
ด้าน น้ำ ไฟ ต่างๆ ที่ได้ร่วมใช้กับประชากรจริงภายในพื้นที่ การที่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นต้องรับภาระ
ในหลายๆ ด้าน จึงสมควรให้มีการจัดเก็บเพื่อหารายได้มาพัฒนาแหล่งอุปโภค บริโภคในท้องถิ่น
ตอบสนองจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล
ตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น ถ้าองค์กรใหญ่ ผู้ปฏิบัติงานก็ย่อมมากขึ้น การดูแลย่อมทั่วถึงและมีประสิทธิภาพเพิ่ม
มากขึ้นไปด้วย

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อ
การยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มี ได้แก่ เรื่องสิ่งแวดล้อมต่างๆจากการเป็นพื้นที่ในเขตอุตสาหกรรม หากเป็นเทศบาลตำบล
ท้องถิ่นย่อมมีความเจริญทำให้อาจมีโรงงาน หรือบริษัทต่างๆ เข้ามาลงทุนในพื้นที่มากขึ้น ส่งผลให้
เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมได้

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล
เป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะเป็นสิ่งที่ดี เพราะทำให้สามารถดูแลประชากรที่อาศัยอย่างหนาแน่นในชุมชน
ได้ดีขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยก
ฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลทำให้
มีการวางโครงสร้างที่ดียิ่งขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากขึ้น

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม และมีงบประมาณที่เพียงพอมาโดยตลอด

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม แต่ต้องมีการเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เกิดประโยชน์ขึ้นในทุกๆ ด้าน ในส่วนที่สำคัญคือ ด้านของงบประมาณเงินอุดหนุนที่เพิ่มขึ้น

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ยังไม่แน่ใจ จะต้องมีการทำประชาคมเพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลก่อน

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบต่อประชากรที่เข้ามาอยู่อาศัย แม้จะมาอยู่อาศัยเป็นเวลานาน แต่ไม่ได้ย้ายที่อยู่ตามทะเบียนราษฎรเข้ามาเป็นประชากรภายในตำบล หรือผลกระทบจากการเข้ามาภายในประเทศอย่างผิดกฎหมาย (แรงงานต่างด้าว) ทำให้เกิดความเสี่ยงของการลักลอบขโมยน้อย อาชญากรรมต่างๆ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น เพราะการขั้นตอนทำงานมีความละเอียดมากขึ้น และมีการตรวจสอบเป็นขั้นตอนมากขึ้นด้วย

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีปัญหา

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เห็นด้วยกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล และควรกระทำโดยเร็ว

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม และสามารถรองรับการวางแผนขยายโครงสร้าง แต่ไม่สมบูรณ์ในทางปฏิบัติ เนื่องจากยังขาดแคลนพื้นที่ อาคาร สถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ และบุคลากร ในการขยายโครงสร้างให้ครบทุกด้าน

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เห็นได้จากรายได้และงบประมาณที่จัดเก็บในแต่ละรอบปี

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อมระดับปานกลาง แต่ต้องมีการปรับปรุงให้พนักงานมีความรู้ ความสามารถมากขึ้น

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมรับประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังการเป็นเทศบาลตำบลในหลายๆ ประการ ได้แก่ การอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ความสามารถในการแก้ไขปัญหาสาธารณสุขโรคต่างๆ

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน โดยทั่วไปประชาชน หากภารกิจหรือนโยบายใดๆ ของรัฐ หากเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความเจริญมากขึ้น ประชาชนมักให้การยอมรับเป็นอย่างดี

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการบริการประชาชนจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ไม่ส่งผลกระทบ เนื่องจากประชากรแฝงเข้ามาทำงานเพียงอย่างเดียวมิได้ปัญหาใหญ่ใดๆ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น ทั้งด้านบริหารงาน ด้านพัฒนาทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีปัญหา

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เป็นการดีในการบริหาร มีงบประมาณอุดหนุนเพิ่มขึ้น ชาวบ้านจะได้มีความรู้ความเข้าใจมีส่วนร่วมมากขึ้น สำหรับตัวแทนของประชาชนหลังการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลนั้น แม้สมาชิกสภาเทศบาลตำบลจะมีการคัดเลือกแบบแบ่งเขต แต่เชื่อว่าประชาชนต้องเลือกบุคคลที่อาศัยอยู่ในละแวกพื้นที่เดียวกันก่อน เพื่อความทั่วถึงและความสามารถในการเข้าใจความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าส่วนราชการ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 **ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน** มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้นตามรูปแบบโครงสร้าง เพียงแต่สถานที่ทำการยังไม่เรียบร้อย

1.2 **ด้านงบประมาณ** มีความพร้อม เพราะงบประมาณในปัจจุบันสูงกว่ามาตรฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่แล้ว

1.3 **ด้านการบริหารงานบุคคล** มีความพร้อม แต่เจ้าหน้าที่/บุคลากรไม่เพียงพอ จากภาระงานที่มีปริมาณมากกว่าจำนวนบุคลากร

1.4 **ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ** ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากการยกฐานะ ทั้งด้านการส่งเสริมอาชีพ ราคาที่ดิน เทศบาลตำบลจะมีความพร้อมในการสนับสนุนมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ให้การยอมรับ (ทำประชาคมแล้ว)

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบจำนวนมาก ประชากรแฝงส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าว มักประกอบอาชีพรับจ้างทำงานโรงงาน ปัญหาที่เกิดขึ้นได้แก่ การจราจร อาชญากรรมฯ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น เพราะการมีบุคลากรเพิ่มขึ้นทำให้เราทำงานได้มากขึ้น รวดเร็วขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีปัญหา เพียงแต่เรื่องอาคารที่ทำการ ยังคับแคบ เมื่อเพิ่มบุคลากรจะเกิดปัญหาได้

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เห็นด้วยกับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล โดยภาพรวมแล้วผลประโยชน์จะเกิดแก่ประชาชนมากที่สุด สำหรับด้านเจ้าหน้าที่ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงใดๆ มากมาย

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน ยังขาดความพร้อมเท่าที่ควร เนื่องจากโครงสร้างการบริหารงานปัจจุบันประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ สำนักงานปลัด ส่วนกองคลัง และส่วนโยธา แต่ถ้า

ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้วจะมีกองต่างๆ เพิ่มเข้ามา ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงซึ่งในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลยังมิได้มีการเพิ่มหน่วยงานเพื่อรองรับส่วนที่จะเพิ่มขึ้นเหล่านี้

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม ทั้งจากที่จัดเก็บเอง ได้แก่ การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และจากเงินอุดหนุนของรัฐ ตำบลท่าโรงช้างมีความได้เปรียบในการเป็นพื้นที่กิ่งเมืองกิ่งชนบท และการเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล พนักงานหรือบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน มีความพร้อมมากพอและถือว่าปริมาณมาก หากเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ แต่ภารกิจที่จะถูกถ่ายโอน ภายหลังเป็นเทศบาลตำบลจะเพิ่มขึ้นมากด้วยเช่นกัน ดังนั้นบุคลากรที่มีอยู่เดิมอาจจะต้องปฏิบัติงานมากขึ้น และอาจจะต้องปฏิบัติงานมากกว่าคนละหนึ่งอย่าง เพื่อตอบสนองภารกิจที่ถูกถ่ายโอนเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานจำเป็นจะเพิ่มจำนวนบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นตามภารกิจด้วย

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยส่วนใหญ่องค์การบริหารส่วนตำบลต่างต้องการยกฐานะเป็นเทศบาลเพื่อรับเงินอุดหนุนที่เพิ่มมากขึ้น จากการพูดคุยกับคณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ในตำบลที่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแล้วนั้น พบว่า แม้รายได้จากเงินอุดหนุนจะมีปริมาณมากขึ้นตามฐานะ แต่รายจ่ายที่มาจากจำนวนบุคลากรนั้นก็จะมีปริมาณมากขึ้นเช่นกัน รายได้ที่จัดเก็บได้จริงในพื้นที่ก็ถูกจัดสรรให้จำนวนบุคลากรที่เพิ่มขึ้น ไม่ได้นำไปพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง ทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างจึงมีความกังวลในด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับภายหลังการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ว่าจะส่งผลดีจริงหรือ

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเคยมีการทำประชาคมในพื้นที่แล้ว ประชาชนให้การยอมรับเป็นอย่างดี แต่มีส่วนน้อยที่กังวลในด้านอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน (ขณะทำประชาคม ยังไม่มีการแก้ไขอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้อำนาจหน้าที่ยังคงอยู่ภายหลังการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล) การเป็นเทศบาลตำบลจะมีหัวหน้าชุมชนมาทำหน้าที่แทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งการเปลี่ยนอำนาจหน้าที่เหล่านี้อาจทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ได้ เพราะสังคมไทยนั้นมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านปฏิบัติหน้าที่ดูแลประชาชนและได้รับความเชื่อมั่นมาเป็นเวลานาน การเปลี่ยนแปลงในด้านนี้อาจทำให้เกิดปัญหาขึ้นในอนาคตแต่ปัจจุบันได้มีการแก้ไขให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามเดิม จึงไม่น่าจะเป็นปัญหาอุปสรรคใดๆ

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยก

ฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการ
แบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีประชากรแฝงจำนวนมาก เดิม
ประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่มีสาธารณูปโภคที่ใช้อย่างพอเพียง แต่จากการเป็นเขตพื้นที่โรงงาน
อุตสาหกรรมต่างๆ ทำให้มีประชากรแฝงเข้ามาอยู่อาศัยจำนวนมาก กิจการบ้านเช่าได้รับความนิยม
เป็นอย่างมาก สาธารณูปโภคจึงไม่สามารถทำได้ทั่วถึง เช่น ปัญหาน้ำไม่เพียงพอ แม้จะมีการเจาะ
บ่อบาดาลเพิ่มแล้วก็ตาม ปัญหาโรคระบาด ซึ่งมาจากแรงงานต่างด้าว

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาล
ตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีกองสาธารณสุข กองบรรเทาสาธารณภัยที่จะสามารถช่วยเหลือ
ประชาชนและดูแลประชาชนได้ตามหน้าที่อย่างชัดเจนและทั่วถึงมากขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการ
ยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี เพียงแต่สถานที่องค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันคับแคบไม่เหมาะสมกับจำนวน
บุคลากร ปัจจุบันกำลังมีการขอใช้ที่สาธารณประโยชน์เพื่อจัดตั้งที่ทำการใหม่

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล
เป็นเทศบาลตำบล

หากมีการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลพร้อมกันทั่วประเทศ จะทำให้การจัดสรรงบประมาณ
ไม่มีความเหลื่อมล้ำทางด้านเงินอุดหนุน และเป็นการรองรับการเปิดประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558
อีกด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยก
ฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เนื่องจากในด้านโครงสร้างการบริหารงาน ปัจจุบันประกอบด้วย 3 ส่วน แต่ถ้ายกฐานะจะประกอบด้วย 5 ส่วนอาจจะต้องมีส่วนเพิ่มเติมเล็กน้อยให้ครบตามกำหนดของเทศบาลตำบล

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เพราะในปีที่ผ่านมามีงบประมาณเพียงพอ และมีจำนวนสูงกว่า องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ที่ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลไปแล้วด้วย

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม เพราะบุคลากรมีความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่แล้ว อาจจะเพิ่มจำนวนบุคลากรตามระเบียบปกติ

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีความพร้อม ในด้านรับการจัดสรรรายได้ สามารถกู้เงินได้ขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำไม่ได้ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้างเดิมมีสมาชิกจำนวน 10 คน แต่เมื่อเป็นเทศบาลตำบลแล้วสมาชิกเทศบาลตำบลจะประกอบไปด้วยสมาชิก 12 คน อาจทำให้ดูแลท้องถิ่นได้ทั่วถึงมากขึ้น

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน มีความพร้อม เพราะปัจจุบันประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ย่อมต้องการให้พื้นที่เป็นชุมชนเมือง จึงน่าจะให้การยอมรับเป็นอย่างดี

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยกองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบต่อทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค สาธารณูปการต่างๆ ในพื้นที่มีประชากรแฝงจำนวนมากกว่าประชากรจริงในพื้นที่จากการเป็นเขตเศรษฐกิจและแหล่งโรงงานอุตสาหกรรม ปัจจุบันปัญหาสำคัญ คือ ปัญหาน้ำประปา ทำโรงช้างยังเป็นประปาหมู่บ้านทำให้น้ำไม่พอใช้

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น เพราะแต่ละส่วนต้องขับเคลื่อนกระบวนการไปสู่ระบบเทศบาล ที่กระบวนการก็เพิ่มมากขึ้นทำให้การบริหารงานต่างๆมีประสิทธิภาพมากขึ้นไปด้วย

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มี (เล็กน้อย) เนื่องจากพื้นที่บางส่วนยังเป็นชนบทและอยู่ในเขตป่าจำแนก และใช้ระเบียบองค์การบริหารส่วนตำบลตามเดิม ทำให้จะต้องปรับตัวค่อนข้างมากทั้งพนักงานและการปฏิบัติงาน

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เห็นว่าการทำงาน/บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังสามารถเลี้ยงตัวเองได้และตนเองพอใจกับฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล การยกฐานะอาจจะยังไม่ใช่ความต้องการที่แท้จริง หากไม่มีการบังคับ หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตำบลท่าโรงช้าง ควรยังเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ควรจะมีการปรับขนาดให้ใหญ่ขึ้นแทนการยกฐานะ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน ยังไม่พร้อมเท่าที่ควร เพราะยังไม่มีเตรียมความพร้อมในส่วนนี้

1.2 ด้านงบประมาณ ไม่พร้อม หากเทียบกับเทศบาลตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างยังถือว่ามิงงบประมาณน้อย แม้หากเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ถือว่ามีจำนวนสูงกว่าที่อื่นก็ตาม

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ไม่พร้อม เพราะต้องมีการบริหารจัดการเพื่อเตรียมบุคลากรทั้งด้านความรู้ ความสามารถและจำนวนรองรับภาระงานก่อนการยกฐานะ

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีความพร้อม เพราะเมื่องบประมาณเพิ่มขึ้น บุคลากรเพิ่มขึ้น ทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างก็พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนมากที่สุด

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน มีความพร้อม เพราะนโยบายของรัฐเรื่องการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลนั้น เน้นการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ดังนั้นประชาชนจึงให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการบริการประชาชนจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบบ้าง เพราะพื้นที่ตำบลทำโรงช้างอยู่ในเขตกิ่งอุตสาหกรรม ปัญหาจากประชากรแฝงจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาที่ต่อเนื่องขึ้นหลายๆ ประการ แต่ทุกปัญหาจะได้รับการแก้ไข จากองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเต็มประสิทธิภาพ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น เพราะได้งบประมาณเพิ่ม มีการเพิ่มบุคลากร จึงช่วยให้สามารถพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประชาชนได้มากขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทำโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มี จากนักการเมืองท้องถิ่นซึ่งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจากหมู่บ้านละ 2 คน เมื่อเป็นเทศบาลตำบล การเลือกตั้งจะเปลี่ยนมาเป็นระบบแบ่งเขตเลือกตั้งทำให้อาจมีปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะน่าจะส่งผลดี ท้องถิ่นอาจสามารถพัฒนาได้ดีขึ้น ทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เพราะคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้เช่นเดียวกัน

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เนื่องจากรายได้เกินเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม เนื่องจากแม้บุคลากรจะมีการปรับเปลี่ยนตำแหน่ง แต่การปฏิบัติงานยังเป็นเช่นเดิม

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีความพร้อม เพราะมีการตั้งสำนักทะเบียน การควบคุมอาคาร ช่วยอำนวยความสะดวกให้ประชาชนได้มากขึ้น

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน อาจมีปัญหาในการยอมรับบางส่วน เนื่องจากผู้ใหญ่ กำหนดเป็นผู้มีบทบาทหากมีการตัดอำนาจหน้าที่ไปอาจก่อให้เกิดปัญหาในอนาคตได้

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ต้องการบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการบริการประชาชนจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบ แต่มีทั้งข้อดีข้อเสียที่ต้องพิจารณาต่อไป

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น เพราะการมีงบประมาณเพิ่มขึ้นอาจทำให้บริหารงานได้มากขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

มี ด้านจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ที่เข้ามาอาศัยจะเป็นประชากรแฝง และไม่มีมีการย้ายทะเบียนราษฎร์เข้ามาในพื้นที่ ทำให้การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการบริหารท้องถิ่น และข้อจำกัดด้านการยกฐานะอาจประสบกับปัญหา/อุปสรรคได้

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาลตำบล

เห็นด้วยต่อการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล เพราะจะทำให้สามารถทำงานได้ทั่วถึงและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากกว่าเดิม

กลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เพราะการขยายโครงสร้างจะทำให้สามารถปฏิบัติงาน/หน้าที่ ได้ชัดเจนมากขึ้น

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้างมีรายได้มากพอควรแก่การยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อมเพียงส่วนหนึ่ง หากจะต้องกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับภาระงานภายหลังการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้รับประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ท้องถิ่นพัฒนาหลายๆ ด้าน ได้ดีขึ้นกว่าเดิม

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ประชาชนยอมให้การยอมรับ เนื่องจากเป็นการยกฐานะเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยอดการบริการส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบจำนวนมาก ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ที่ตามมาโดยองค์รปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถควบคุมกลุ่มประชากรแฝงได้ แม้จะมีการจัดทำหรือสำรวจบัญชีรายชื่อผู้เข้าพักอาศัยตามอาคาร สถานที่ บ้านเช่าต่างๆ แล้วก็ตาม

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ไม่เปลี่ยนแปลง หากเป็นคณะผู้บริหารและบุคลากรเดิม ย่อมไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางประสิทธิภาพมากมายนัก

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เห็นด้วยกับการยกฐานะ จะได้มีความเท่าเทียมและเป็นสากล

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน ปัจจุบันยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร เนื่องจากการเป็นเทศบาลตำบลจะมีระเบียบมากกว่า อาจเกิดการติดขัดทางโครงสร้าง

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เพราะพื้นที่ในตำบลเป็นเขตเศรษฐกิจ ทำให้มีรายได้จำนวนมาก

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ยังขาดบุคลากรในการปฏิบัติงาน จากภาระงานที่เพิ่มขึ้นทำให้ต้องมีการเพิ่มจำนวนบุคลากรในหลายๆ ส่วนงาน

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีความพร้อมและได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นจากรายได้ การเก็บภาษี สามารถดูแลประชาชนได้ทั่วถึง

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน มีความพร้อม เพราะประชาชนเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ จึงน่าจะให้การยอมรับเป็นอย่างดี

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบต่อในด้านบริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถรับรู้อย่างแน่ชัดได้ว่ามีประชากรแฝงจำนวนเท่าไร ทำให้การจัดสรรปริมาณของทรัพยากรในท้องถิ่นไม่เพียงพอ นอกจากนั้น การเป็นพื้นที่ซึ่งมีผู้อยู่อาศัยในปริมาณมาก ทำให้เกิดอันตรายในชีวิตและทรัพย์สินได้ง่ายและมากขึ้นอีกด้วย

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้นแน่นอน เนื่องจากมีหน่วยงานรับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการบริการประชาชนมากขึ้นทำให้มีประสิทธิภาพมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลแน่นอน

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลพนักงาน ผู้นำท้องถิ่น มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อบริการประชาชน ด้วยความรักความสามัคคี และร่วมแรงร่วมใจพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลควรมีการปฏิบัติมานานแล้ว เพราะแตกต่างกับองค์การบริหารส่วนตำบลเพียงเล็กน้อย การมีระบบบริหารราชการหลายระบบอาจจะเป็นเรื่องยุ่งยาก หากเป็นเทศบาลตำบลโดยพร้อมเพรียงและเท่าเทียมกันย่อมทำให้การดูแลมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เพราะคาดว่าคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ความร่วมมือในการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง หากมีการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเป็นอย่างดี และการวางโครงสร้างของเทศบาลตำบลมีการขยายโครงสร้างทำให้บริหารงานได้ดีกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เพราะในปีที่ผ่านมาก็มีงบประมาณเพียงพอแก่การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม พนักงานเจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ จะได้รับประโยชน์จากรายได้การเก็บภาษีที่เพิ่มขึ้น และสามารถบังคับใช้กฎหมายบางมาตราได้อีกด้วย

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ไม่มั่นใจว่าประชาชนจะให้การยอมรับหรือไม่ ควรผ่านการทำประชาคมก่อน

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบต่อในด้านสาธารณสุข การป้องกันภัย และสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มมากขึ้น เพราะการเป็นเทศบาลย่อมมีอำนาจในการทำงานมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่แน่ใจว่าจะมีปัญหาด้านรายรับ-รายจ่ายภายหลังการยกฐานะหรือไม่ เพราะการเป็นองค์กรที่ใหญ่ขึ้นย่อมต้องมีรายจ่ายที่มากขึ้นไปด้วย อาจเกิดความไม่สมดุลขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

โดยทั่วไปแล้วมีส่วนที่ดี ได้แก่ สามารถออกกฎ หรือบังคับใช้ข้อกฎหมายบางข้อได้ แต่การเปลี่ยนแปลงที่มาของสมาชิกสภาฯ ถือว่าเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาใหม่ เนื่องจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต อาจทำให้บางพื้นที่ขาดตัวแทนโดยตรงของประชาชนได้ ทำให้ไม่สามารถตัดสินใจได้แน่ชัดว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะเป็นเรื่องดีหรือไม่

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เพราะการปรับโครงสร้างจะทำให้สามารถช่วยเหลือประชาชนได้ดี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม เนื่องจากรายได้เกินเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม เพราะคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ มีความพร้อมที่จะรองรับประโยชน์ที่จะตามมาหลายๆ ด้าน เป็นผลดีต่อท้องถิ่นด้านการบริหารบุคลากร การปฏิบัติหน้าที่ และการให้บริการประชาชนอีกด้วย

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ประชาชนให้การยอมรับ เพราะทำให้พื้นที่ที่มีความเจริญเข้ามา และทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่ยังคงการบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการแบกรับภาระจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบต่อหลายด้าน จากการเข้ามาทำงานโรงงานในพื้นที่ของประชากรแฝง

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น เพราะทำให้มีการบริหารงานที่ทั่วถึงมากขึ้น

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

เห็นด้วยต่อการยกฐานะ เพราะจะทำให้ความเจริญ และงบประมาณเข้ามาถึงท้องถิ่นเกิดการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5

ประเด็นคำถามข้อ 1 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีความพร้อมในการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลหรือไม่ อย่างไร

1.1 ด้านโครงสร้างทางการบริหารงาน มีความพร้อม เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีบุคลากรที่มีความสามารถ และมีพื้นที่อยู่เขตอุตสาหกรรมทำให้มีความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเป็นอย่างยิ่ง

1.2 ด้านงบประมาณ มีความพร้อม จากการเป็นพื้นที่ในเขตเศรษฐกิจทำให้มีงบประมาณที่จัดเก็บได้ในพื้นที่จำนวนมาก

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีความพร้อม แต่อาจจะขาดบุคลากรไปบ้างในบางส่วน ทำให้ต้องมีการเพิ่มจำนวนบุคลากร

1.4 ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความสามารถในการบริหารงานส่วนท้องถิ่นจะเพิ่มขึ้น โดยนับเป็นส่วนที่ดี เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

1.5 ด้านการยอมรับของประชาชน ประชาชนให้การยอมรับ จากการทำประชาคมไปแล้ว เมื่อราว พ.ศ.2548 โดยส่วนใหญ่ลงมติเห็นชอบและไม่มีการต่อต้าน

ประเด็นคำถาม ข้อ 2 ท่านคิดว่ากรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีจำนวนประชากรไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้สามารถยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล หากได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการบริการประชาชนจำนวนประชากรแฝงหรือไม่ อย่างไร

ส่งผลกระทบ แต่ไม่เกิดผลกระทบมากนัก ส่วนใหญ่เข้ามาทำงานประเภทรับจ้างอาจเกิดการแย่งงานกับคนในท้องถิ่น

ประเด็นคำถามข้อ 3 ท่านคิดว่าหลังจากมีการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลแล้ว จะทำให้การบริหารงานในท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เพิ่มขึ้น เพราะแต่ละส่วนต้องขับเคลื่อนกระบวนการไปสู่ระบบเทศบาล กระบวนการต่างๆ ก็เพิ่มมากขึ้นทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นไปด้วย

ประเด็นคำถามข้อ 4 ท่านคิดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง มีปัญหา/อุปสรรคต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลด้านใดหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีปัญหา

ประเด็นคำถามข้อ 5 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล

การยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเป็นสิ่งที่ดี หากพื้นที่ในตำบลไหนมีความพร้อม ควรได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล



ภาคผนวก ง
การทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การทดสอบมาตรวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ใช้สูตร KR-20 ในการคำนวณหาความเชื่อมั่นซึ่งได้จากการทดลองใช้แบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1-p$)

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ตารางผนวกที่ 1 แสดงผลคะแนนรายข้อของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ผู้ตอบแบบ สอบถาม	ข้อคำถาม															คะแนน รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1.	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14
2.	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	11
3.	1	1	0	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	0	1	9
4.	1	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	0	1	9
5.	1	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	9
6.	0	1	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	1	0	8
7.	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	10
8.	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14
9.	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	10
10.	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	12
11.	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	11
12.	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	11
13.	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	10
14.	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	10

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ผู้ตอบแบบ สอบถาม	ข้อความ															คะแนน รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
15.	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	11
16.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	13
17.	0	0	0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	0	0	6
18.	1	1	1	0	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	8
19.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15
20.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	13
21.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15
22.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15
23.	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	5
24.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	14
25.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	13
26.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15
27.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	12
28.	0	1	1	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	0	1	6
29.	0	1	1	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	6
30.	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	1	6
รวม	22	27	25	14	17	23	25	21	26	25	27	23	11	10	25	321

ตารางผนวกที่ 2 แสดงสัดส่วนของคำตอบจากผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ข้อคำถาม	p	q	pq
1.	0.7333	0.2667	0.1956
2.	0.9	0.1	0.09
3.	0.8333	0.1667	0.1389
4.	0.4667	0.5333	0.2489
5.	0.5667	0.4333	0.2456
6.	0.7667	0.2333	0.1789
7.	0.8333	0.1667	0.1389
8.	0.7	0.3	0.21
9.	0.8667	0.1333	0.1156
10.	0.8333	0.1667	0.1389
11.	0.9	0.1	0.09
12.	0.7667	0.2333	0.1789
13.	0.3667	0.6333	0.2322
14.	0.3333	0.6667	0.2222
15.	0.8333	0.1667	0.1389

$$\Sigma pq = 2.5635$$

$$S^2 = 9.0767$$

จากตารางผนวกที่ 1 สามารถนำมาคำนวณความเชื่อมั่นโดยสูตร Kuder-Richardson (KR-20) ได้ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{15}{15-1} \left\{ 1 - \frac{2.5635}{9.0767} \right\}$$

$$= 0.7688$$

จากการคำนวณโดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นของคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เท่ากับ 0.7688

ตารางผนวกที่ 3 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาความคิดเห็นของประชาชนต่อการยกฐานะ
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	110.33	309.402	.160	.945
2	110.10	290.990	.670	.938
3	109.63	307.689	.365	.941
4	110.50	302.328	.317	.943
5	110.27	308.409	.190	.944
6	109.77	291.978	.772	.937
7	109.80	290.097	.707	.938
8	110.00	310.207	.220	.943
9	110.50	315.017	.027	.946
10	110.03	300.171	.492	.940
11	110.10	298.645	.555	.940
12	110.17	299.178	.586	.939
13	110.07	298.064	.605	.939
14	109.90	306.024	.363	.941
15	109.90	296.093	.621	.939
16	109.83	297.178	.666	.939
17	109.83	294.902	.583	.939
18	110.10	289.059	.703	.938
19	109.87	289.223	.789	.937
20	109.40	304.386	.439	.941
21	109.80	292.648	.735	.938
22	109.63	294.102	.651	.938
23	109.73	291.926	.827	.937
24	109.77	291.357	.705	.938
25	110.03	284.309	.795	.937

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ข้อคำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
26	109.77	290.806	.847	.937
27	109.77	294.875	.784	.938
28	109.93	291.375	.831	.937
29	109.87	292.464	.819	.937
30	109.87	290.257	.731	.938
N of Cases = 30		N of Items = 30	Cronbach's Alpha = .941	



ภาคผนวก จ
คะแนนของกลุ่มย่อย

ตารางผนวกที่ 4 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

คะแนน	จำนวน (n=372)	ร้อยละ (100.0)
2	1	.3
4	3	.8
6	4	1.1
7	12	3.2
8	16	4.3
9	45	12.1
10	51	13.7
11	49	13.2
12	53	14.2
13	63	16.9
14	55	14.8
15	20	5.4
รวม	372	100.0

$\bar{X} = 11.37$ S.D. = 2.292

คะแนนระหว่าง 0-5 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลน้อย

คะแนนระหว่าง 6-10 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลปานกลาง

คะแนนระหว่าง 11-15 คะแนน เป็นกลุ่มที่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมาก

ตารางผนวกที่ 5 จำนวนและร้อยละของคะแนนความคิดเห็นต่อการยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าโรงช้าง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

คะแนน	จำนวน (n=372)	ร้อยละ (100.0)
41.00	1	.3
49.00	1	.3
51.00	1	.3
53.00	1	.3
54.00	1	.3
56.00	2	.5
57.00	1	.3
61.00	1	.3
63.00	1	.3
77.00	2	.5
78.00	1	.3
81.00	1	.3
82.00	1	.3
84.00	2	.5
86.00	2	.5
87.00	1	.3
88.00	1	.3
89.00	5	1.3
90.00	7	1.9
91.00	3	.8
92.00	3	.8
93.00	3	.8
94.00	8	2.2
95.00	5	1.3
96.00	3	.8
97.00	2	.5
98.00	4	1.1
99.00	4	1.1
100.00	6	1.6
101.00	3	.8
102.00	5	1.3
103.00	5	1.3
104.00	11	3.0

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

คะแนน	จำนวน (n=372)	ร้อยละ (100.0)
105.00	11	3.0
106.00	8	2.2
107.00	6	1.6
108.00	9	2.4
109.00	11	3.0
110.00	6	1.6
111.00	10	2.7
112.00	16	4.3
113.00	9	2.4
114.00	15	4.0
115.00	9	2.4
116.00	8	2.2
117.00	10	2.7
118.00	8	2.2
119.00	9	2.4
120.00	13	3.5
121.00	9	2.4
122.00	4	1.1
123.00	3	.8
124.00	11	3.0
125.00	3	.8
126.00	6	1.6
127.00	5	1.3
128.00	2	.5
129.00	14	3.8
130.00	6	1.6
131.00	7	1.9
132.00	3	.8
133.00	4	1.1
134.00	5	1.3
135.00	3	.8
136.00	3	.8
137.00	1	.3
138.00	7	1.9

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

คะแนน	จำนวน (n=372)	ร้อยละ (100.0)
139.00	1	.3
140.00	1	.3
141.00	4	1.1
142.00	3	.8
143.00	1	.3
144.00	4	1.1
145.00	3	.8
146.00	2	.5
150.00	1	.3
รวม	372	100.0

$\bar{X} = 112.7688$ S.D. = 17.56023

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวนันทพร ใจชื่น

วัน เดือน ปี ที่เกิด

29 พฤษภาคม 2532

สถานที่เกิด

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต (อุตสาหกรรมท่องเที่ยว)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

